THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE
1427
THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE, MADRAS.

சங்கரநாராயணசாமி
கோயிற் புராணம்

இது

வல்லமாறபாண்டியனாரால் அருளிச்செய்யப்பெற்ற

ஊற்றுமலைச்சமஸ்தான வித்துவான்

புளியங்குடி

முத்துவீரக்கவிராயர் செய்த

மூன்றாஞ் சருக்கமும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஆஸ்தானப் பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய

அரும்பதவுரையும், சருக்கவசனமும்

ஒருங்குசேர்த்து

சங்கரநாராயணசாமிகோயில் தருமகர்த்தர்களாகிய

ஸ்ரீமான்

எ. ஸ. ப. வி. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

ஸ்ரீமான்

வி. திருவேங்கடம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1909

(இரண்டாம் பதிப்பு)

Copy Right Registered

சிவமயம்

முகவுரை.

உலகம் பலவற்றுள் இந்நிலவுலகம் ஏழு தீவும் ஒன்பது கண்டமுமென்ப் பெயரிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவற்றுள் சம்புத்தீவிலுள்ள இப்பரதகண்டம் பல சிறு பகுப்புகளாகப் பகுக்கப்பெறும் இதில் சேர சோழ பாண்டியர்களால் அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற தமிழ்நாடு மூன்றனுள் பாண்டிநாடு அமர் திமுத்த சித்துருவாகிய பார்வதி, பரமேசரன், குமாரக்கடவுளாகிய மூன்று தெய்வங்களும் செங்கோல்செலுத்தி, ஆண்டுவந்தமையா லெல்லா நாட்டினு முயர்ந்த தெய்வநாடென்று சொல்லுதற்கு ஐயமொருசிறிதுமில்லை, இத்தகைய பாண்டிநாட்டில் ஆண்மைநாடு, முள்ளிநாடு ஆரியநாடு முதலிய உட்பிரிவுகள் சிலவுள்ளன, இவற்றுள் ஆண்மைநாடு சேறை (சேற்றூர்) முதலியநகரங்களை யுடையது முள்ளிநாடு பாவநாசமுதலிய தலங்களை யுடையது ஆரியநாடு - திருக்குற்றாலமாகிய க்ஷேத்திரங்களையுடையது, அவற்றுள் புன்னைவன க்ஷேத்திரமொன்று, இந்த க்ஷேத்திரம் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கு முறையே அருவத் திருமேனியாலும், உருவத்திருமேனியாலும், அருவுருவத் திருமேனியாலுந் திருவருள்செய்யுஞ் சிவபிரான் கடம்பவன க்ஷேத்திரமெனும் மதுராபுரத்தைப்போல வேணுவன க்ஷேத்திரமாகிய திருநெல்வேலிக்குச் சமீபமான செப்பறைப்பதிக்கடுத்தமணலூர் முதலிய சிலவிடங்களை இராசதானிகளாகக் கொண்டிருந்த உக்கிரபாண்டிய ராசாவின் பொருட்டுத், தன்னிடத்திலுள்ள பிருதுவியாலமைந்த புற்றினடியிலே அருவுருவமாகிய சிவலிங்கவடிவாய்த் தாமே வெழுந்தருளி (சுயம்புவாய்) இருக்கப்பெற்ற மான்மியமுள்ளது, இஃதன்றி உமாதேவியாருக்கு, சங்கன், பதுமனென்னும் நாகராசாக்க ளிருவருக்

கும் அரியும் அரனும் பேதமாயிருந்தாலும் ஐக்கத்தில் அபேதமென்று காட்டியருளிய அற்புத விசேடமுமாயினது.

ஆதலால் இந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச் * சங்கரநாராயணர் கோயிலென்பப் பிரசித்திபெற்ற திருநாமம் வந்தது இம்மட்டோ! இன்னும் பற்பல மான்மியங்கள் பொதிந்த இத்தல புராண சரித்திரம் வடமொழியிலுள்ளது, அதைச் சீவலமாற பாண்டியனார் நம்போன்றவர் உய்தல் காரணமாகத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பாடியருளினர். இப்புராணத்துள் நதிச்சருக்கம், நாட்டுச்சருக்கம், நகரச்சருக்கம், தலவிசேடச்சருக்கம், தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம், மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் என்னும் ஆறு சருக்கங்களுட், கடவுள் வாழ்த்துள் 3 கவிகளும், புராணவரலாற்றுள் 2 கவிகளும், திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஊற்றுமலைச் சமஸ்தான வித்துவானாயிருந்த புளியங்குடி முத்துவீரக்கவிராயரால் இற்றைக்கு 2௱ வருடங்கட்குமுன் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன வென்பது இதற்கு முந்திய பதிப்புப் புத்தகத்தால் தெரியவருகிறது. நதி, நாடு, நகரத்தைப்பற்றிய விசேடங்களைத் தனித்தனியே கூறுதல் சமஸ்கிருத முறைப்படி புராணநூலாசிரியர் வழக்கமின்மையால் அவைகளையே சீவலமாற பாண்டியனார் நதி நாடு நகர முறைமையுங் கூறி விரித்துத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களைச் சருக்கந்தோறும் வேண்டுமிடமெல்லாம் விரித்துக்கூறியிருக்கின்றார்.

இனி, சீவலமாற பாண்டியனார் காலமின்னதென்று ஒருவாற்றானுந் தெரிந்திலது. ஒரு நூலைப்பாடினோர் அப்பாட்டுடைத்தலைவன்முன் அரங்கேற்றுதல் மரபாமாதலின் இந்நூல் அரங்கேற்றிடம் சங்கரநாராயணர் ஆலயமென்றே சொல்லலாகும். அதுபோல நூல் பாடப்பட்டதற்குக் காரணம் நம்போலியர் உய்தலன்றி வேறொன்றும் தெரிகின்றிலை. புராணமு

* இது இக்காலத்துச் சங்கரனயினார் கோயிலெனவும், சங்கரநயினார் கோயிலென்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

பூர்வத்தை உய்த்துணர்ந்தகால் அரியசொற்பொருட் பிரயோ*
கங்களும் விசேடண விசேடியங்களும் சிறந்து விடயப
தோடு, பதிரசம்பந்தக் கருத்துச் செல்லல் விளக்கலை
க்கல் முதலிய வனப்புக்களும் வாய்ந்திருக்கின்றன.

இவ்வருமைப் பெருமைக ளெல்லா நன்றாராய்ந்து
ணர்ந்து சங்கரநாராயணர் கோயிலுக்குத் தருமகர்த்தரா
யிருக்கின்ற திருநெல்வேலிப்பசாரக்க வண்ணார்பேட்டை
யில் வசிக்கும் ஐகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான் ஏ. வி.
சோமசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் கற்றார் மற்றும் எளிதி
னறியும்பொருட்டு ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவிலுஞ்
சருக்கசார மெழுதிச்சேர்த்து, இப்புராணத்தைப் பிரசுர
மாய்ப் பதிப்புச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று பரோபகார
க நம்பாசனைக் கிட்ட சகோதரர் மதுரை வித்தியாபாநு
பத்திராதிபர் ஸ்ரீ கந்தசாமிக்கவிராயருக்குத் திருமுகமெழுதி
யிருந்தனர். அச்சுப்பதிப்புப் புத்தகமும் பணமும் பெறா
மல் அவர் தமதாலய வேலை நெருக்கம் பிரவிருத்தியிலிரு
ந்தமையால் அதனை யிவ்வேலையைச் செய்துமுடிக்குமபடி
கேட்டுக்கொண்டனர். அதன்மேல் அவ்வச்சுப்பிரதியில
எழுதுவோராலும் பதிப்பித்தாராலும் நேர்ந்த பிழைகளை
களைந்து சீர்திருத்திப் பட்டியப்படி திருத்தஞ்செய்து வைத்துக்
கொண்டு, ஈவனமாதானையடியேன் செய்த * சுயம்புருவாகிய
கையெழுத்துப் பிரதியொன்று செந்தமிழ் நிலையமாகிய திரு
வாவடுதுறை யாதீனத்திருந்ததைச் சிகாழி குலக்
கயிழுப்பணக்கா ஸ்ரீ பொன்னோதுவார் மூர்த்திகளால் வரவ
ழைத்து, அதனோடு ஒப்புநோக்கிச் சருக்கந்தோறு
முள்ள நீக்கங்களைச் சருக்கவசனமாக எழுதியதுடன் சி
ல சொற்களாகிய ஆறாம் சருக்கத்திலுள்ள கறுப்பாயிலக்காரக
ச வகியாப்பதெற்றிருக்கலால் அவற்றிற்பாடபேத அரும
பதவுரை யெழுதிச்சேர்த்து மதுரை விவேகபாநு ஆசி

* சுயம்பு கலப்பின்மை

யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்துள்ளேன். அறிவுடையோர் அங்கீகரிப்பாராக.

"செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றதற்கேற்ப இங்ஙனஞ் செய்வித்த சிவநேசச் செல்வராகிய ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைப்போல மற்றைத் தேவஸ்தான தருமகர்த்தர்களும் அவரவர் பரிபாலனத்துக்குட்பட்ட தலபுராணங்களை இலைமறை காய்போல மறைந்துகிடவாமல் வெளியிடைமலைபோல விளங்குமாறு, தமிழ்ச்சுருங்கிய இக்காலத்துக்குத் தக்கபடி, எல்லாரு மொருவருதவியின்றித் தாமே தெரிந்துகொள்ளச் சுருக்க வசனங்களெழுதி அவ்வச் சருக்கங்களினிறுதியிற் சேர்த்து ஆயிரக்கணக்காக அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினால் எல்லாருஞ் சிவபத்தி முதிர்ச்சியடைந்து வழிபாடுசெய்து இம்மை மறுமைப்பயன்களைப் பெறுவார்களென்பது திண்ணமாம்.

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க.

இங்ஙனம்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

சிவமயம்

மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னிமய மலையாரம் பூரணியும் பெ
புனிதாதாரும், மனுமலை தொறும்மேவும் வானிமனை வாள
னூருமன மெனவிருடி, நன்னரச சாடசிபுரி பெரதியவனைக
கொன்றுடடி எண்ணக கூற, வுன்னவிரு செவிகேடக வுடன
ரிய பேருமூழ ஆதவுந தானம் (க)

ஆயவர ராசைசநகர மானமியகதை வடமொழியினமை
வுக சேறபத, தூயதமிழ மொழிககவியாச சிவலமா றககோ
மான சொன்னனை முனன, செயமுடன முகதுவி ரககவிழ
விருசருகக நிகழததி யிநநா, ளோயவைததா னிததகுநான
முகறபதிபபொன றசசெழுததி வியைகக ஆணடால (உ)

உனசெடனினுங கிடைபபரிதா முதுநோககிய பலருமு
ணராத அயயு மாபு, கொணடேய கலதகரும கருததமுறை ற
டததினமை குலவ சாயமோ
காவாயவ சிவசேயன கருததுாந ந டிசையும புகழ
சோம சுநதரமான நீடுமெசி விடுகற குனனி (ங)

மாமதுரைத தமிழசசஙக நாறபரிசோ தனையுணுறறி
மனனுமெனமுன, னுமமவி தருமருணு சஙககவினை கொண
கெறபாா நவிவு திரடபா னெமமுற வருமடாகனட கியலொா
குனுனு சருககஙக வீறறி னஙகவு, காமரிய கனைசசநருகக
வசனமூநா கெழுநுவிகொன மூகச சோகசே (௪)

எழுகாக வெழுசசினி சீ ராயிரமபுக குகமாகவே பொவா
கது பீஙகே கொழுகாரும புகழுகரும கருகதாவா முறை
ரனகு கோனாசச செயதான, டழுகாகா தியவுகைநாவ விா
கதுீகக வ நசமயம பலகு மாறறன, மூழுகாயகது புரி
சோம சுநதரனோ பேரழிவின முதிாசகி நனறே (ரு)

சருக்க அட்டவணை.

தொகை.	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்.
௧	காப்பு	௧
௨	பாயிரம்	௨
௩	திருநந்திச்சருக்கம்	௭
௪	திருநாட்டுச்சருக்கம்	௧௪
௫	திருநகரச்சருக்கம்	௨௮
௬	புராணவரலாறு	௫௪
௭	தலவிசேடச்சருக்கம்	௫௬
௮	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	௬௪
௯	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	௭௦
௧௦	சனகர்நாராயணரானசருக்கம்	௭௯
௧௧	உக்கிரன் வழிபடுசருக்கம்	௯௬
௧௨	தக்கன்றவம்புரிசருக்கம்	௧௦௫
௧௩	வீரசேனன் பிணிதீர்ந்தசருக்கம்	௧௧௩
௧௪	சயந்தன் வினைதீர்த்தசருக்கம்	௧௨௬
௧௫	கானவன் வீடுபெற்ற சருக்கம்	௧௩௦
௧௬	கன்மாடச்சருக்கம்	௧௩௨

உ

கணபதிதுணை

சங்கரநாராயணசாமி

கோயிற்புராணம்

காப்பு.

விநாயகர்

மைபயில் கொழுந்தைத் தப்பா மறைமல ரரும்பவிழ்ந்து
ஐயமேத்த னூற்றறும், புராணச் சங்கிதைகளும் புராதனன்
சொன்ன நூல்வேட்கை புரிந்து கூறு, மரகதத் திருமேனிமலை
மடந்தை திருவயிறு வாய்ப்ப வந்த, கைவரப் பகட்டுக்
களிறு காமரு சேவடிக்கமலம் கருத்துள் வைப்பாம். (௧)

* முப்பத்தொன்பது முழுநிறை முதலிய யோகம் விளங்கப்
பாக, ஐயம் அருகு முதல்வன் வழிபாடு வாங்கே இரித
கன்று, தப்பின் முகத்தை கொள்ளவோர் கஜிச் சமந்து நிகழ்த்து

(அரும்பத உரை) 1. மை - மடமை. அவிழ்ந்து - விரிந்து. புராணம் - புண்ணியமான பழமையான. அநாதியே பரமசிவனால் சொன்னூல் - பண்டைநூல் விதிப்படி. வேட்கை - புணர்ச்சியை. புரிந்து - விரும்பி. கூறு (ஒரு பாதியிலே பெற்றவளென்னும்) சேர்வல. மரகதம் - மரகதமலை. மலை - இமயமலை. மடந்தை (அம்மலையிலே தரித்த) பார்வதி. வயிறு வாய்ப்ப கருப்பம் கொண்ட பாத - (அக்கருப்பத்தினின்று) தோன்றிய களிறு - யானை. காமரு - அழகிய.

* ஆவுடையார்கோயிலில் கட்டளைகளுக்கும் சங்கீதங்களுக்கும் ஈடுபாடு கொண்ட சமஸ்தான வித்துவானை புலியூர் முதல் விரக்கவிராயர் முதலானோர் பாடிச் சேர்க்கப்பெற்றனை

பேற்றுறுகா, செம்மை முளரித் திருத்தாளென்று சென்னி மசையிற் புனைவாமே (௨)

காராளை வலமாவென நினைக்குமெழிற் கருங்கூந்தற் சுரந்தா விமலி, வாராளைப் புடமருவு வாரதாகமே பலக்கு வேற்காய மனனும், பேராளை மலைமகளைச் சிவ சங்கரேசர்புகழ் பேசச் செல்வச், சீராளைத் திருத்தாளாழ் சிந்துரமா முகனாறிருந்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩)

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்

சங்கரலிங்கம்

நீர்கொண்ட செழுஞ்சடைமே னிலவுமிழ்வெண் பிறைப் பையரவ நெடுவான் பூத்த, வேர்கொண்ட தாரகைபி னிடையிடையே தாமுறைக பிறை தோன்றுங், கார்கொண்ட மிடற்றனைநாங் காழுறு வாழ்கருணைக் கடலை மலர், சீர்கொண்ட சீராளைத் திருத்தாளாழ் சிவக்கொழுந்தைச் சிரமேற் செய்வாம் (௪)

ஆவுடையம்மை

வேறு

பூவீன்ற பாவிப பார்கா ணிகமமும் நயந்தனை போற்று
தசியிழ் திறைஞ்சு நாகச் சூடொடா ளிர மணியின சோதி

---

2 மும்மை - மூன்று விடைப்பாகனை இடபவாகனத்தை யுகைக்கின்றசிவபிரானை அம்மை ஆசை தம்பின் தங்களுக்குள்ள முந்துவல்கொள - முந்திக்கொள்ள நகைக்கும் சிரிக்கும்

3 காரா - மேகமா வைவேலா - பாசிக்கொத்தா போ பேரிய ஆரசமலை - பொன்னிறமலை, இமயமலை வரையுமாயினர் நவரோகணமாகிய தலம் சிந்துரம் - யானை

4 நீர்வி உம்பு - கிரணத்தை வீசுகின்ற வயங்க - விளங்க அந்து தாரகை நட்சத்திரங்கள் தங்ணுமுகை வெடை அருப்புகார் கார் - கறுத்த மலலு வாம

THE KUPPU... SASTRI
RESEARCH ... E

பாயிரம்

மேயாறு பகுதி பூட்டி விரவிய வாரங்க காட்டு
பாவடை மாது செம்பொ னடிகத்தினை சென்னி வைப்பாம்

விநாயகர்

ஒத்தரிலே சராசக் பேயா துணைப்புழி மழுவேந் தருவோன
புதுக்குக் கொங்கே எர்ன முதலிலைக் திருகக மதாந்
திருப்புகே வருமி வாணைப்போத நீராப்புழக கந்தகா ஆனாயம
வாித்தகற கனிறுநீல செக்கர் மாரைப்படி வனைக்குவாமே (௮)

சுப்பிரமணியர்

மாமுகத் தடிக்கா பொளவேல் வைத்தவிரு தாள்கோடி
காமராயன் மேழுவக கூந்தற கதிர்முலை வானினி மைக்கட
மாமயேலல புராரோ தொகுத்தாய குழமுசெவ்வே
டேமரு கமல மன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம். (௯)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

இழிதொழிலமணரொனுவிருளகெடுத்திமையோர்போற்றப்
பழுத்தநின்ற தொல்லைபரம்பொருள் விளங்கச் செய்த

---

5 நவை - விரிப்பும் பருவமுமான அருபாடம் நறுமாலை தனை - குவிதல் போது - மலரும் காமம் பாயும் குடம்பி உச்சியில் ஒரு நாமணியினைசேர்ந்தி - பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின வீணை காந்தி பகுதி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு

6 சாந்த - பெருகிய ஊழ்புழி - உண்ணுமிடத்து வருவோன - தட்டுதல் (வான - தொழிற்பெயர் விகுதி) புழைக்கரத்தால - துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையினால் வரி - இரேகை. (குழந்தைகள் பாலருந்தும்போது மறவெருதனத்தைதட்டுதல் கைதல வழக்கிறகாணக)

7 மாமுதல - (ஆரபணமறுசிய) மாமரத்தின் [illegible] - [illegible] வலத்தன - வெற்றியுடையவன் காமர் - அழகு [illegible] - பிரகாசம் கனதாமரைவ - கன்னுதிய கூரிய வேல் தேம் தேன பரு வாசனை

பொழிகதிர் இரவி தனைநிகர் பொழில்புனை புகலி வாழும்
வழிமுதற் கமலப் பைந்தார் வள்ளலை வணக்கஞ் செய்வாம் ()

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

கரைபொரு திரைக்கு விரிதிரைக் கடலிற் கட்டின பட்டகற் றிரளே, பரிவுறு புணையா வதனிலமர்ந் திருந்து பாழ்த் தயானை பிழைத்தவனை முனமா, முருகவிழ் மிதழ்க் தொடைச் சடை முடித் தமுதலவனை வழுத்திய கோமானை, மருவியிருக் கினிய முருகுகொப் பரிக்கு மரசடி வணக்குதல்செய்வாம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

வேறு

ஏண்மாய மடப்போன வேலை யிருநிலத் திணைநிகர் காழுந்
தேனவிழ் கமல மன்ன சேவடி படியிற் றோய
நான்மலர்க் குழலி பாகற் றூதனாத் தூது விட்ட
வானுலாம் பொழிற்சூழ் நாவன் மன்னனை வணக்கஞ் செய்வாம்

---

8 தொல்லைப் பழம்பொருள் - அநாதியாகிய சிவபிரானை விளங்க - தெரிய கதிர்பொழி - கிரணத்தைச் சொரிகின்ற இரவியின் - சூரியனைப்போலும் புகலி - சீகாழி வள்ளல் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

9 பொருது - மோதி இரைக்கு - முழங்குகின்ற கடின - கடினவாகிய திரள்கல்லே - திரண்டகல்லே பரிவு - அன்பு புணை - தெப்பம், தோணி பழுத்த - முதிர்ந்த முருகு - வாசனை அவிழ் - விரிந்த மரு - வாசனை உயிர்த்து - தந்து முருகு - தேன்

10 ஏனம் - பன்றி வேலை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இரு - பெரிய கீண்டும் - கிழித்தும் படியில் பூமியில் தோய - பட காழு - கஸ்தூரி நாவல் திருநாவலூர்

பாயிரம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

வேறு

கானார் அயின்று கனிகளும் வரிச்சிறைப்
புள்ளினம் பயில் பொழிற்புனை வாதவூர்
மன்னன் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
நாளுமன்பு நயந்து வணங்குவாம் (கக)

அகோரசிவாசாரியர்

பாயு மாலவிடைப் பாகன் கவின்றிய
தூய வாகம நூற்றுறை போயமா
யாவுங் கேள்வி யகோர சிவனடிச்
சேய தாமரை சென்னிமேற் சூடுவாம் (கஉ)

அவையடக்கம்

வேறு

*கடகரி புரக்கக் கடவுண்மா மயிலைப் பிரபந்தக் கவின்பெறு பாவடிக் கச்சியப்பர், வடமொழி தன்னிற் படித்தோத தச பா புராணத்தின் வருத்தனை யறிவா, மடமையேன் றமி ழாற் சொல்லுத் தெரிய மாத்திரத் தெரிகிறு வியப்பதா கிடைவது புரவலப் பொன்னினும் பெரியோர் கிகழ்ந்திடா ரென்பதா லிதையிலுல (கங)

---

11 அயினறு - உண்டு வரி - இறகு புள் - வண்டு புனை - அலங்கரிக்கின்ற

12 மாலவிடை - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனம் கவின்றிய - சொல்லிய நூற்றுறை - நூல்வழி போய - சென்று கேள்வி - கல்வி சேய - சிவந்த

13 கடகரி - மதயானை கவின் - அழகு வருத்தனை - பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதை மடமையேன் இளமைப்பருவத்தை யுடையயான் (சிறியேனென்றபடி)

நூலாசிரியர்.

வேறு

ஏடவிழ்ணர்சோ புராணிவாக நீருசூடையா னவாமெ
ன யா லெழுதா வேத, நாடுபோ சுரனசால நனிறபடி செ
ரசழிநா னயந்து செரனருஞ, கோட்டுவரிச் சிலைதானிகதக
சோளுமைவை தரசீவடிப்பதூர் வேறநிக, கீடுசெழு
வ பெருமாக்க சீவலப்பூ பாலனியற் செழியர் கோவே (கா)

(கா) ஏடவிழ்இணர் - இதழ்களையுடைய பூங்கொத்து ஏகர
... ஆரிசைடை எழுதாவேதம் - ஆரியவேதம் சால்பு.
... விரும்பி கோட்டுவரிச்சிலை - வளைவாகிய வரி தங்கிய
... குனித்து - வளைத்து கோள் - வலிமை உருமை -
... ராசனுடைய) புலிக்கொடியை தாழ்த்து - (கொடியில்) வி
... - எழுதினோர் உயர்த்த - மீனக்கொடியை புய த
... சீவலப்பாலவை - சீவலமாறனென்னும் இயல் - தகி
... புடைய செழியர்கோ - பாண்டிய அரசர்களுள் தலைவன்

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீஜிநாயநம:

திருநதிச் சருக்கம்.

சங்க பதுமாதிய நவநிதிக் காவலர்க் கிறை
மெந்து பொழிறாக திருவுருக் கொண்டு மனைய
மந்தய வாட்ட மணிசாம பொன்னின் மதில்
பொங்கி பெய்பெழுந் கூழையாற் றுளிபின்ன புகல்யமம் (௧)

முரசு ஞாயிற்றினின் முகந்துண்ட நீராதினவான் முகிர்
புரக்கு நீர்நா திசைகடக் குணமொடு புகலு
வெருக்கு மறிக்கடைக் குடிப் பிறவெனவே காணுப
சிகந்து மயப்ப முயப்பச வெருந்து சிகழ்மே (௨)

அருகு மைப்புரி யானையோடரிமுடிக் கவிந்து
செறிமு விக்குழாத் தருகனார் சிவனைவடி வொளா
மருவில சிகைசமா போகாவாழ வாணமுமா பலமே
எறும லைக்கரு வடலிபின் மேகமா னீர்மேக (௩)

---

1 சங்கபதுமா - சங்கமை பதுமமென்னும் ராஜராஜர்க் மனை வா - தாயசாது கூழைப்பெருநிதி கூழையென்னும் ம குறை ஆறு அணி - நதியினையுடைய

2 முகந்துண்ட நீருமாகாத்து - வெண்மை வான - மேகம் முந்நீர் - கடல் கடைக்குணமென் - தாமதகுணமென்று சொல்லப் படும் தொகுதி கருக்கூடி, கருநிறமுடையவெனி இடைக்குணமே இச் சருக்கத்தின் நிறம் (போல்) பினமென்றி பினாவிலாம் காசம் அம்பரமும் - ஆகாயத்திலும் திகழ்ந்த - விளங்கி

3 அருகும் - சிங்கமும் (அருகம்புல்லும்) அம்புலி - அழகிய புலி (சந்திரன்) ஆனைமேயாதி - ஆகிய அழகுடன் (ஆனையின ஓடு) அணி - அழகிய முடிக்கு தலையில் செறி நெருங்கிய முனி யானைக்கனத (திரூதி) குழாம் - கூட்டம் - மா - பெரிய யோயா - பேழ்களை நற - நலவு ஆடலி - சோலை

காழுறுங் கனத்தார் கொண்டல்கள் குலவிட
வேழுதலத் திறந்தூறுபடப் பணியுடைகப் பின்னை வெறிந்து
சூழும் வானமீனை துளிக்கணி கதிர்விடு தொகைபோல
வாழும் பொன்னணிநகர்க் கரங்கள் விரிந்துபெய் கதுமே (௪)

ஒன்றினை மீதுபெய் குரியமழை காரைக் கொண்டுக
கொன்றும் பையுடைக் கொண்டல்போ லொருவழிக் கொண்டு
பின்னுறையவர் மருவெனப் பெருகுமே லுபாரு
சென்று கூறைபா றெனுந்திருப் பெயரிற் கனமே (௫)

திகிரி வெருநிலை தாங்கிய செவ்விய மானு
மகல மீதுற அரவமேற் கொண்டிரு தன்னுள
ம்துக நகரை வெறிதலான மேகினி புரக்கு
முகிலை யொத்தது முதுமதில் மூரிய வெருக்கே (௬)

புரமெ பெருதுலங் கணிகொடி மரமுகைகப் பிலமைய
கவல மாதரார் மருவிய காவினே முதலா

---

4 காழுறும் - முதிர்ச்சிபொருந்தும் கனத்து - மிகுந்த ஆர் - நிறைகின்ற கொண்டல் குலவிட - மிகமுழங்கி ஏழுதலம் - ஏழுலகம் பணி - ஆதிசேடன் உடக - வருந்த மின்னெறிந்து - மின்னலை வீசி வானமீனை - நக்ஷத்திரங்களை விடும கதிர்த்தொகை - விடப்பட்ட கிரணக்கூட்டங்களை (மேகம்)

5 ஒன்றும் - பொருந்தும் பின்னை - பின்னர் திருப்பெயர் - விசேடப்பெயரால் சிறந்தனை - சிறப்புற்று விளங்கின.

6 திகிரி - மூங்கில் (சக்கரம்) வெருநிலை - விருப்பத்தை யுடைய ஒலி (கொடியவில்) செவ்வியமான - சிவந்தமானகர (சிவந்த இடக்குறி) அகலமீது உற - விசாலமாக மேலேபொருந்த (மார்பின்மேலே பொருந்த) அரவமேற்கொண்டு பாம்புகளை மேலேகொண்டு (ஆதிசேடனுடைய பாம்பின்மேலிருந்து) மிகுமரக்கரை யெறிதல - மிகுந்தமாயக்களையுடைய கரைகளை யழித்தல (மிகுந்த ராக்ஷதர்களைக் கெடுத்தல) முகிலை - முகில்போன்ற விஷ்ணு வை மூரி - பெரிய வெருக்கு - வெளம

ஞானக் கிரியை யுமைமைத்தருள வற்றிலு முதவுக
நிலைமை யாமக னெமென்கத் தழைத்தத நீத்தம் (௭)

உந்திப் பூத்தலர் கமண்டலத்துக் கையரா லெங்கி
மூர்த்தியே யறுவா றுற்றிலை முகமுமு வதனு
விந்து சோசனட யினற வனுமொருகுதலை யிறபு
கந்த சாணமல ரயா றுமனைக கடுத்தத கனேர் (௮)

வேலெ டுத்துவினை யவைப்பி னுற்றருகு மேற்கோலஞ்
சால வேலை நகரின் சட்டகம் கொண்டுறுந் தரத்தார்
பால வேசமுந்த காரற்று கோழியட பதாகை
நீல மாமயின் முருகனை தோகதுர் வெள்ளம் (௯)

---

7 அலர் - நீர் (பூ) வண்டு அணி - சஞ்சுகரின் வரிசை (வண்டாகிய நாவிலே தொங்குகின்ற) கொடிமரமகையில் அமைட- கொடியமாங்கள் (தன்) இடத்திலபொருந்த (கரும்பாகிய வில் கையினிடத்தடங்க) கலகமாதரை - கலவிடம் பெரியதரை (யோ ரையுடைய பெண்களை) காலின் ஏறுதல் - வாயக்காலக் ற சென் றுபாயதல் (தென்றற்காற்றின்மேலேறுதல்) தலைமை - முதன் மைம மதன் - மன்மதன் நீத்தம் - வெள்ளம்

8 உந்திப்பூத்தல்-நாபிக்கமலத்தோற்றுதல் (விஷ்ணுவினு டைய உந்தியாதாமரையிற் பிறந்தவரால்) கமண்டலத்துக் கை யால் - (கம - மேகம்) மேகமண்டலத்தைப் பொருந்துதலினால் (சலபாத்திரத்தைப் பொருந்திய கையினால்) எனின்முந்திமேற்வா றுற்றிலைமுகம் - புரிமாமரங்களை (உந்தி) செலுத்தி மேலே நிசசெல்லுதலினால் (நாலதலை) நான்குதலையுடைய முகம் (அ ன்னவாகனத்தை) (முந்தி)முறபட்டு ஏறுதலான ஆறுதலை மு கம வலிமையும அழகும முகத்தில் கந்தம் - வாசனை கடுத் து - ஒத்து கனேர் - முழுக்கத்தையுடைய வெள்ளம்

9 வேல - வேல்மரங்களை (வேலாயுதத்தை) வினை - மூ ங்கில் (இவ்வுலகமலை) உருவி - சென்று மேற்கோலஞ்சாலவே லைகையின் சட்டகம் - மேலாகிய கமுகமரம் கூட்டமாகியபுலிகளின் கூடை (மேன்மையாகிய அழகுமிக வேகமைமரத்தின் உரு

அந்தி யாரமு மடாசினை யாரமு மவரையின்
மருவு காருகா மலர்த்துணர்க் காருசன மாரி
சுந்த ரமெனப் புந் தடமலை வரமெனப் புகாவிய
கொந்தெ நெகிழ்த்திலைப் பரப்பெனப் பொருந்து மென்னமன (௰)

பந்தநக மத்தியும் பட்டினை யத்தியும் பண்ணாத்து
கொந்துகு கோட்டமு கொடிபயன்று கோட்டர நிலக
நந்தக முகுகமு மகடிமலர் நாகமுங் கடிந்து
சுரும்ப ராரக் கெழு முழுத்து ரூயதோ மென்னம (௧௧)

வேறு

காவலர் சிறுசில் புகருக கொழுவாகமுக் கருவி கடை
தானமாக கோடி பாயம் சருமமெ பந்த சிலைபுந் சாடிக
கேவனுடு றினையும் வாரிச சிருவானி வெருவ வாரத்து
காணமுங் கமழுச் செழுமி பாலைவய கணைகிர நாகே (௧௨)

---

௯) தாமம் - தகுதி. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண். பதாகை - கொடி.

10 ஆரமும் - முத்துக்களும். அடாசினை - நெருங்கியகிளை களுடைய. ஆரமும் - சந்தனமரங்களும். வரையின்மருவு - மலையிற் பொருந்திய - காருசனம் பொன் மலர்த்துணர் - பூங்கொத்துக் களையுடைய காருசனம் - புனகமரம். வாரி - அலைகள் தருக மடை யமாகிய வாழை. தடமலை - தடாகங்கள் பொருந்துகின்ற வரம்பு - கரை. தாரி சாடத்து. நிலைப்பரப்பு - அலைகளின் விரிவு.

11 பருவமகை அத்தி பெரியதுதிக்கையுடைய யானை. அத்தி அத்திமரம். பண்ணத்து - பருத்து. கோடம் - சோலை. கோடரம் - குரங்கு. நாகம் - பாம்பு. கடி மணம். நாகம் - புன்னைமரம். கடிந்து அழிந்து. சுரும்பர் - வண்டு.

12 காவலர் - குறிஞ்சிநிலமாக்கள். சிறுசில் - சிறுகுடில். அழு - தோன்றுகின்ற. அருவி - மணவெடுமுத லியன. தானமா - மதத்தையுடைய யானை. கோடு - கொம்பு. பாயறசருமம் - புலிக்கையாகிய தோல். சிலை - வில். சாடி, யோதி சிறுவர் பிள்ளைகள். சுமிவெருவு - நெய்ப்பப்பட்ட கானம் கஸ்தூரி (கஸ்தூரி)

எயினா நிலைப்பிற கொண்ட பொருளெலாம் பாலின் மேற்றி
மயிலிற் பொறி மாதர் மறத்தியர் விழிமை யானை
மயிர்முத்த மடையும் வெம்போர்த் துடியுநீர்த் தடங்கள் கொண்ட
புயன்றத திருமாலார்க்கும் புறவமாம் தலைகத் தாவே ()

முல்லைக் கொடிப் படர்ந்து மண்டகம் முகிழ்த்த கைப்பா
மேவிய துடியும் வாயி லூர்தமேய குழலும் விழைத்துக்
கொவ்வை குழம்பால் வெண்ணெய் தயிரொலா கோவினம் கொண்டு
தாவிரி பணிலைக் குழுக்க மருதத்திற் கலந்த தாமே (கரு)

ஓமகைச் சிலம்புத் தாணீர் மகட்டாக் கண்பா ரெருக்கு
செய்யவாகை யரிந்து போற்றுக் செவ்வியர் மருதத் துறைந்த
அபழுத கரிய கெல்லுள கோவலேத்தா றுணைய திறமெம்
மைறுபல் மெய்யை நீத்த பெயகனிய சார்க் தாமே (கசு)

குறிஞ்சியிற் பொருள் மேலாம் பாலையிற் கொண்ட மயத்து
மறுதெரி பாலை யொரு பொருளெய் புறவத் தாக்கி

---

13 எயினர் பாலைநிலமாக்கள் ஆறலையில் வழிப்பறியில் பட்டி ... மறத்தியர் பாலைநிலப்பெண்கள் (இது பெயரொட்டு) அயிர் - கேல் படை - ஆயுதங்கள் துடி - குறிஞ்சிப்பறை ... இருகண்பறை ... புயல் - மேகம் புறவம் - முல்லைநிலம்

14 முல்லை - பசு, எருமை, ஆடு புக்கும் - சாத்தும் ... - இடையர் ... ... - ... பை ... கோவியர் - இடைச்சியர் ... பணிலை - படம் மருதம் - மருதநிலம்

15 ஓமகைச்சிலம் - குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலமகள் ... போற்றும் - ... செவ்வி - செவ்வித்தாய் ஆய -பரிசுத்தமுடைய (ஆய என்பது முதல் குறித்தாயடைந்த பெயரொச்சம் ...) ... காடகிடைத்ததுக்கு ... வொன்மை

செறிந்திடப் புறவத் தாரா பொருளெசெழு மருந்தத் தாக்கி
நிறுவினா மருந்தத் தாரா செய்தலிற புருடத்து மாகோ (௧௬)

வேறு

நாறுமி சைப்பெரும் பொருளினாற புருடாதல் கிடினும்
கோறலொரு புக்கரச் சூழைபா குணமறுரோர் புருடாக
கேறற விராயம் கனித்தலா பொருளகொள் வேதுந்
தோற்ற மாமெனத் தொகேட்ற புகுநத்து வெளாளம (௧௭)

நாலவ கைபெறு ருளு சேனிகா சமாக்கா கணனிர
காலெப யாக்திடி ஜெஞாறுவே லெஞாறுடன கலத்தல்
போலவ ாகதினைப பொருளமுதற பொருளொலர மயக்கி
நீல வாகவி கலகத்து நிறைநதீர வெளாளம (௧௮)

மலைப ஞாரமும புறவினற நாவபுாக வலோதிட
டலைபின மேலவரு துறைத்துகில விரித்துடுத்த தமபொற
சிலைபி ஞாசனக ரேசரிக ணூரிய காடடுந
தலைமை யாளுதி தலைவனு கடறமு வியதே (௧௯)

---

16 கொண்டு - கொண்டுபோய் அங்கு உய்த்து அவிடத்துச்சொரிந்து மறம - வன்மை செறி - நெருங்கிய ஆகவ- போர்த்து (தாறடரியம) கிறம் - ஒளி கிரா - விளங்குகின்ற உளவ- உடையபொருள்களை புரத்தும - புகச்செய்யும (வெள்ளம)

17 நாறபுருடர் காசிலகத்து ஆடவர் சோல - மைந்தர் தொடி - வளையல் சூழ்படா - பரத்தையர் மறுகு - வீதி ஏறு - தகா அரித்து - கொண்டு ஏகும் தோற்றம் - செல லுங்காட்சி

18 நாலமை - சதுரங்கபததிகள் (பதாதி காலாள) சேனை - படை சமர்க்களம - யுத்தகளம் காலெபயாததிடனை - யடக்குமகாலம் வரைத்திரனை - குறிஞ்சிநிலம் மயக்கி - கலக்கச் செய்து நீலம - கருநிறம் ஆகவி - கடல

19 ஆரம - சநதனம புரவின - முலலைநிலத்துள்ள தலைம் முலலைமலா துறைத்துகில - துறையாகியசேலை பொறசிலை

பனிமலர்ப் பாயகன் மலரணை நெருங்கிட மகிழுறு
தனது கைகளை நீட்டியே தழுவிக்கொள வுறுபோற்
சினைக டறவிரைக் கரங்காற் கமலமென் முகையாம்
புனைந னந்தினைப் பொருந்திடக் கழுவிய தன்றே (௨0)

வேறு

அகரமா மெழுத்தொன் றோடு பகலமாய் விரிந்து வேறு
தொகைவகை விரியாய் மலிந்த தோன்றிய பகுப்புப் போல
மிகுதி யொன்று வேறு வேறுவாய்க் காலிற் சென்று
தகுநீர் கடாகப் போன்ற டெயனலுஞ் சார்ந்த தன்றே ( )

* திருநத்திச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௨௧

ஊர் - மகரவேருவில்லையுடையாரசியா பெனை - ஆதந்த ஆரியாட்டு (பரலதாட்டிருப்பிரியாரி) ஆரியாட்டில கலைமம - முரணமம தோகனை - நாயகன்

௨0 மலரவி - சிட்டிபனாரா கர - முழுத்துனிர. கட்டு சமுத்திரமானது கமலம் - தாமரை முகை - அரும்பு புனை அலங்கரிக்கின்ற கழுவியது (நதியாகிய மனைவியாக) கலந்தது

21 ஒன்று ஏகம் அகலமாய - விசாலமாகி தொகை வகைவிரியாய - தொகுத்தல், வகுத்தல், விரித்தலாகி தொகுத்தலாவது ஒலியே எழுத்தென்றது வகுத்தலாவது - அவ்வெழுத்து முதல் சார்பென்றது விரித்தலாவது - முதலெழுத்து முப்பதென்றும் சார்பெழுத்து இருநூற்றுப்பதினென்றுமாம் மலிந்து நிறைந்து பகுப்பு - பாகுபாடு வாய்க்காலிற்சென்று - வாய்க்கால்களாலோடி குளம், தடாகம், ஓடை (ஆய) ஏகநாமம் - ஏவுதற் டைந்த

இரண்டாவது

* திருநாட்டுச்சருக்கம்.

அலகி லாமறை பரவிய சங்கர னருளா
லுலகி லியாவையுங் கொள்வதற் குறுபய னலகிடா
பகையி லதிறம் பயின்றிடப் பாண்டிநாட் டிலங்குந்
திலக மாயவிளங் கியதுதொண் டாரிய நாடு (௧)

பரிதி யுதயன் செறியினை மன்னவர் புரிய
நீதி யன்மறை வேள்வியா னீண்மழை பொழிந்து
கோதி லாப்பெருஞ் செல்வமுங் குறைவறப் பொலிந்தொப்ப
போற்று நல்லறம் புரியும்பொன் னாரிய நாடு (௨)

கந்த வார்பொழில் கழனிகள் கமலமார் தடங்கள்
சந்த மார்முலை மடவிய ராடவர் தமையும்
பைந்த ளிருமோர் பான்மைபோற் பிறங்கிய நிருத்த
மேந்து வாரிய நாட்டினி லோர்ந்தவர் தினைசெப்பாம் (௩)

குரவ னாயமாயாற கலைத்துற முரந்தெரி குகரேபோன
மருந்த மாநிலத் திடைடனி பொருந்திய வாய்த்தகால
வெள்ள நன்னதி தடங்களின் மேவிய வெள்ளந்
தீரமி குமபாரின் காலெனத் தெவிட்டாட டியந்த (௪)

1 அலகு - எண்; கொள்வதற்கு - பெறுவதற்கு; உறுபயன் - பொருந்தியபயனை; திலகம் - திலதம் - பொட்டு என்க.

2 புரியும் - செய்யும்; வேள்வி - யாகம்; பொலிந்து - விளங்கி; பொன் - அழகிய.

3 கந்தம் - வாசனை; வார் - நீண்ட; பொழில் - சோலை; கழனி - வயல்; பான்மை - தன்மை; இசை - புகழ்.

1 குரவன் - குரு; இடை - இடத்தில்; வெள்ளம் - நீர்; தெவிட்டியது - தெவிந்தது.

மத்தப் பிணையைப் பாகர்கள் வசப்படுத் துதல்போற்
கத்தரின மேவிய வெள்ளத்தைக் கால்களாற் கவின்கல்
வித்தகர் மேற்செலச் செலுத்திவார் சிறைபுரிந் திருப்பின்
பத்தக மள்ளராக் குழுத்தொழி லுயற்சியிற் பயின்றார் (௫)

வேறு

ஏர்த்தரு மூரி யேறு மிருங்கடா வினமுங் கட்டிக்
கூர்நுதிக் கொழுக்க ளாழ வுழுவுழு துழுது கோட்கள்
சீர்த்தரு நாளில் வானோர்க் கிறைவனுக் கெய்யப் போற்றிக்
கார்த்திற மள்ளர் சாலி முளைத்தெளித் தனர்க ளிப்பால் (௬)

நிலமகள் கைகளோ வென்ன முளைவெளி தாகி நீண்டே
யலமரு பெரியோ ருள்ளத் தறிவுபோல் வளர்ந்து மாண்ட
கலையுணர் கவிஞர் சொல்லுங் கவியென விதழ்வி ரிந்து
சிலமகள் வடிவ மென்னப் பசந்து திகழ்ந்த தன்றே (௭)

அறநெறி யெய்து செல்வ மாமென வளர்ந்த நாற்றை
மறநெறிக் கூற்ற மன்ன வாளவிழ்க் கடைசி மாதர்
முறநெறி செவிமா லியானை முரண்டரு மாதர் சொல்லாற்
பிறபிறச் சமயபேதம் பிரித்தல்போற் பெயர்த்தா ரன்றே (௮)

---

5 மத்தத - மத்தத்தையுடைய கத்தினை - வேகத்தோடு வன்சிறை - வலியகாவல் இரும்பினை - இரும்புபோலும் (வலிய) பத்தத - காலகளையுடைய மள்ளர் - உழவர்

6 ஏர்த்தரு - கலப்பையிற் சேர்க்கப்படுகின்ற மூரி - பெருமை ஏறு - இடபம் இருங்கடா - பெரிய எருமைக்கடா இனம் - கூட்டம் கூர் - கூர்மை நுதி - நுனி கோட்கள் - கிரகங்கள் சீர்த்தருநாளில் - சிறப்பைக் கொடுக்கும் நக்ஷத்திரங்களில் கார - கரிய சாலி - நெல் களிப்பு - மகிழ்ச்சி

7 நிலமகள் - பூமிதேவியின் கை - பா வெளிது - வெண்மையுடையதாகி அலமரு - சஞ்சலமுறும் மாண்கலை - பெருமையுடைய கலைநூல் இதழ் - தோகை சிலமகள் - பார்வதி பசந்து - பசியநிறமாக

8 அறநெறி - தருமவழியால் மறநெறி - வஞ்சகவழி முற

பெயர்த்தனை நாவினார் கூட்டம் பெயரினுஞ் சோர்த்தபோல்
வயர்த்திடுங் குப்பமும் பெய்தாங் குழைந்தனிச் சேறு நாற
மயக்க நழுபுரங்க ளேறநீ ணமுடி கைக்கொள்ள வேட்கி
வயறுறாழச் செந்நெல் களை வாழ்ந்திபேடவுசெய்நார் (௯)

பதித்திடு நாறு விரி பெழுந்திடும் பருவ நோக்கி
மதித்திடு மாமர செரால்லர மானிய மெல்லாம் கூடக்
குதித்திடுஞ் செலகள கூர்மைவா கொலைவிழுந்த கருதி போட
வுதித்திடும்பணைகபோ றதோமுயங்கினைகளைகண்டுத்றுநா (௧0)

மரகத நிறங்கொண் டோங்கி வளர்ந்திடு பைங்கூழ் சூல் பய
பிரபல் மாகப் பிரகாச முதிர்ந்துதோ டசைநது பிரனைரக்
குரங்கு முகம்போற மங்கா ளேகமே கலைக்குனிந்து
தரையெனுங்காலைப்போ றமுந்தனைமேபோனி தறந்தனரே ()

துானியுர எழுந்தசூறி விளைந்துபொற சோதியாக
மணிய செந்நெ னுடை கதிர்கொண்டு மதுர நரங்க
கனனியா றுதலே யனர குயங்களர வரிந்து கட்டி
நானிலப்புறமதுடைக நகங்கபோறபோய்செடசாரே (௧௨)

ம - களகுபோன்ற நெறி - ஒழுங்குள்ள செவி - காதுகளாயு
டைய யானைமுரண் - யானையின்வலிமையை பிற - அச்ச
பிறசமையம் அன்னியமதத்தின பேதம் - வேறுபாட்டை பெ
யர்த்தார் - வேறுபடுத்தினார் பிடுங்கினார்

9 பெயரினும் - பிரிந்தாலும் குப்பம் மேட்டில வெள்ளி
சசேறு - சொழுத்தசேறு நாற - உண்டாக பட்டத்தைப் ...
குழை முடி - நாற்றுமுடி வதி - தெய்வயாதி

10 பீலி உயர்ந்து மாறிய மாணப்பெண்கா அ
ருசி டயந்து உதித்திடு - உண்டாகின்ற

11 பைங்கூழ் - பயிர் குலாய - விளங்கி பீள - கரு
தோற்றன்று - தோன்றவிரிந்து குடத்தம - குடிலை குனிந்
து - வளைந்து

12 துானி - செருகி பொற்சோதி - பொன்னிறம மண
ணிய - நிலைத்த நல நவ நாள நகத்திரத்தில கதிர

காரெனாத் தோன்றுங் கடுநீர் கருதிப் போர் கடாநர் நடம்புரி
மேலவர் பரிந்தனை காணி பயந்திறப் பதர் போக்கி
நிலைநீர் பார் நிறைந்த பண்டம் நாடுற கட்டிய கோக்கா
பாவிய பட்டிக் குகப்பெரிய பனிக்குப் பின்னானந்தாய் ()

அரிகர புத்திரன் கலைக் கோ குருவடிகாதிபப்
புரவலர் காரி விளைவுற வக்கோய பூண்ட வேகம்
முதலாய பலவுங் கொண்டு முன் மாற நாத வழக்கு
விரவுற நிதமொன்றிய நாறுவரா திருந்தனரே (௧௪)

பண்டிகள் நிறைப் போதினிய புறவு மாத நாதக [ர்
கொண்டு போய வில் வீட்டு தன் குதிர்களின் ரறைத்தல பெயரா
தண்டலை வரையின் ஆரா தழும்பு மாந்தி ஆரான
பண்டம் தீட்டிய நிலையெல்லாம் தங்கன் சபத்துயப் போக்கிக் (௧௫)

அம்மால் பொங்கல் போல் மற்றிடங்களில் பல
சிறப்பும் பலமுந் தேனும் காய்ச்சுதல் ஆனோர் நண்ணா
பிறந்த பயப்ப போல் அறிவுப் பகுதி நீங்கக்
கிறங்கியமைக்கான ஊறுமுனிவர் குடிசைபோக்க ஆய்படுகல் (௧௬)

கோணப்பட்டிருந்தல் ருது - கார் காலம் செறி குப்பை - அரிசிகள்
அரிக்கும் அறுத்து புறம் - புறத்து உடல் வந்த நெடுமை

13 கார் - மேகம் தருதி - தரு ௧௦ போர் - நெற்போர்
பதடி பதர் பார் - உலகம் வேளாளர் - விராயகர்

14 அரிகரபுத்திரன் - ஐயனார், சாத்தன் புரவலர் - அரசர்
ஏர் கலப்பையில் பூண்ப ஏலாமும் அரியப்பட்டாகிய கொ
முதல்முதலிய சகலமான பொருள்களும் உரியவாக - உரிமையுடை
யனவாக நவருக்கோலா - கொடுப்பவராகிய கொல்லன், தச்சன்,
சக்கிலியன், வண்ணான் - அறுதியிட்ட வீதம் இரவலா - யாசகர்
இருந்த - (செருக்க) இருக்க

15 பண்டிகள் - வண்டிகள் இல் வீடு குதிர் - நெற்
பெய்கூடு தண்டலை - சோலை வரை - மலை புறவம் - முல்லை
நிலம் பண்டம் - பதார்த்தம், பொருள்

16 சிறுவண்டு - பலகாரம் நறீப - நல்ல முப்பலம்

வேறு

நந்து லாவிய வாவியிற் கின்னர நன்னு நாரியர் பாடுவா
ரின்னரம், பந்து சேர்வன மாதர் பயோதரம் பருவங்
கண்டு பொழிவ பயோதரம், இந்து தேரைத் தடுப்பன வில
லமே யிசை பூசைக் கெடுப்பன வில்வமே, மந்தி பூகத்தின்
வாவிக் குதிக்குமே வயலிற் கொழுங்கூம்ப வாரிக் குதிக்குமே ( )

போனகங்கள் பொருந்துவ சத்திரம் பூவை பன்னுவர்
போர்விழ் சத்திரம், வான் முட்டவே மருவுமிற கேதனம் வா
ரிவா வறியவர்க் கேதனம், காம மேவுதூறு காய்கனி மூல
மே கருத்தில் உன்னல்பெறு சாக்கர மூலமே, மோன யோகர்
மோட்சங்களின் ஞானமே முயல்வ தாறுகை மோகவந்த ஞா
னமே (௧௮)

பங்கயத்தின் மருவு பாலனம் பத்தரைப் புரி வாரபரி
பாலனாம், சங்கரனைத்தரு வசனக் கதானமே தானஞ்செய வாரா
தடைபெறா தானமே, பொங்கும் வீமம் வெளிப்பன நதி
பெயிஞானத்தகை கெழுவன நதியே, பங்கயத்தொண்டர் வரு
யச்சொற்றே வரமே பாகத்தார் நெஞ்சிலில்லைப் பதே வரமே

பூக்கனி நால் உணவு - நால்வகையுணவு உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன அன்னம் - சோறு இறை - சிவபிரானது முகமன் - உபசாரவார்த்தை கோநத்து - உடம்புபட்டு

17 நந்து - சங்கு வாவி - தடாகம் கின்னரம் ஓர் பறவை (வசிக்கும்) கின்னரம் - வீணை, சோவன - ஒப்பன பயோதரம் - கொங்கைகள் பயோதரம் - மேகங்கள் இந்து - சந்திரன் இல்லம் - வீடுகள் வில்வம் - வில்வங்கள் மந்தி - குரங்குகள் பூகம் - கமுகமரம் இக்கு - கரும்பு உதிக்கும் - தோன்றும்

18 போனகம் - சோறு சத்திரம் - வேலாயுதம் இறகே தனம் - வீட்டிற் கட்டிய கொடிகள் தனம் - பொன் மூலம் - கிழங்கு மூலம் - பிரணவமந்திரம், உன்னல் - நினைத்தல் மோனம் - மௌனம், முயல்வதால் - முயன்றுசெய்வதால்

19 பால் அனம் - வெள்ளிய அன்னப்பறவை புரிவார் -

மேகமாக்கள் கருவுற்று முத்தமே மூரிநந்து கருவுற்ற முத்தமே, பாகமாக்கள் படிப்பதி ராகமே பற்றறுத்தவர் பேசுவ திராகமே, வாகு சேர்பட வாரணை முலைகளே வண்டமிர் பெய்வழைத்துவ முலைகளே, தோகையார்வ பெருஞ்சோலை யரங்கமே சேரு மொப்பன தோகைய ரங்கமே (௨0)

மன்னர் ஊரும மாவிர தங்களே மகார் அசசெய்யாத மாவிர தங்களே, பொன்னின் வண்ண வார் பூம் புலை சந்தமே புனைந்து வீசல் பொதியப சந்தமே, தென்னை வாழை மருங்கு கைக் காமரம் சேர்ந்து வண்டுகள் செய்யுவ காமரம், கன்னல் அன்ன கடவுள் காதையே கருந்த கேள்வியில் வைப்பர் தம் காதையே (௨க)

வேறு

பாவலர் கலரேவும் பணிலத்திரள் தாழுடைப்பு
மேவுவது செஞ்சொல்லை விரிநறும் பூஞ் சோலையினும்

செய்வார் பரிபாலனம் - பாதுகாப்பு அரசர்களை - நாசகர்களைத் தீர்த்தம் தானம் - தானம் சந்தானம் - வமிசம் நந்தி - சிறப்பு, ஒரு வாசசியம் நந்தி - இடபவாகனங்களை ஆனை விடுத்தாங்கிய இடம், தருமமாகிய இடம் வாரம் - அன்பு

20 மூரி நந்து - வலியசங்கு முத்தம் - முத்து இராகம் - இசை தவர் - முனிவர் பேசுது - ஆராய்வது இராகம் - ஆசை வாகு - அழகு நாகை - பல முலை - முலைப்பருப்பு முலை - முல்லைநிலங்கள் தோகை - மயில் அரங்கம் - சபை சேரும் - ஒப்பன தோகையர் - பெண்கள் அங்கம் - சரீரங்கள்

21 மவிரதங்கள் - குதிரைகட்டியதேர்கள் மா - பெரிய பொன்னின் - இலக்குமியை சந்தம் - சந்தனம் வீசல் வீசி நப்பித்தல் பொதியம் - பொதிகைமலை வசந்தம் - தென்றற் காற்று மருங்கை - பலா கா - சோலை மரம், இதனை வாழை முதலியவற்றிற் சேர்க்க செய்யுவ - பாடுவன காமரம் - ஓரிசைப் பாட்டு கன்னல் - கருப்பு காதை மாண்பியம் கேள்வியில் - கேட்டலில் காதை - செவியை

காவியின் மாடமுங்கோயிற் புடையாதர் குடமாமுழ
க்கே வியன்னை முனைறிலக்கருவ குயிற்றிய செழுநகராமே ()

கோடன்னுரிக துலக்கண் மேனியினா ய போதா
பாடகப்பொற் ஞெகிழ்ப்பினையா ரஞ்சிற்பம் பதாரமே
கீசெப்புருது கோங்கிலியினு மிறைபுடையோர் கொந்தசக்குதா
கூர்வது கலைகளேயே குறைவிலாத் தாமடங்கோ (உ௩)

பலோர்கப்புங் கருக்குவளைகா பிணைகதெழுகம் கோங்கலயி
செல்வாய்பின் முறறதுழம் பிளைபரிஞ் கிழுகாகலை [ளுரு
முழங்கிரக தாயபிரனே முழுவணிலை கூறவழு
மைலசுல மடலாக ஒதுவிணுழு மருநகதியே (உ௪)

முகிழ்த்த நகைகமா முகைநிருகது களமலிய
பொச்சிருகழு கருமகூக லுற படுவோர பரிபாகா
நகநீருகது குழுமலிக மாகதிரு வருவாலா
கிளர்நிருக்கு மீருமாக விழாநிருக்கு குழுபெகலாம (உ௫)

---

22 பாவலர் பாட்டிலெல்லை விந்தனைகள் டணிலம சந்து சிகர - வரிசை பணை - வயல் செஞ்சொல் - செவ்விய வார்த்தைகள், சிலந்த வெந்துகிடகா வாவி - தடாகம் ஆம்பல ம - ஆம்பற்பூக்கள்; அலரிமலர் கரிணமுத்து தடம - விரிவு கோ- அரசர் இயல் - பொருந்திய முனைதிர - முறறம் தரம மேகலை, பொன்

23 கோல மனைமதை பரிக்குலம் - குதிரைக்கூட்டம கரிக்கூட்டம் ஆடகப்பொன் - நானகுவகையிலொருவகைப்பொன் பருசாம் - கூடு (பஞ்சரம்) பஞ்ச, ஆரம் சிறை - ஆடவர்களை நான கிளைவர, உறுதி கலவழு - கலப்பேகபு, சேரணடுந்தம் தனை மம் குணம

24 தரு - மரம குலம் - கூட்டம புணைந்த - பருந்த சிறகால் - தெளறகாறறு சிறபிளைகள் ஆமினார் - இடைச சியர் முழுவதி சததமிட்ட காலத்து - விருமபுவதும அருந்தி - அரியதயிர், வெடிடாம்னை

25 முத்து இருக்கும் நகை - முத்தைப (போன்ற) இருக்கும

தேனாடும் வரியளிகள் சிலைநின்று சிறாருய்த்த
தானாடுஞ் செல்வமதன் றன்னாடு மிதுவெனும்
பாலாடு மொழியார்க டிருவழகைப் பங்கயத்தின்
மானாடும் வானாடும் வாழ்நாடும் வளநாடு (உசா)

தெங்கதலி மாம்பலாச் செழுங்கனியி னறவுடைந்து
சங்கதிரை யவழுவப்பவிழ் சாலித்துச் சாய்ப்பாய்க்கும்
கொங்கைகயி னலமுதக்குத்திக் குழைவி னயையாய அரப்பதும்பா
லங்கைகயிற் சிங்கங்கோட்டோரார் பற்றமெனானுவ சிலைவளாய்பாய ()

தோகைசிறை விரித்தாடத் தும்பியிராக் கம்பாட
பூங்கிரை மேனமேகம் பொருந்துவமேற் கட்டியென
மாரமிசை யடர்சோலை வசந்தர்தூ காலதிற
தேமதவி ரதியுடன் சேர்ந்தமணப் பந்தரெப்பாலும் (உஅ)

சேல்காட்டுங் கருங்கண்ணைச் செவ்வதரம் வாய்காட்டும்
பால்காட்டு மொண்ணடைப் பாத்திருந்தைக் காட்டுக

கொங்கை பற்றின் கமலமுகை - தாமரையரும்பு; தனம் - கொங்கை; அளி - வண்டு; சந்து - சங்கு; குழை - குண்டலம்; சித்து - சயம், வெற்றி.

26 தேன் - மது; நாடு - விரும்பு; வரி - பண்பாடும்; அளிகள் - வண்டுகள்; சிலை (மன்மதன் கருப்பு) வில்லை; சிறாரு - சிறியகயிற்றை; தானாடும் - தான் விரும்பும் (தானென்றது தனேயென்றதும் இரதியை); பாலாடு - பால் விரும்பும்; பங்கயத்தின் மான் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் இலக்குமி; வானோரும் வானாடு - வானுலகமும் விரும்புகின்ற வாழும் நாடும் விரும்பப்படும்; வளநாடு - வளமுள்ள நாடு (ஆரியநாடு).

27 நறவு உடைந்து (பழங்களினின்றும்) தேனுடைப்பட்டு; திரை - வரிசை; சாலி - நெற்பயிர்; ஆய - தாய.

28 தோகை - மயில்; பூங்கிரை - கருப்பத்தின் வரிசை; மாகம் - ஆகாயம்; அடர் நெருங்கிய; தேகமதன் - உருவமன் மதனை

கால்காட்டுஞ் செங்கமலங் கரும்பிரசம் மொழிகாட்டும்
மால்காட்டு மாதரைப்போல் வளங்காட்டு மாமருதம் (உகூ)

விடைத்தனைய திறன்மள்ளர் வென்சாலி கரும்புவயற்
கடைத்தமடை திறந்துதே னரித்துவரு வெண்முத்தைப்
பிடைத்துகில்கள் சரிந்துவிழ விருகையா லள்ளியள்ளிப்
புடைத்துவிளை யாடுவர்கள் புனைமணிப்பொற் றொடிமடவார்

தெங்கினீர் முதிர்ந்துபெருஞ் செயலில்விழ மோதையினிற்
கொங்குலவு தடவாளை வெருவியெழுந் தேறுற்றுத்
மங்குலுற் றேடுயர்ந்த வானமீனை வெருட்டியும்பர்
பங்கயப்பூந் தடமுழக்கிப் பாய்ந்துபழ னத்திலுறும் (௩௧)

ஆலைவாய்ந் திரஞ்சுழலப் போர்க் கதிரொலியு மதகுமடை
காலக்கழுங்க தனிலுழுநர் கடக்கொடு வதிரொலியு
நீலவிழி மாளிர்பாகள் குரவையிடு நேரொலியும்
வேலையொலி யுலவாது மேவுறுமப் பண்ணைப்பரிகால ()

---

29 சேல் - கெண்டைமீன் பால் - வெண்மை ஒண் - ஒளி தாளப்பந்தி - முத்துக்களின் வரிசை நக்க - பற்கள், கால் - பாதம், மொழி - சொல் மால் - ஆசைப்பெருக்கம், மய க்கம் மா மருதம் - பெரியமருதநிலம் மூன்றாமடி இறுதியில் ஆதலால் என்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக்க

30 விடை - இடபேற்றினை தனைய - அன்னவுள்ள திறல் வலிபொருந்திய மள்ளர் - உழவர் வயற்கு - வயலிடத்து தேன் அரித்துவரு - (அவ்வயலிற் பெருகியிருக்கும்) தேனை தள்ளிக்கொண்டுவரப்பட்ட துகில் - சேலை புடைத்து - கொழித்து பொற்றொடி - பொன்வளையல்

31 செயலில் - வயலில் கொங்கு - வாசனை தடவாளை - தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன் வெருவி - பயந்து மங்குல் - மேகம் வானமீனை - நக்ஷத்திரங்களை வெருட்டி - பயப்படுத்தி உம்பர் - தேவருடைய தடம் - மானதவாவி உழக்கி - கலக்கி (மீண்டு) பழனத்தில் - வயலில்

32 ஆலை - கரும்பு எந்திரம் - கரும்பாட்டுங்கருவி சுழ

ஊடுவதுங் கூடுவது முயிரனையா ரொருக்கும்
பாடுவதும் பாலனங்கள் பருத்தாண்டு மண்மாலை
சூடுவதுந் தொழிலாகச் சூழ்வினை பாடுவதும்
பேடையன மனையாகத் தப்பிரியாத பெருவேலை (௩௩)

வேறு

ஆத வனத்தினி லேகுயில் கூழு
சீத நதிக்கரை சேரு மனங்களை
மாதர் முடித்த மலர்க்கள் விரும்பி
யோதி மினிற்குடி யாயுறும் வண்டே (௩௪)

சித்திர வாறுதன மாதர் திரண்டு
நந்துறு வாவியி லாட விரம்ப
விந்திரை யானவ ரெழிலவத் னங்க
னந்தர சந்திர னென்னவி ரங்கும் (௩௫)

சித்து கனித்திரள் பிழிய தேறல்
வந்து வயற்புக வாளை யருந்துஞ்
சந்தன வெற்புறு தென்றலி னாடவ
காந்த மலர்க்கொடி காமினி லாடும் (௩௬)

வேபாது - சூறைக்காலத்தில் அடுக்கும் - வரிசையாயிருக்கும் கூல - வாய்க்கால் கலிங்கு - மதகு, குளத்திலிருந்து நீர் போந்துக் கடையில் வைக்கப்படும்வழி மள்ளியர் - உழத்தியர் வேலையொலி - சமுத்திரவோசை (ஒரு சொல்லலாம்) அலகாது - அலகாமல் உரைப்பரிது சொல்லமுடியாது

33 பருத்து - பார்த்து பேடை - பெட்டை பெருவேலை பெரியதொழில்

34 ஆதவனம் - மாஞ்சோலை சீதநதி - குளிர்ந்த ஆறு கள் - தேனை ஓதி - கூந்தல்

35 சித்திரம் பொட்டு நந்து - சங்கு ஆடல் - நீராடுதல் செய்ய கல் ஆடல் - கல்ல அன்னப்பு இந்திரை - இலக்குமி. வதனம் - முகம் அந்தரம் ஆகாயம் விராஅம் - விரியும்

36 பிழிய - பிழிந்த கனித்திரள் - பழக்கூட்டம் தேற

செம்முக மந்தி பிணவொடு சேர்ந்து
கொய்மலர் மெத்தையி னன்பொடு கூடித்
துய்மின மோடொரு மைத்திர டன்கார்
மைமலி சோலையின் மாகிழ றுஞ்சும். (௩௭)

மூல மெடுத்த கிடங்குகளை முற்று
மாலுறு செம்மணி தீயினை மானுஞ்
சோலையின் மந்திகள் சூழ விருந்தல்
காலு பனிக்குளிர் காய்தல் கடுக்கும். (௩௮)

மைக்குவ ளைக்கணி னார் மாதர் தடத்தின்
பொய்க்கு மலர்க்குழன் மேலுற மூழ்கி
விக்குவி னுக்குடை யென்றுறு வாரி
துய்க்கு முகிற்குல மென்று துலங்கும். (௩௯)

ஆகம சார மளைந்து மெடுத்துப்
பாகம தாவர னன்பர் படிப்ப
மோக முறுங்கிளி கேட்டதை முற்ற
நாகணை வாய்க்கு நவிற்றுதல் செய்யும். (௪௦)

ல - தேன் வாளை - வாளைமீன் தாவு - பாய சந்தம் - மண
ம கா - சோலை

37 மந்தி - குரங்கு பிணா - பெட்டை மலர் - பூவாகிய இனம் - சாதி ஒருமைத்திரள் - ஒருமைக்கூட்டம் கார்மை - கரிய மேகம் மா - பெரிய

38 மூலம் - கிழங்கு மால் - பெருமை செம்மணி - மாணிக்கம் மானும் - போலும் காலு - சகுனைற கடுக்கும் - போலும்

39 கணினா - கண்களையுடைய தடத்தினை - குளத்தில் மேலுற - மேவப்பொருந்த இ - இந்த அவனிக்கு - பூமிக்கு உடை - ஆடை வாரி - சமுத்திரம் துய்க்கும் - உண்ணும் முகிற்குலம் - மேகக்கூட்டம் என்று - என்றுசொல்லப்பட்டு

40 பாகம் - பக்குவம் ஆய ஆக (எச்சத்திரிபு) மோகம் - ஆசை முற்ற - முதிர நாகணைவாய் - சாரிகைப்பறவை

ஆசை யிகந்த தவத்திறைவன் பாட
பூசனை செய்யவொட்டு புறுமிட மன்றி
பேசவு ரண்டர் பிரானுறிருக்கும்
மாமிலை விழுதலுறிட்டிரப்ப மதிதரதே (௪௧)

மன்னவர் நீதி மறுமொழி கூற
மனைவ ராணை யயர்த்தில ராகித்
துன்னிய நன்குடி சூழ வாராது
பொன்னில மென்று பொலிந்திருக்கும் நாடே (௪௨)

கற்புண்ட மங்கையர் காதல் சேர்வ
பொற்பொடு சோர்தலும் புக்கவர் கலிக்
சொற்புனை நீரது சுகந்தினின் மல்கி
மறப்புடன் வாழ்ந்திவ ணரிய நாடே (௪௩)

வேறு.

ஆற்றல்மிகு செந்தமிழ் புகப்போர்க்கு ஞனைக்கு
மேற்றமிகு மனத்தினை வெறுமைபெறுதி தம்பிற
பாற்றின முறுவகொடிய பாவையை மற்றி
காற்றினை மயக்கமர்தக நின்றுலைசெய் வாமே (௪௪)

---

41 இகந்த - நீங்கிய. பொடி - விபூதி. கனை - உருத்திராக்கமாலை. பசா - குற்றம்.

42 ஆணை - கட்டளை. அயர்த்திலர் - மறந்திலர். துன்னிய - நெருங்கிய. பொன்னிலம் - தேவலோகம் என்று - சொல்லப்படும். பொலிந்து - விளங்கியது.

43 காதலர் - கணவர். சொற்புனை ஓர் - [illegible]. சொல்புனை - [illegible] குற்றம். நீர்நிலை - [illegible]. அறிவு - அன்பு. வாழ்ந்து - வாழப்பெற்றது.

44 ஆற்றல் - வலி. [illegible]

வேறு

சந்தனந் திமிர்ந்த படாகருப் பலவின் கனமுலைக் வாள
ரோப்பு மந்த மால்வரைக் குறத்திய ரிருந்திரு ளடாக்குழற்
கண்ணிதார்கள், குருந்தி னிணையினைப் பிணைத்து வேங்கையின்
கொழுந்தினை நறவோடு, செந்துமா முலை யிடைச்சிய ரெடுத்து
க்கரு செழுங்குழற் கணிவாரே (௪௫)

மஞ்சு நாறிய வரைமிசைக் கிழங்ககழ் குறத்தியர் மரு
ங்கேந்திய, பசுமுத்த மலரணை கருங்குழாட் டளிமு
ரன் றிடப்பைந்தார்க, கொழுந்தமிர்ந்துகுப் படைவயின் வா
யமெருடு குளிர்ந்த விமிழனைவி, யிளைச் சந்தினை மொழி
கிளி புழுக்கிய நிடத்திலிற் பயில்விருக்கும் (௪௬)

ஓடியுஞ் சிறுதினைக் குறத்தியர் சிறுகுடி யுசவியின் மீ
தேறிக, கொழுக்கனக் காசசெடுத்துக் வரமினைக் குறிப்புட
னெடுத்தேத்துவு, கடிகொள் புன்னையின் காழ்க்கு ஈ கோடி
ன்று பயினுண் மாக்கேறிக், கொடிய னிரைத்தை யளக்கி
யா சாயலைச் சுகுழப் பயின்றிடும் (௪௭)

---

45 சந்தனம் (குறிஞ்சிநிலத்துச்) சந்தனமரம் படாகரு- படாத்தைய மாலதி - (முல்லைநிலத்து) முல்லைக்கொடி முகை- அரும்புகள் மால பெரிய இருளடா - இருள்நெருங்கிய குந்தம் - (முல்லைநிலத்துக்) குருந்தமரத்தின் பிணையினை - பிணைப் பிணைத்து - கலக்கின வேங்கையின் - (குறிஞ்சிநிலத்து) வேங்கைமரத்தின் சினை - கிளைகளில் நறவு - தேன் இடைச்சியர் - (முல்லைநிலத்து) ஆய்ச்சியர்

மஞ்சு - மேகம் நாறிய - நெருங்கிய கிழங்கு அகழ் கிழங்குகளைத் தோண்டுகின்ற மருங்கு - பக்கம் அனம் - (மருதநிலத்து) அன்னப்பக்ஷி அளி - வண்டு முரன்றிட - ஒலிக்க தாமரைப் பூக்களின் நிறம்பொருந்திய செழுங்குடுமையும். ஐயிராத்த தகத் தீஞ்சுனையினை - (மருதநிலத்துச்) சோலையிலுள்ள தருவி னிடைப்பட்டதினின்று இயங்குகின்ற மகிழுச்சியினுற்ற கிளி - (குறிஞ்சிநிலத்துக்) கிளி வளர்க்கப்படுகின்றனவாம்.

47 சிறுகுடியில் - (குறிஞ்சிநிலத்துச்) சிறுகுடியை செரிய

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS

[illegible] (௪௭)

[illegible] (௪௮)

[illegible]

48 [illegible]

49 [illegible]

விரவு செந்நெலின் ஊடுதழுவு கன்னலின் விளைபுழுத்த [illegible] பாவர் தங்குலம் [illegible] பலாமர நீழலிற் சிறுவீடு [illegible] குரவை [illegible] தமதுளம் [illegible] மன்னிய மாதோ (௫௰)

கருவு [illegible] மெய்ப்பூண்ட [illegible] கருணை [illegible] மருவு [illegible] வருமலை [illegible] விருவு [illegible] சூரர் [illegible] பொருவு [illegible] கவிதைமேயா

* திருநாட்டுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௫௧

மூன்றாவது

* திருநகரச்சருக்கம்.

பணிபிணங் கழுகு புரிமதிற் கொடியார் பரிபுரம் பதநாகம் பிறவிப, பணிபிணங் கழுதாக கூனமூர் யகர்வாழ பேருமை யாற பெருவிலை மதியா, மணிபிணங் கழகாம் வயிரமேல் போலவு [illegible] மணிபிணங் [illegible] நாலு [illegible] சிறப்பினை [illegible] (௧)

---

50. விரவு - கலந்த. கன்னல் - கரும்பு. பாவர் - செய்தலில் மாக்கள் பலாமூல - (மருதநிலத்துப்) பலாமரத்து நீழலில் இருந்து சிறுவீடு கட்டி (செய்தலைலத்தக) [illegible] [illegible]

51 [illegible] பொருந்திய [illegible] புகன்றிய [illegible] சேனைகள் [illegible] [illegible]

1 பணி - [illegible] புரி - [illegible] [illegible]

அனையவர் தன்னொடு மருட்பவ ரணிமு நெருங்கிறைஞ்ச வடியர்
பணிந், வனைவார்க் கனகக் குழையினார் கவரி தாங்க மருங்கு
வலந்தழீஇப், பொன்னனையவர் தருவும் பூமியு மருத்தும் பிறரும்
சீர்த்தைசமென்னை யுணர்ந்திடா வண்ணமவா வுடையவர் மலர்
மேனவன் வெள்ளை யெண்ணேலாமுடையது திறமே (உ)

இரவிதனை யிரண மறபமுறு செலலா நிறைவிறை நிழற
நிட லிணைவிற, பரவிய தருவின் மேற்றரு வாகிய பணைகளி
னை டருமபவர் மறுக்கரய, விரவிய கனிகளை யிருந்து துவ
மிக்கவுா வழங்கிமேவு புரிசை, மருவிய வகழிய புறத்தி
னின வணைந்து வளர்ந்த வளர்கர சோலை (ங)

துணைகளும் பேடுமா கவனடைந்து கூழுந்துபூந ணரி
மதுமருந்தி, யிணர்தொறுங் குடைந்து தாதுக ளுயிர்த்துமெழு
ன்மரத மேரு நிறை யிருந்து, மனமுறு மினநுகர மரு
வியமதி விராவு மெத்தவர் வினைத்துப், பணர்களிற் கவி
னாரா பாயந்திடு சோலை பரபலை பகரலாம் படித்தோ ()

சீராசைமென்னும் பெயரினையுடைய அனி - தனைமை. கர - (சய
க்ரமாயினை கோயிலென்னுமுந்தமை

2 அணிமுடி - அழகியமுடி. அடி - திருவடி. வனைந்த
திறம். உரா - நீண்ட. வலம் - வலிமை. பொன்னவர் சுவ
பொனனுடையவராகிய தேவலோகமும் பூமியுமை - பிரமனை
பொன் அழகு. அவா - ஆசை. வைமைத்திறம் அரியாமைத்
தனமை

3 இரவி - சூரியன. அறபம - சிறிது. நிறை - நிறைந்து
நிழற்ற - நிழலைசெய்தற்கு. பரவிய - விரிந்த. தரு - கறபகம
மேல் தரு - உயர்ந்த மரங்கள். பணைகள் கிளைகள். விரவிய
கலந்த. துறு - இருந்து, பருவகாலங்களிலும். வழங்கி - கொடு
த்து. மேவுபுரிசை - உயர்ந்தமதில். அகழி அகழ். புறம்
பகம்

துணைகளும் - சகாயமாகிய ஆண்களும் பேடும் பெ
ணகளும். மது - தேன். அருந்தி - உண்டு. இணர் - பூங்கொ
த்து. குடைந்து - கிண்டி. தாது - மகரந்தம். உயிர்க்கும் - செ

மெய்யம்மதி சுசிர்த்தார் முதுக்குசிர் பெரியயானை ஓர் கருத்து
யிரக் கொள்ள, இம்மையிருமைப் பயனருள் கூறு இறை
திருநகரெயிற் புறமோர், செம்மையே கட்டமைந்திணங்கி
டத் தாறுதி விசைகின்ற ஆரவாரத்தோடு மழைமுகில், செம்மையே
புரிவெனத் திரண்டு கடைகுழூஉத் தாரெனத் திகழ்ந்ததே போகழ்

வாளர வுலகி லாழ்ந்த தாழ்ந்த வாழ்ந்து மற்றதன் விரிவு,
நீண்முறை கணக்கா னிலைப்படா மையினு னிகர்பரம் பொருளாக
பூண்ட, கோளகை கடந்த காப்பினுச் சியின்மேற் குலவிய
கொண்டல்கள் படிந்து, சூழும் வகழ்நீர் ஞாங்கர் யானைகள்
ஞாங்கர் வந்தமர் தலை நாமம் (௬)

ரிபுத் ஒருசிறை - ஒருபக்கம் மலைமுகந்து - வியாபித்துச்செய்து மதி - சூரகு வாலுறா - தாவமாட்டாத வயிர் - வயிற் றில் புரிசைகளில் - மதில்களில் குவென - ஆணைக்குருகு படிந்தார் - தலைமயிர்த்தார்

5 மெய் - வலிமை. மதி - சந்திரன் முதுக்குசிர் பெரிய யானை இம்மை - இப்பிறப்பு. இருமைப்பயன் - இம்மை, மறுமைப்பிரயோசனம், அருள - கொடுக்கின்ற கூறு இறை - சங்கரநாராயணர் எயில் - மதில் புறம் - புசத்தில் அர மின் - ஒலிப்பட்டால் இசைவு - பொருத்தம் செம்மை - நன்மை குழூஉத்தாரென - குழூஉத்தாறுபோல் திகழ்ந்த - விளங்கியது. (திகழ்ந்தது என்பதில் இறுதிகெட்டது)

6 வாளரவுலகில் - ஒளி பொருந்திய நாகருலகத்திலும் ஆழ்ந்த - அழுந்திய, தாழ்ந்த விரிவு - விஸ்தாரம், அகலம் நிலைப்படாமை - அளவுபடாமை அகழ் - அகழி பரம்பொருள் - பிரமப்பொருளை நிகர் - சமானம் (ஆம்) அண்டகோளகை - (மேல்) அண்டத்தின் வட்டம் கடந்த - தாண்டிய காப்பின் - காவலாகிய மதிலின் குலவிய - விளங்கிய கொண்டல்கள் - மேகங்கள் படிதல் - தங்குதல் சூழும் - இனந்தோறும் சயங்கள் - யானைகள் ஞாங்கர் - (அகழியின்) பக்கத்தில் அமர்தலை - நிலைகுத்தல் நாமம் - அச்சம்

இடங்கருஞ் சுறாவும் வாளைப் புன்கயலும் வீங்கு கம
டமுஞ் செருக்கித, தொடங்குபோர் புரிய நீங்கு சைவலத்தின்
தொத்துக்கொண் டோடும் பின்னர்க் கூட, மடமொழி யறிவு
நீங்கிய காலை தெரிந்திடு மாண்புடைய இடங்கருக்கு; இடங்கரின
பெருமைப் புறக்கடற் பெருமையின் எண்மடங் காவதே இளக்
கினை (எ)

அலவிவெண் கமலஞ் செங்கம லங்க ளாம்பலங் கானலந்
பூம்பினிற, புலவிய நிறைவண் டினமெலாங் கூடிய புதுநறு
வுண்டுபண் புகறல், வலவியா வுடைச்சக் காதிருப புகழு
வண்டுகள் கொண்டவே ளவர்கள், செறல்வினைப் பாட்டான்
மதிப்புற்ற ஆறறுத அதிகம்போற சொல்லாந்தகைத்தே.

அறமுதல் வாக்கு மங்கைமேல மதியுள குறைதல
லேட்டடரும வரைநாற், பறமுகங் களிலுண் காக்குருக் கொண்
டு போந்துமின நறவென்ப பொருந்தது, முறையிலா மனுநா
ரணனுரா டிய வொருமுத லுடையாவா னவர், விண்ணுமு
ளிக கணங்கள பரவிய சங்க சேகரர் நினைக்கிருந்த (கூ)

---

7 இடங்கர் - முதலை சுறா - சுறாமீன் வாளை - வாளைமீன் கயல் - கெண்டைமீன் கமடம் - ஆமை போர்புரிய - சண்டை செய்ய நீங்கு - விலகுகின்ற சைவலத்தின் தொத்துகள் - பாசி கொத்துகள் பின் - (போர்செய்ய) பின்னர் (வந்து) கூடல் - மறைதல் மடம் - அறியாமையை சொல் - செப்புகின்ற இடங்கர் - அகழி புறக்கடல் - பெரும்புறக்கடல், சத்தசமுத்திரத்தையும் அப்பால் சூழ்ந்துள்ள சமுத்திரம் எண்மடங்கு - எட்டு பங்கு (அதிகப்பெருமை) ஆவது - உண்டாக்கப்பட்டது இளக்கினை சொல்லுங்கால்

8 அலவி - அகழிதழ்களையுடைய அலர் மலர்கின்ற புலவியுட்புகுந்த நறு - தேன் பண்புகறல் - இசைபாடுதல் வலவி - வலிகெட்டபோன்ற தகைந்து - தகுதியையுடையது

9 அறமுதல் - தருமமுதல்வியாகிற அறை - அவள் தரும - அவ ளைப்பெற்ற வளர் இமயமலை முகில்கள் - இடங்கள் உரு-

வானமுடிக் கிளர்ந்து திருமாலுமுடைய நீளுமுகடுலகாய்ச்
சிகரந்திமேவின, மேனமதி மேகமுமுடியுற தன்னெழில் தீச்
சுடர் விட்டபிடி பொருவும்; காலகாரணை முகந்து வாரி
ஐயம் முடிமேற் கணமுறு வடித்தலங் கதுவி, நாலு நயமெச்சிறந்த
சிறப்பும் பாரத்து சொலுதற் கரிய தஞ்சி (௧௦)

நால்வகைச் சேனை பொருந்தலாற் பொறிக ளனைவர்
வியாபாரத் திருந்து, நூல்வழி நடத்துந் தன்மையா னனை
வர் மருவலார் தேனுக்கு வேர்க்க வெளிப்பட, பரிதுறப் புகழ்மை
பாணமைவே புறலாற் பயந்திரைப் பரவைசூழ் கடந்த, நால்
வேழு புரக்கு மரசருக் கிணையாச் சாற்றலாந் தடமதிற் சிறப்
பே (௧௧)

வடிவம் கொண்டுபோந்து - கொண்டுவந்து. உறை - உபாசனி. ஓ
ருமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருளாகிய. நலமுற - நன்மையுற
நந் நீள் நகர் - நீண்ட வடாரண்யத்தில். இஞ்சி - மதில். முதற்பொ
ருளாகிய சதுர்வேதசொரூபக்கடவுள்.

10 வானமுடி - ஆகாயத்துச்சி. திருமால் - விஷ்ணு. மதி - சந்திரன். மேகம் - மேகம். முடி உறுதலினால் - தலையிலே பொருந்துதலால். பொருவும் - ஒக்கும் (சிவபிரான் முடியில் கானகு மேகங்களிருக்கின்றன; அதனால் திருவிளையாடல் எல்லாமவல்ல சித்தராயுடலும் முதலாவது செய்யுள் காண்க) கால் - காற்றை. முகந்து - வாரி. ஐயம் - பாயம். அடித்தலம் - அடிப்பாகம். கதுவி - பற்றி. நால்நயம் - சாதுரியமை. சிறப்பு - கம்பீரம், கம்பீரமா. சொலுதற்கு - சொல்லுதற்கு. அரியது - அருமையுடையது. இஞ்சி - மதில்.

11 நால்வகைச்சேனை பொருந்தலால் - ரதகசதுரகபாதாதிகளை (கூழை) பொருந்தியிருத்தலால். பொறிகளனைவர் - யந்திரங்களை யானை மாற்றுருந்து தச்சர் (சொல்லிய) வழியில் நடந்து (சிற்பநூலில் திருத்தமுற). நூல்வழி நடத்தும் - சிற்பசாஸ்திரப்படி செய்யப்படுமை (தருமசாத்திரப்படி (நீதிநெறி) நடத்துவதால்) ... அகழி ... (சலத்தொகை) நீர் - அகழிநீர் ...

நாற்றிசைப புரிசை நடுவண் விருந்தது கன்னிமில் வாயி லக்குன்றனை, கேழ்த்தம நாரைபயிற தெறலுகி முகமோ சா ரையபே முதலுநாறு நுழைறயோ வேறுமெய யடியாக குதவு சாலோக முகலநாற பூதங்கொலோ வெமமாறு சாறறவுந தரு மேட வலறநினமேற சிகரந தமனிய வுலகினமேற றயஙகுட

மூன்றா ணட்டமர் முச்சுடா விழியா முப்புரமகை யறுத தமோ னியர்கள், போனறவா யாக்கும பொருந்துமூ வதிக டம புரிக்கருள புண்ணிய மூர்த்தி, யான்றனி நோக்கி யாவு டை வலவி மணாளர்க்கு மக சிவ புரமாத, தோன்றுசீ ராசை சூழ்நெடு சோலை ப்கழ்தோன் மதிலின் பிசைவே (௧௩)

வேறு

புனலின பின்னிமுற பூங்கொடி யாவுடை
யனலி பாகத தமுரசவக மோசரா
மன்னிவாழ வுளர்ந்தச ராசையா
நன்ன காத்திரு வுதிரன்லுவாம (௧௪)

மூவா பாடன முழுகக்மு மொழுமுடீப
பானைவ யுனவுநா பட்டு [illegible]

வெண்ணிறமபொருந்தி (பஞ்சப்பூஷ்ர) பரவல் - சமுத்திரம தா லடி - பூமி இருபது - இருபுடைய - மதில் - மதில்

12 புரிசைச்சுவிலின் மதிலைக்கை இடத்தில் தொறறடை காட்சி தெகலுவிநி - பெரியப்பிரமதேவா. அதை - வழி எற றம - உயர்வுவிடயா - யிம் - பசுமி சேருசேற - வைகேசு அற நிலை அழகுமிலையர் காலைநிலை - புனிகரி - சிதைபுரமதை, தபுனிய வுருகு - நிலைலொகும் தயமருக்கரளிலைருக் [illegible]

13. அமர்ந்த மதில் - அட்டமா - செவ்வறவாவிய முசுக டா - சோமசூரியாக்கினி விழியா - நெற்றிக்கண்ணுடையவா முப்புரத்தை கடிய, வெகுரித்துக்கதிய பனை - பொருந்துமம - சேரும் மூ ஆகயம் - அறுவிதமயக்குறைகிய முனைறிலும் [illegible]

சித்திரலை முல - மிறைவில் பூமிதொரு - பூங்கொடிபோலும் மண ளி - விவபெற்ற சீர் கேத்தி - இசி - கெருக்கலின் சிறப்புடைய

சேர தேவனை விழா வணிச் செல்வமும்
மேவி லாதென்று மோனநூல வீதியே (௧௫)

செம்பொன் மாளிகை செம்மணி மாளிகை
பம்பு சந்திர காந்தப்பா மாளிகை
யம்ப ரத்தின ராசமணி மாளிகை
யிம்ப ருற்றது போல விளங்குமே (௧௬)

மாட மீது நிறுத்து மணிக்கொடி
யாட கப்புவிச் சென்றயி ராவதத்
தோடை மாறுத லொண்சிர மத்தகத்தின்மேற்
சாடி யகத்த திலகத்தைத் தாளுமே (௧௭)

நீல மாளிகை மேனிலை நிற்பவர்
சால நீல நிறம்பெறு தன்மைத்தால்
கால மேகத்தைக் கண்டு களித்திடு
கோல மஞ்ஞையின் கூட்டத்தை யொக்குமே (௧௮)

பத்தொ டாறு கலைப்பணித் திங்களை
யொத்த மாமுகத் தோகைய மன்னவர்
முத்து மாளிகை மேல்மேலென் முன்னிடச்
செத்தை மேலுறு வெண்ணிலா மாறுமே. (௧௯)

---

15 பூவா பாடல் - தேவாரம் மெய் - செருக்கிய மலர் பாவை - இலக்குமி. விழா - திருவிழா தவிராது - நீங்காமல்

16 மாளிகை - மாடம் பம்பு - நெருங்கு அம்பரத்தினை விண்ணுலகத்தை ஆன ஆகின்ற இம்பர் - இவ்விடத்தில

17 மணி - அழகிய ஆடகப்புவி பொன்னுலகத்தில அயிராவதத்து - வெள்ளையானையின் ஓடை - பட்டமணிந்த மா- பெரிய அகல - செறுத்து, சாடி - மோதி திலகம் பொட்டு தாளுமே - அழிக்கும்.

18 மேல நிலை - மேலிடத்தில் சால - மிக தன்மைகாலம் பருவகாலம் காரமேகம் கோலம் - அழகு

19 பணி - குளிர்ந்த திங்கள் - சந்திரன் தோகையர் வெண்ணிலவு - சந்திரவொளி மாறுமே - போலும்.

பதும ராகத் தரவுமிழ் பூரணையா
சதிமுறைப் படியாடு தணைமதுப்
பொதிக்க டறக்கூட பொடித்த துவரக்கொடி
யதிருந் தெனறாநீ லாடுதன மாணுமே (௨௦)

பொற்றொடிக் கரப் பூவைய ராடவர்
துறதி நெருங்கிடு ரோசலர
லறதுமாமழனி யாரமுந் தாரக்ளு
முற்றுக் குப்பையுவ வீதி முழுக்கவே (௨௧)

தோரணங்களுந் தாமமு மாலையும்
பூரணக்கு பூம்புனற் கும்பமும்
சீரணைக்கு செறிந்தலை தோகளு
மாரடங்கவெவ வீதியு முண்டரோ (௨௨)

தென்னை வாழை கமுகு செழும்பனை
மன்னு வீதி மருங்கில் வளர்ந்தமே
பொன்னும் மோகத்திற புகுத்த கருக்குலை
குலைகள் தொங்கல் செய்து தருக்குமே (௨௩)

---

20 அரங்கு - நடனசாலை சதி - தாளவொற்று தணைமது - குவிந்ததேன பொதி - பொதிகை பொடித்த - உண்டாகிய துவர - பவளம் அதிரும் - ஒலிக்கும்

21 பொற்றொடி - பொன்வளையல் துறதி நெருங்கி உரோசல் உரோஞ்சுதல் அறற - அறுகதுவிழுந்த ஆரம் - மாலை தார - (பூ) மாலை முற்றுக்குப்பை - நிறைந்தகுப்பை

22 [illegible]சுத்தம் பூரணம் - நிறைவு கும்பம் - குடம் அணைக்கு - அழகுசெறி - நெருங்கிய அடங்க - முழுவதும்

23 மன்னும் - பொருந்தும் மருங்கில் - பக்கத்தில் புகுத்த [illegible] இல - போர் தருக்கும் - செருக்கும் [illegible]

வேறு.

அதிர்முகி றவழு மாடத் தும்பர்ச்சா ளரமுன் னின்று
முதிரிள முலையார் செவ்வி முத்தினைக் கோர்க்குந் தோறு
கதிர்கலை குறைவு றாமற் களங்கநீத் தமுத மூறும்
புதுமதி கோடி கோடி பொலிதல்போ றிருந்த மன்றே (உச)

பொன்னணி துலங்கு மேடை யின்புக வுதயமேற் புக்குத்
துன்னிய சோதை யனுராக் கண்டுசூழ்ந் தருகி னுற்ற
மின்னனார் பிடைச்சே யஞ்சும் வெண்பிறை நுதற்சே யஞ்ச
மன்னிய முகிலக் கொவ்வா மணிக்குழ லஞ்ச மாதோ (உரு)

சேமமைச்செம் முகிலக ளாடப் பந்துகொண் டாடு வாரு
மம்மனை கழங்கு கைக்கொண் டாடல்கள் பயில்வி னாருந்
தம்மன விருப்பத் தோடு சொழுநரைத் தழுவிக் கூடி
யிம்மையி லிந்த்ர போக மிதுவென மகிழ்வி னாரும் (உசு)

கலவியை வளர்ப்பத் தருக்குக் காரண மின்றி யூடித்
தலைவரு மனந்து னாசை வளர்த்துத்தந் தாளில் வீழ்ந்து
பல்முறை வணங்கச் செய்து பரிவுட னவர்தம் மார்பின்
முலைமுக டழுந்தப் புல்லி முயங்குதல் புரிகி னாரும் (உஎ

---

24 அதிர்முகில் - முழங்குகின்ற மேகம். சாளரம் - சன்னல் செவ்வி - அழகிய கதிர் - கிரணம் பொலிதல் - விளங்குதல்

25 புக்கு - புகுந்து துன்னிய - நெருங்கிய. அருகின் பக்கத்தின் அஞ்சம் - பயப்படும் நுதல் - நெற்றி மணி பொருந்திய குழல் - கூந்தல்

26 சேமம் - வட்டம் அம்மனை - அம்மானை கழங்கு கழற்சிக்காய். பயில்வினார் - பழகுகின்றார். சொழுநர் - கணவர் இம்மை - இப்பிறப்பு

27 ஊடி - ஊடல்செய்து துணைவர் - கணவர் மார் பினை முகடு - உச்சி புல்லி - தழுவி முயங்குதல் - கலத்தல்

கிளைகட் கனம்பா லூட்டிக் கிள்ளைமொழி கேட்கின் றாரும்
வெள்ளைமயி லதனைப் பூவை விரும்பப்பொடு வளர்க்கின் றாரும்
கள்ளமர் கரிய கூந்தல் விறலியர் கனிந்து கூறும்
தெள்ளமு தனைய பாடல் செவிமடுத் திருக்கின் றாரும் ( )

மணிகளாற் செய்த பாவை மிசையடைந்த மணக்கோ லஞ்செய்
தணிபெற வருகில் வைத்து வதுவைக ளாற்று வாரும்
பணிகளான் முலைபா ரம்வருந் திணைத்தார் பாரமை நோக்கித்
தணிவுற கலனைக் கழற்றித் தாதியர்க் கணிகின் றாரும் (௨௯)

கோட்டுமா பலரும் வாசக் குளிர்தடம் பலரும் வல்லித்
தோட்டுமா பலரும் பூவிற் சேர்ந்திய மலரும் கொய்து
வேட்டுக் கொழுநர் கூந்தல் விரைசெய்து குழலிற் சூட்டி
ஈட்டுபூண் முலையிற் சேர்ப்பி வெழுதிப் பார்த்திருப்பாரும் (௩௦)

விசும்பென கரத்தில் பட்ட வண்டென வாட விம்பித்
தாமெசாம் தொட்டகத்துக் கொங்கைக் கூர்ந்த கண்டே மதிக்கு சட்ட
பாசிழை பணியில் லாட மரகதப் பந்து மைப்போல்
ஊசலின் தேர் புனைந்து அலைக்கோ டாடு வாரும் (௩௧)

---

23 கிள்ளை - கிளி. கிளர் - விரவுகின்ற. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். கள்அமர் - தேன்தங்கிய. விறலியர் - பாடுமெல்லியர். செவிமடுத்து - கேட்டு.

29 மணி - இரத்தினம். மணக்கோலம் - கலியாணக்கோலம். அணி - அழகு. அருகு - பக்கம். பணி - ஆபரணம். வல்லி - வல்லிக்கொடிபோலும். தணிவு - தாழ்வு. கலன் - ஆபரணம். தாதியர் - பாங்கியர்.

30 கோட்டு - மரக்கிளைகளினுள்ள. தடம் - வாவி. வல்லி - கொடியினுள்ள. தோட்டு - இதழ்களையுடைய. பூவில் - நிலத்தில். கொய்து - பறித்து. வேட்டு - மனமகிழ்ந்தெய்த. கொழுநர் - கணவர். விரை - (இபரிமளம்) வாசனை. பூண் - ஆபரணங்களை. ஈட்டு - தொகுத்த. தேய்பில - சந்தனக்கோலம். இருப்பார் - குருவங்கொள்வார்.

31 வண்டு - வினையல. விம்பி - பருத்து. ஊச - உந்தி

மாதனுடம் பிருப்பு மென்று வாய்ப்புறும் புருட னெல்லா
மோர்த்திடில் களந்தப் பாம்பு முடலங்க ளிருந்தோர் பின்றி
விரோக சரீரோறு கூடி மெய்ம்மைமா சோடு
மிரமெய்த் தாபம் பூமி யிற்பிறந் தகற்றி னாருக் (௩௨)

சிவபுரா ணங்கள் கேட்டுச் சிந்தையு மகிழ்ந்தி னாருந்
தவமுறு மெய்யோக கணேச ரணிணை பணிந்தி னாரு
மவநெறி புலனசெல் லாம லத்துவி தங்க ளாய்ந்து
பாவமறு ஞான முத்தி பரமபொரு ளுணர்ந்தி னாரும் (௩௩)

சுதிருக்க யத்துவை தைந்து கருணையி னெழுந்து ஞானி
யாதியிடைய யத்தருத்து பூதி கண்டிகை புனைந்து நாவிற்
பதிகரு மெழுத்தைந்து சேதிய புராரி யின்புறு சோதி
புறமலாய் பாதம் போற்றித் தோத்திரம் புகலுவாரும்

இந்தனை யுடைவா மாகத வெல்லியைக் கடிகை நீங்கு
பந்தமுப் பிணித்து போகமும் பிறிதே யாய மறைந்த பின்னர்க்கு
சுந்தரத்தை மெய்யா போர் துணையல் பயினி வெய்து
முத்தி காந்தைகக கொண்டு முயமதத்த புரிகின் றாரும் ()

மம தொட்டாத்த - தொடங்கிச்செய்த இரண்டு - இரண்டு. மே
ரகிரி - மேம்பட்டி. பாக - பசிய. இழுபனி - இழைப்பாகிய ஆ
உருத்திரன் வில் - மேரு. ஆட - அசைய. ஆடோர் - விளையா
டுவோர்.

௩௨ அமைப்பு - அழுந்து. இனம் - சார். தபமாமல் - தவறா
மல். உணர்வு - மகிழ்ச்சி. வீரகேசரி - வீரமுள்ள சிங்கம். ஏர
ம் - தூய்மை.

௩௩. சரண - பாதம். இணை - இரண்டு. அவநெறி - பாவ
வழியில். புலன - இந்திரியங்கள். அத்துவிதம் - இரண்டறவொ
ன்று சேர்ந்த ஞானமாகிய கூடிநிற்கு நிலை. பரம - தன்மை.
பரம்பொருள் - உண்மைப் பொருள்.

௩௪ சுதி - சூரியன். கண்டிகை - சாதிக்கை. பூதி - விபூதி.
கண்டிகை - உருத்திராக்கம். சேதி - ஜோதி.

௩௫ இந்தனை - இந்தகுணத்தையுடைய ஐவியினப்பக

வேறு

பொன்னாலு மவாவெழிலாற் போர்விழியாற் கண்டுணைக
தாற் பெட்டோனை மெட்டிறந்து தன்றாரொண்டு ட்டகேபோலக்
கடிகைமந்தர் றலுரையும் கலக்கஞ் செய்து, மன்னுமுச் சுலை
க்கெட்டுக்குக, தமைவிரும்பு வாராசை முடிக்கின் வருதற்கு,
மின்னாராமு, யார்தனைதயங்கென வினவருமணி வீதியாவி விளம்ப
முற்றுமே. (௩௬)

ஆட்கத்தார் பணமாளியா லமைத்தமணி மாளிகைமுன்
முகப்பி லண்டப் பேடிக்குயிலை மயிலகிளிமேயா ளுட்டுற்றிசைபா
டிச்சாயல் காட்டிப் பேசி, சிமிழ்க கொடுத்தக்கவர்ந்துண்டுக்கா
முகாமர் டகத்திரிய மெனுச மருகிடு, தேடிவந்து கடந்தி
ருந்து செல்வமெல்லாந் திறைகொடுக்கச் செய்யுங் கீர்த்தி (௩௭)

வந்தபுரு டருகளெலாம் வாய்மொழியா லுபசார வ
ணக்கஞ் செய்து, சொந்தமனை வியாபோலத் தோற்றுவித்து
நயப்பித்துத் தொகையாசை செம்பொன், றக்கபுருடரைம
றுகித்த நகைநுவார்தம் பொருள்கவர்தக திறல்கள் காட்டி, மெய

றகாலத்தில் கடிகை - நாழிகை அ - அந்த தந்தைதனமொழியார் - கிளிபோலும் நல்ல வார்த்தையுடைய பெண்களுடன் அமளி - மெத்தை அம்மாகதர் - அந்த ஆடவர்

36 பொன்னாலும் - இலக்குமியாலும் அவாவு - விரும்பப்படு எழில் - அழகு மெட்டு - குனிப்பு; அடித்தல் கலாரா - கலவிடத்தாரை கொண்டதுபோல - (உரித்து) வாங்குதல் போல மன் - (தம்வீட்டில்) நிலைபெற்ற ஆசை - அன்பு விரும்புவார் - இச்சிக்கின்ற ஆடவரது ஆசை - பொன்னை மணி - அழகிய வீதியணி - தெருச்சிறப்பு

37 ஆடகம் - பொன் மணி - அழகு முகப்பு - முன்னிடம் பேடு - பெட்டை சாயல் - அழகு காமுகர் - தூர்த்தர் அருளி - (அக்காமுகர்) பயந்து, திறை - கப்பம் கீரா - குணத்தையுடையார்

தவிக்கத் திருமப்பொருண்மே விசனைசைவதனாத தேடிப்பிக்
விட்டுவார்கள் (௩௮)

விதிமுறையார் மதனசாத்திரமறிந்த வாலிபராம புருட
ர் மேவிக, கதமுறுயபோர் கத்தினமுயல் கருத்தைப்பிர திகழ
கொடுத்துக் கனிவு காட்டி, புதுமுறுந்த புறத்தொழிலின
கலவியான மோகவெறி பெல்லாந் தீர்த்தி, மதமுறுமயலார் தினமப
பார்கள் வசப்படுத்தி ஏருமருகுதல்போல் மருவிக் கொண
டார் (௩௯)

பக்கைகமலை யலங்காரஞ் செய்தமளி யமளியிலைசப்ப
படுக்கச் செம்பொன், அடுக்கல்கனி கனபீனமுடையார்தம
கைக்கொடுத்துக் கவரக் கட்டிப்புடிக்கையுங்க தன்னைபொழுதி
லுவகைபுறம் போகத்தா லுயிருங கூட்க, கொடுக்கமன மு
றும்படிசெய் மாயவித்தை தாங்கொருகொள் கலமேயன
னார் (௪0)

நாட்கத்தி லரம்பையுரு வசியனையார் பாட்டிசைக்கு
நாரதர்தீ, மாட்கலவியாழ் நடேமயக்குமங்கை புர
னிவன்மருங்கினைவைத்து, மாட்சப்பொற் சிலைபுடையார் ராவு
டையும் பிளைபுகழ யனபாய பாடிச, ஆட்டக்கை யால்வாக
கே தொண்டுசெய்து வழிபடுந றொழிலே பூணபார் (௪௧)

---

38 தோற்றுவித்து - பாவனைகாட்டி தொகையர் - குவிய
லாக கவர் - இரங்குகின்ற தந்திரம் - உபாயம் நடுவார் - ச
ம்பாதிப்பார்

39 விதிமுறையார் - கிரமப்படியாக மதனசாஸ்திரம் - கொ
க்கோக முதலிய நூல்கள் கதம் - வேகம் முயல - தொடங்
குகின்ற புறத்தொழில வெளியே யவயவங்களிற்செய்யுங்கிரியை
கலவி - புணர்ச்சி வெறி - மயக்கம்

40 அமளி - மெத்தை அடுக்கல் - மலை உடுக்கை - வ
ஸ்திரம் உவகை - மகிழ்ச்சி போகம் - போகவிகற்பம், பலவித
போகம் கொள்கலம் - பாத்திரம் அன்னார் - போன்றார்

41 அரம்பை - உருவசி, தெய்வப்பெண்கள் நாரதர் -

திருவிருக்க மருதவயற் செந்நெலினைப் புனல்கொணர்ந்
து சிவனுக் கன்பாற், பெருவிருந்து முன்பொருவன் செய்த
தூவே கடைப்பிடிப்பப் பிடித்துக் காப்ப, கருவிருந்து வரும்
பொழுதே யவலொழுக்கை சைவர்சி ாக்கொண் டெய்தி,
வருவிருந்து புரந்தருளும் வேளாளர் பெருவிருந்தி வளர்மை
சொல்வம் (௪௨)

மன்னவர்க்குக் கடமைக்கடனிவ் வினைவழிச் சிறுகுழுமமுறு
வினைதொடக்க, நாலுக்கக்கு நந்தயினமை யூக்கமொடும்
காமிருந்து கண்புரந்த, பொழுதறாக்க கடன்கொடு
க்க பொறாதயாழ்கொள் நெக்குறுமப் போற்றலால், வினவி
பந்துயிர்க்கக் கேளாள ரென்னுதவக்குறையாமலியற்றுவாரா

இறந்தோரைப் பிறரும் விருந்திரந்தோ ரைப்புரந்தென்
றினிது தாவே, துறந்தோரை யாச்சிரம் தன்னுமுதீ தொல்
லோரைப் புரந்தருந்து, மறந்தோர் ஈசன் மணிமுடிமே
லிருக்கவன்கைக் குலத்தின் வந்து, பிறந்தோராய் வாழுமவர்
பெருமைபொருக் காவலே பேசலாமோ (௪௪)

நாரதமுனிவர் முதலிய நாடகம் - முறைகாணி யாழ் - வீணை மருங்கில் - பக்கத்தில் ஆடகம் - பொன் சிலை - வில் குடக்கு மார்பகையிலணியும் ஓர் ஆபரணம் வழிபடு வணக்குதினர்

42 திரு - வளம் மருதம் மருதநிலம் கொணர்ந்து - (இரவிலே) கொண்டு வந்து சிவனுக்கு - சிவபிரானிடத்து அன்பால் - அன்புடைமையால் பெருவிருந்து (சிவனடியாருக்குப் பெருமைதங்கிய புதிதாகிய உணவு) ஒருவன் - இளையான்குடிமாற நாயனார் கடைப்பிடிபா - உறுதியாக பிடித்து - கைப்பற்றிப் புரந்து காத்து

43 மன்னவர்க்குக் கடமைக்கடல் - அரசர்க்குச்செய்யவேண்டிய நியதிகளைச்செய்துமுடித்தல் ஆணைவழிச்சிறறல - (அவரது) ஆணைவழிநின்றொழுகுதல் ஆளவினைதொடக்கல - முயற்சியின் மூன்றுதல் ஒற்றுமை (அரசருடன்) மாறுபாடின்மை

44 இறந்தோர் - தென்புலத்தார் இரந்தோர் - யாசித்

மறுவறுநன் னூலோர்தல் விதிமுறையே மகவினையை
யாற்றன மேலோர், தொறுவினைத்தைப் புரத்தலுழ வேளா
ண்மை நிதிவிருத்தி செய்தமாயம், புறுதொழிலாம் வாணி
கமே யுறுதியாகக் கொள்ளல்புக ழோங்கு மிந்த, வறுவகை
யாத் தொழில்புரியு மெழிலவைசிய விதியின்பா டறைதல்
செய்வாம் (௪௫)

குன்றுக்கு நிகரான நவமணியா லிழைத்தகூ டத்திருந்
து, கன்றுக்கு நலந்தருந்தைக் கன்னியினுக் கடுத்தவிரா சிநி
றைக்கோலைக் கொண்டே, யென்றுக்கு நிகரான பொற்பணியும்
பல்பொருளு மிசைவா வாங்கி, யொன்றுக்குப் பதின்மடங்கா
விற்பமுறும் வாணிகமே யுஞற்று வாரால் (௪௬)

நடுப்பேசி வழக்குரைப்பார் மறந்தேனுஞ் சொல்வாய்
மை நழுவா ரென்றும், வடுப்பேசார் தம்மரபின் மருங்கை
விடார் செய்தநன்றி மறக்க மாட்டார், கடுப்பான மொழிப்ப
ரார் கலவிடயந் திறக்கோடிக் கனக மேனுங், கொடுப்பார்கா
றமவருங் காரியத்தைத் தகைக்குந்திறங் குறியா ரன்றே

தோர் பற்று - ஆசை அறந்தோர் - முனிவர் ஆச்சிரமம் மூன்று-பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் தொல்லோர் - பழையோர் புரந்து - பாதுகாத்து மணி - அழகு

45 மறுவறு - குற்றமற்ற மகவினை - யாகஞ்செய்தல் ஆற்றல் - செய்தல் தொறுவினை - பசுக்கூட்டம் புரத்தல் - காத்தல் வாணிகம் - வியாபாரம் பாடு - பெருமை அறைதல் - சொல்லுதல்

46 குன்று-மலை இழைத்த-செய்த கூடம் - கடைவீதி கன்று - விளையல் நலம் - அழகு கன்னி - பெண் கன்னிராசி அடுத்த - (அக்கன்னிக்கு) பக்கமேயுள்ள இராசி - துலாம், நிறைகோல் என்று - சூரியன் இசைவா - பொருத்தமாக உஞற்று வார் - செய்வார்

47 நடு - நடுநிலைமை நழுவார் - தவறார் வடு - குற்றம் மரபின்மருங்கு - குலாசாரம் கடுப்பு - வெறுப்பு கனகம் - பொன்

துன்னுகிளை மறையோத றொல்விதியே யுயர்வேள்வித் தொழில்கள் செய்தல், பொன்னிதியங் கொடுத்தலிரத்தல் பூதலத்தைப் புயமீது வைத்தாய்க் காத்தல், மன்னுபடைத் தொழிற்பயிறல் போர்புரித லெனவாறு வகைத்தொழிற்கு, முன்னவராய் முன்னவருக் கடுத்தகுல மன்னர்முது வீதி சொல்வாம். (சஅ)

வேறு

மதிமுக டுரோச மாட மாளிகை வீதிமுகப்பு
கதிரொடு கோபுரங்கள் அனம மேருநேர
விதிப்படி சிறப்பச் செய்த மேனிலை சிறப்புறோங்கிற
புதியதோர் தெய்வலோகம் புவனத்திற் றோன்றல் போலும்.

துன்னரியேறு போலச் சுடர்முடி வேந்தர் மைந்தர்
பின்னுமவாள் பலகை கைக்கொண் டெதிரெதிர் வீசி நின்று
தன்னுடற் காப்பி யற்றி யெதிரிவாள் வெட்டுத் தாங்கிப்
பின்னவர் தம்மேல் வெட்டிப் பொருந்துநீங் கார்க்கின் றாரும்

---

48 துன்னு - நெருங்கிய கிளைமறை - உபவேதம் தொல்விதி - பழையவிதிப்படி வேள்வி - யாகம் பொன்னிதியம் - பொன்னாகிய திரவியம் படை - ஆயுதம் போர் - யுத்தம் முன்னவர் - தலைவர் முன்னவர் - முதலவருணத்தார், பிரமணர்

49 மதி - சந்திரமண்டலத்தை முகடு - உச்சி உரோசும் - தேய்க்கின்ற மாட மாளிகை - மாடமாகிய மாளிகை, வீதிமுகப்பு - முன்னிடம் கதிர் - சூரியமண்டலத்தை அனம் - மேன்மை மகமேரு - மகாமேருமலை நேர - ஒப்ப சிறப்ப - சிறப்ப சாத்திரங் கற்ற தச்சர் மேனிலை - மேற்றட்டு புவனம் - பூலோகம்

50 துன் - நெருங்கிய அரியேறு - ஆண்சிங்கம் சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற பின்னும் ஒளிவீசும் பலகை - கேடகம் பின் - பின்னர் அவர் - எதிரிகள், பொருந்து - நீங்கி ஆர்க்கின்றார் - ஆரவாரிக்கின்றவர்.

முரசதிர் வீதிதோறு நிரைநிரை முகிலொடு
வரைபொரப் பருத்து நீண்டு வாவுமைங் கதியி னோடே
விரையுமெம் பரிகள் கூடிப் பிறிமணிக் கொடிகள் கட்டு
மிரகூற்ற இந்திரன்சே யொப்பப்பொலிந் தெதயனு வாரும் ( )

உன்னக முழுமை யொன்பா னுறுப்புடைத் தொன்பானா
றானுறுப் பருத்த கோடிறு சாடிமிக் கரையின் மீதே
மனனுமெம் மூழுப்புதக் கோடு மதமுமா வடாதத் துமடா
பொன்னுவ கரச னனைய புகழுத்த வருக்கு மாறும் (௫௨)

இரவிக றெறுகை யாழித் தேரினை யீர்த்துச் செலு
மரகதப் புரவிக் கொட்டு மடைக்கருப் பாகம் வாயத்த
துரகத முரைந்து சாரி வலமிடங் கொண்டு சுற்றிப்
பரதநாட் டகத்தி லாடிப் பரிதொழில் பயிலவித் தாரும் ( )

திருந்தபல் கோடிச் சேர்ந்த பனைப் பவசமப் பிரக்கடாக்கள் [ம
பொருந்திடப் பொருத்தி வெற்றிக் கொண்டனை படப்புகழ்க்கின் ஏரு

---

51 அதிர் - ஒலிக்கும் நிரைநிரை - வரிசைவரிசையாக முகில் - மேகம் எட்டுவரை - அட்டகுல பருவதம் வாவும் - தாவும் ஐங்கதி - பஞ்சகதி மல்லகதி, மயூரகதி, குரங்குகதி புலிகதி, இடபகதி விரையும் - விரைந்துசெல்லும் பிணிர் - விளங்குகின்ற இந்திரன்சேய - சயந்தன் பொலிந்து - விளங்கி.

52 உன்னதம் உயர்ச்சி ஒன்பான் - ஒன்பது (முழம்) உடைத்தாய - உடையதாகி ஒன்பான் உறுப்பு ஒன்பது அவயவம் வால், கால்கள், சிரம், துதிக்கை, கொம்புகள் போர் - யுத்தம் சாடி மோதி ஏழுஉறுப்பு - ஏழு அவயவம், கால்கள், கோசம், துதிக்கை, வால் மத்தமா - மதத்தையுடைய யானை

53 இரவி - சூரியன் ஆழி - சக்கரம் ஈர்த்து - இழுத்து மரகதம் - மரகதநிறத்தையுடைய புரவி குதிரை மடங்கு - பங்கு துரகதம் - குதிரை வலம் - வலப்பக்கம் இடம் இடப்பக்கம் சாரிகொண்டு - உலாப்போந்து பரதநாட்டம் - பாவ ராக தாளத்தோடுகூடியநாட்டியத்தில் ஆடி - ஆடல்செய்து

கிரிசெறிந் தமைந்தக் கூடம் வாரண வென்றிகாண முனைந்து
குருதிசெய் யரிக்கக் குக்குட மென்றுஞ் சமர்பாக்கினோருநூற ( )

இருமலை கோடிணை தாக்கி யெதிரெதிர் மலைந்தா ரென்னச்
சருமுகில் போலு ரற்றிக் கண்களிற் கனல்கள் சிந்தப்
பெருமத மூன்றுந் தக்கப் பெருப்பிணைக் கரம்பிணைத்துப்
பொருகரி போரி யற்றிப் புயங்கொட்டிப் பாகரார்க்கும்

தேர்நிரை நாவா யாகச் செழுங்கரிக் குலங்கார் தோன்றக்
காரிநிரை யாகக் காலாள் கதித்தெழு மீனங்க ளாக
வேதரு புரவிக் கூட்ட மெற்றுவெண் டிரைக ளாகப்
பாரபுகழ் புரசார் வீதி படர்பெருங் கடலை யொத்த (௫௬)

வேறு

மறையோத லோதுவித்தன் மகம்புரிதல் புரிவித்தல்ஈ
தேற்றல் போகத்து, நிறைமாகச் சிந்தைகொடுத்த மேவமலர்க்கத்
தொழிலாறு செறியிற் கொண்டு, முறையமுதத் தழலோம்பி
நாடோறு மமரர்முதற் றேவர்களியாகத்தும், குறையாமலவி
பாகங் கொடுக்குமறை யோர்வீதி கூறுகிற்பாம் (௫௭)

---

54 திருகு - முறுகிய வெங்கோட்டு - வெய்ய கொம்புகளையுடைய கடாக்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள் பொருதி-முட்டி வென்றி - வெற்றி வாரணம் - கோழி குருதி - இரத்தம் சமர - யுத்தம்

55 கோடு - கொம்பு மலைந்தாரென்ன - சண்டைசெய் தார்போல உரற்றி - பேரொலிசெய்து கனல் - தீ மதமூன்று கன்னமதம் கைமதம் கோசமதம் தக்க - பெருக்கெடுத்தோட பிணை பிணைபோலும் கரம்பிணைத்து கைகளைப்பிணைத்து பொருகரி - போர்செய்கின்ற யானை கொட்டி - தட்டி

56 நிரை - வரிசை நாவாய் - மரக்கலம் தோன்றி கார் - மேகம் காலாள் - வீரர்கள் கதித்து - மேலோங்கி எழுந்து புரவி - குதிரை எற்று - மோதுகின்ற திரை - அலை வீதி வீதிகள் படர் - விரிந்த ஒத்த - போன்றன

57 மறை - வேதம் மகம்புரிதல் - யாகஞ்செய்தல் நிறை-

ஆதிசைவ ராய்மறையா கமமுணர்ந்து தோர்தமிடே கங்க ளாற்றிய, பூதியணிந் தைந்தெழுத்தைப் பொருளெனக்கொண் டரன்பூசைத் தொழிலே பூண்டோர் சோதிசிவ சங்கரநா ருடைத்திருவா லயத்தின்முன்னாகத் தோன்று கின்ற, வீதியினிற் சிவமறையோர் பொற்கிருக நிரைநிரைபாய் விளங்குந் தானே (௫௮)

வந்திரவி யெழும்பொழுது மாத்யான மாலையென வகுத்த மூன்று, சந்தியினுங் காயத்ரி தனையுரைத்துச் சந்திசெய்யுந் தவத்தோ ராகி, யிந்துவணி சடைப்பெருமாற் குரியவேள் விக்கிரியை யியற்றி யென்று, மந்தணர்கள் சிறந்திருப்பா ரருமறையின் முழக்கமுறுந் தந்த வீதி (௫௯)

பொய்ப்புகலா வொருமொழியா ரிருபிறப்பார் முக்குற்றம் போக்கி னன்கு, தெய்வமறை யுணர்ந்தைந்து புலனடக்கி யாறுசம யங்க டேர்ந்து, செய்வாரத் தங்கெழுநா வீரொன்பா னுமப்படிநன் னியதி செய்து, வையகத்தில் வானோர்கள் போற்றுஞ் சீராக வாழ்வா ரென்றும் (௬௦)

அன்வு நெறியில - முறையாக முறையா - கிரமமாக முத்தமூவ மூன்று அக்கினி காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்கினி ஓம்பி - பாதுகாத்து மூவர் - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து அவி - உணவு பாகம் - பங்கு கூறிற்பாம் - சொல்லுவாம்

58 மறையாகமம் - வேதாகமம் ஆற்றி - செய்யப்பட்ட பூதி - விபூதி ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்கரமந்திரம் இருக்கும் வீதி நிரைநிரை - வரிசைவரிசை பூண்டோராகிய சிவமறையோரெனக் கூட்டுக

59 பொழுது காலை மாத்யானம் - உச்சிப்பொழுது சந்தி - காலம் காயத்ரி - காயத்திரிமந்திரம் சந்தி - சந்தியமம் இந்து - சந்திரன் வேள்வி யாகம் அந்தணர்கள் - (ஆதிசைவரல்லாத மறையவ) பிராமணர்கள்

60 மொழி - சொல் முக்குற்றம் - மூன்றுகுற்றம் காமம் வெகுளி, மயக்கம் தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை ஐம்புலன்

THE KU... IRI
RESEARCH I...TI...E
MAD... 4

மறைபிடத்தி னுதாத்தமனு தாத்தமுடன் மறையோர்
தியங்க மாதி,ர்னிறையுடைத்தா முன்றொன்று மந்த்ரோதப
பிரவீனாந்து ரேயங்க கலவித, நிறைபிடத்தி லெடுத்தோதி
யுபகருதி புரணைநூ ரேறைறு யாரு, முறைபிடத்திவ விரித
தோதி மாணவகர்க் கப்பயிலை யுறுத்து வாரகள் (௬௧)

தந்திரவுத் திகளொன்று தர்க்கோந்து மதமேழா
தபுவிச் சானரோர், மூந்தவு ராக் கிமெட்டப் பிரமாணங்
கருமுறையா வறிந்து முன்னார், வங்கெத்திரத்து வாசுயிரு
சாரக்கா தமைமழுத்து வாதயிடுச, செரசுமாந் தைசா
நிலே திருந்தியே பிரமத்துக்கு னாசா செயவார் (௬௨)

வேறு

இறறுறந் திதயப பற்றினை விடுத்திய கினிவொப்பற
நிலையெனப் பொருளின், பறபிலப பறறிய பாவினை நீங்
கப் பாவஞ தீர்நாயப பரிதி, புறதிச் குணமபோ லியானைய

பஞ்சேந்திரியம் வாாத்து-ஒழுக்கி ஏழுநாவால-எழுநாக்குகளால
நீளரி - நீண்டஅக்கினி விடுதி தித்தியகனமம புசரா பூதகா

61 மறை - வேதம் உதாத்தம், அனுதாத்தம் - உச்சரிப்பு
வேறுபாடுகள் அங்கம் - வேதாங்கம் நிறை நிறைந்த
உடைத்தாம் - உடையதாம் முன்றொன்று - மந்திரம் பிர
வீணத்து - பின்னுமளவந்து வியாகரணம், சிக்ஷை, ... தோபிசி
தம் நிருத்தம், சோதிடம் கல்பிதத்து ... ப்யிறச்செயப்பு
பிடம் உபகருதி - உபவேதம் மாணவகர்க்கு - மாணாக்கர்க்கு
உறுத்துவார் - உரைசெய்வார்

62 தந்திரவுத்தி - நூலிற்கூறுமயுத்தி மதம் - கொள்கை
சானரோர் - மேலோர் மூந்த - முப்பட் அட்டபிரமாணம்
எட்டுப்பிரமாணமாவன அவையாவன - காட்சி, அனுமானம் ஆகமம்,
அருத்தாபத்தி, உவமானம், அபாவம் சம்பவம் ஐதிகம் என்பன
இவற்றைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுட் காண்க முறையின் - முறை
யாக வாதபிடம் - தர்க்கஞ்செய்யுமிடம் தாரக்கிகர் - தர்க்கஞ்செய்
வோர் ... பொடியாக

யுஞ் சமமா வாய்ந்திடை புனலிவெப்ப மில்லா, நறுந்துறவடை
ந்த மகான்களால் வசிக்க நண்ணிய மடங்களு மநேகம் (௬௩)

வேறு

ஆறு கட்டிகண் டிகைபொனணி றணிந்தபி டேகப்
பேறு கட்டியைந் தெழுத்துணர் பெரியராய் நுதலி
னீறு கட்டிய பிரானை நினைந்துநெஞ் சகத்தில்
வீறு கட்டிய மெய்யறி வுடையராய் விளங்கி (௬௪)

சைவ வாகமஞ் சைவசாத் திரம்பதி னாறு
மெய்ய தாம்பசு பதியொடு பாசமும் விசாரித்
துய்ய ஞானக தியவர்க்குப தேசங்க ளுரைக்கும்
ஐயராஞ்சைவ சாரியர் மடங்களு மநேகம் (௬௫)

வேறு

தெரிவருமைப் பெருமைச் சங்கரநாராயணர் அரியரவடிவு
மேம்படு மாகிய திக்கில், வரிவர வடிவா யரனுருக் காணப்படும
வைகோ மதிப்புராதத் தனப்பாறு, பெரியோர் றவருசெய் தவசு
டலா டப்பெற்ற மனத்தன பெருமைகள் கலிங்க, சூரியா
ம்பந்த மெய்திகொண்டு தமங்கே புகழ்களி னுரைப்பினு முடியா.

---

௬௩ இவ - இல்லாறும்; துறந்து - கடந்து; பற்று - ஆசை; பொருள் - பிரமம்; பாவனை - தியானம்; அந்தர் எட்டாதவர்; பரிக்குணம் - சூரியனுடைய குணம், அஃது வெல்லாவற்றையுஞ் சகித்தல்; துறவு - சந்நியாசம்; நண்ணிய - பொருந்திய.

௬௪ ஆறுகட்டி - காமமுதலிய ஆறையும் உணர்வடையாகத் திரட்டிக் கட்டியவராகத் தனி; கண்டிகை - உருத்திராக்கம்; பேறு பயனை கட்டி - ஆக்கி; நீறுகட்டி - விபூதிதரித்து; வீறு கட்டிய - பெருமையை ஆக்கிய.

௬௫ மெய் - உண்மை; பசு பதி, பாசம் - திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களை; விசாரித்து - ஆராய்ச்சிசெய்து; உய்ய - பிழைக்க; ஐயர் - பெரியவர்; சைவாசாரியர் - சைவர்களுடைய குருக்கள்.

௬௬ தெரிவருமை - அறிதற்கரிய; அரியரவடிவு - சங்கரநாராயண வடிவம்; அரனுரு - சிவசொரூபம்; காணப்படும் -

அந்திவா ரம்பை யிலைமா மணிபா லமைத்ததன் மேற்
படிக்கத்தான், மெத்திய தாமரை பொருத்திப்பின் பதும
ராகத்தான் மின்னிரவு வேறி, மத்திபிற பாவை காணிரை
நாட்டி வயிரத்தாற் போதிகை மீதே, உத்திரம் பசுமை யாற்ப
சி தாபாவா வொளிர்வயிர் பேசுமாக போதக (௬௭)

இரைத்துமோ ருகவெ சேர்த்துமா றுயர்ந்த விரச
கத் தகட்டினால் வேய்ந்து, காசகத்தவா னிரவி மதிபிர
தத்தை யடாமணித் தூபி காமத்தூத, நிரைசகிகோபு
மின்பரந் செய்யுமிந்த கவின்கொ தெரிந்திட வமர்வா னவர்க
ளாசைக்கு மேலாகிய பாபமாந் திண்புய கலருநல விசித்திர
மாக (௬௮)

பொறிகளா லமைத்தி யந்திரங் காணோர் பொறி
புல னியாவும்ப பொறியா, றரிகொள் விடுகதுக தூலக
ளப பொறிபின படிமா மணிசல ரிறபின், மறிகொருள
கரத்தார் வடிவின் போக்கி வாயிலோர் மதித்து நாட்டக,
குறிநவா திருநத் தயநதெசயும் கோலத காணபவர் பெரு
மைக்கு ரிதால (௬௯)

காணும்பொருட்டு உளது - இருக்கின்றது சாமரை - சாமரம் முடி
யா - இடங்கள்

67 அந்திவாரம் - அஸ்திவாரம், அடிப்பாகம் மணி - இரத்
தினம் படிகம் - பளிங்குக்கல் மெத்திய - நிறைந்த மின்ன - விள
ங்குகின்ற ஏறி - வாரத்து மத்தியில் - நடுவில் நிரை - வரி
சையாக நாட்டி - நிறுத்தி ஒளிர் - விளங்குகின்ற கை - கை
மரம்

68 இரசதம் - வெள்ளி வேய்ந்து - மூடி அசைத்து -
கட்டி இரவிமதி இரதத்தை - சூரியசந்திரர்களுடைய தேர்களை
அடாமணி - நெருங்கிய மணிகளையுடைய தூபி - விமானம் மீது
மேலே அமைத்து - செய்து கவின் - அழகை நிசைக்கு -
விருப்பத்துக்கு மேல - அதிகம் விசித்திரம் சிறந்த அழகு

69 பொறி - இயந்திரம் பொறி - இந்திரியம் புலன் -
அறிவு அப்பொறியால் - அந்த இயந்திரங்களால் படிமம் - உரு

இத்தகை யுடைய தவசமண் டபத்தா னியற்றிய வேல் தனயா ரென்னின், முதத்தமிழ்ச் சங்க மூன்றுடை ஞானசா மு றைபெற் வளர்த்துழு துலகில, னத்திற் முற்று மலைகரச ரிமை மன்னவன மருதப்ப வள்ளல், பத்தியாற் செய்தி வே ழ்ந்து மெல்லாம் பரப்பினா னாப்புகழ்ப் பரப்பே (௭0)

வேறு

மேரு வென்னச் சமுதனிலைக் கோபுர மினிமைபொன்
சாரவி மன்னக வீரணமெல்லாங் கயிலைத்தன் மதிக்கோய
காரு வாவிமய யாசல மென்னலாங் கடாவு
மேரு பாதகவ னுயக்கெழிற்பொல் லென்கோ (௭௧)

மட்ட பங்கனுற் றிருமதி னிலைபுடர் நட்டாம
லொட்ட பொற்சபை மற்றுயில வுங்கினிற் குடிவா
னட்டார் தச்சனுலமைத்தா மனமெனி லவர்கத
புண்டரீகத்தன் றிருவடிப் பியார்த்து புகல்வார் (௭௨)

வேறு

பூமிமேல் முதலா மெல்லாங் கோகத்தும் போகமும் வீடு மாக் குலத்தில், வாய்மைகோ மதியார் பாகனே பொன்று மான

... ஆய - பொன்று திறமை - திறநிலைமை மதி - மான் ... கோமதி - அழகுடையவளாகிய கோமதியம்மை காட்ட ... - எண்ணத்தினடுப்பு கவராது - கெடாது கோலம் - (தவக்) கோலத்தை காண்பவர் - தரிசிப்பவர்

70 முறை - ஒழுங்கு மூதுலகு - பழைய உலகம் புகழ்ப்பரப்பு - கீர்த்தியின் விரிவு

71 மிசை - விளங்குகின்ற கயிலை - கயிலாசம் கார் - மேகம் உலாவு - சஞ்சரிக்கின்ற இமயாசலம் - இமயமலை கடாவுய - செலுத்தும் ஏர் - இடபவாகனத்தை உயர்த்தவன் - (இடபக்கொடியாக) கட்டிய சங்கரேசன்

72 மற்றும் - பிறவும் குடிவந்து - குடியாக வந்திருந்து அட்டார் தச்சன் - தேவகம்மியன் புண்டரீகத்தன் - பிரமதேவன் திருவடி - சீருடைப்பு

73 போகம் - செல்வம் வீடு மோக்ஷம், வாய்மை - அழகுடையவளாகிய கனைமொழி - பெரியவேதம் ... - பொன்

மொழி சாற்றுதல் போல், செம்மால் வரைபோ லுயர்ந்த
கோபுரத்தி லியற்றிய மணிப்பிரப் பலகைத், யாமத்தி னாழிக்
கடிகைக டோறுங் கணகண வென்றுதனி யொலிக்கும் (எ௩)

வேறு

ஆறு காலமு மருச்சனை நிவேதன முடியார்
கூறு பாடல்கள் கணிகைய ராடல்கள் கோள
நீறு பூசிய தொண்டர்தங் கூட்டமு மினைத்த
பேறு தந்திடுஞ் சன்னிதி தனியென்றும் பெயரா (எ௪)

ஐந்து வாத்திய முழக்கமு மாசற முழக்கு
நந்தி பிரானினா றாரவமுந் தூற்றுற் றமிழான
மூன்று மூவர்சொல் பாடல்க ளோதிடு முழக்குஞ்
சந்திரா தித்தர் மண்டலந் தாண்டியே முழங்கும் (எ௫)

சித்தர் கூட்டமுந் தேவர்கள் கூட்டமுந் தேர்ந்த
முத்தர் கூட்டமு முனிவரர் கூட்டமு முதிர்ந்த
பத்தர் கூட்டமும் பாவலர் கூட்டமும் பரவ
வத்தர் சங்கர ரம்மையோ டுறைபுரிந் திருப்பார் (எ௬)

இயற்றியமணி - செய்துவைத்திருக்கப்பட்டமணி கடிகை - நாழிகை தனி - தானே ஒலிக்கும் - முழங்கும்

74. நிவேதனம் - நைவேத்தியம் கணிகையர் - உருத்திர கணிகையர், தேவதாசிகள் பேறு - பலன் பெயரா நீங்கா

75. ஐந்துவாத்தியம் - பஞ்சவாத்தியங்கள், தோல், துளை, நரம்பு, *கஞ்சம், மிடறு ஆகிய கருவிகள் நந்தி - திருநந்திதேவர் மூன்று முறைப்பட்ட பாடல் - தேவாரம் சந்திர ஆதித்தர் - சந்திரசூரியர்

76. சித்தர் - அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகளை செய்பவர் முத்தர் - சீவன்முத்தர் முனிவர் - துறவிகள் பாவலர் - பாட்டுக்களில் வல்லவராகிய வித்துவான்கள் ஆத்தர் - பிராமாணிய

வேறு

புலக்கா வனமுனிவர் போற்றநட்டம் புரியம்பலைப் புகழ்ந்
தல போலென,புன்னாக வனம்புரிதல் பொருவிலெனக்கொண்
டாரவெண்ணம் புயத்தின் மானாகப, புன்னாக வானமேத்திய
கடவுளர்க்கு கிழ்ந்து பூத்துக் காயத்த, புன்னாக வனம்பெ
ருமை புகலவர வாயிரநா வரவபோ தாரே (௭௭)

அன்பரகங் குவிவதுபோன் முகையரும்பி யவர்முகம்போ
லலர்ந்தெந் நாளு,மின்புற வருநாத்திறச் சிவஞான முறுதல
போ லெழிற்றே னூறி, மண்பதைக்கிகல் லாந்தாப வெம்மை
கெடப் பிறவிவெம்மை மாற்றுந் தற்குத், தனுபதத்தி னிழற
ருவார் தமக்குநிழ றந்துபுந் டமைழுக்கும் புன்னை (௭௮)

மூலமே மறையாக முன்கவைத்தூக்கா றகமதாய முகி
ழ்ந்து மேற்சென, ஆலுமடா சினையாக மாதிபுரா ணங்களிலை
யா னைக்கொளச், சாலமரீ மழமானுங் கலைகளாதிதீ
கொண்டபரஞ் சோதி பஞ்சசக, கோலமலி வல்லூட்டயம்
பினைக்குழிட்ட கொடிக்களேமற் குலவும் புன்னை (௭௯)

---

77 புல - (முனிவர்) வியாக்கிரபாதமுனிவர் நாகவன முனிவர் - சர்ப்பவடிவமாகிய அழகிய பதஞ்சலிமுனிவர் நட்டம்புரியம்பலை - நடேசமூர்த்தியை புன் - சிறிய கா - காக்கு கனம்புரிதல் - பாடுதலை பொருவு இல் - பொருவாத வெண் - வெள்ளிய அம்புயத்தில் - தாமரை மலரில் புல - பொருந்துகின்ற நாக - இளமையுடைய அனம் - பிரமாவாகிய அன்னப்பறவை கடவுளர்க்கு - சங்கரேசர்க்கு புன்னாகவனம் - புன்னைவனம் அரவு - ஆதிசேடன் போதர் - பாடு கொண்டாராகிய கடவுளெனக்கூட்டுக

78 அகம் - மனம் குவிதல் - திரளுதல் முகை - அரும்பு அரும்பி - உண்டாகி மண்பதை - மக்கட்கூட்டம் வெம்மை - வெப்பம் புகழ் - கீர்த்தி

79 மூலம் - வேர் மறை - வேதம் ஆகமம் - வேதங்களி னுறுப்பு ஆலும் - அசையும் அடாசினை - நெருங்கிய கிளைகள்

சங்கரரா வுடையிருக்க வமைத்தருளும் விமானமெனச்
சங்கரேச, ரிலிங்கமா வணிபரவப் பணியமைத்த வணிமணிப்
பெட்டகமே யெனவ, வங்கவினைப் பிணிதீர்க்க வமுதமை
த்த குடமெனவ வமைந்தெந் நாளு, மங்களமா வடிவுபெறு
வன்மீகப் பெருமையெரி தாகு மாதோ (௮௰)

பச்சைநிற மொருபுறமும் பவளநிற மொருபுறமும்
பரியாமே தொண்டாக, விச்சைதரு கௌத்துவமு மெழிலுரு
த்திராக்கமும் புனை தனிமையாக, நச்சரவு சயனமுமா தவ
கிலுந்து வெரிப்படையா காம ரூப, மச்சுதனு மரனு
மொன்றாஞ் சங்கரநா ராயணரே யநாதி மூர்த்தி (௮௧)

நிக்குமுட்ட பிணிரோ மருந்து புழுமருந்து தாக
ராரும, கொடுக்குமவித் தியாபிறப்பப் பெரும்பிணியை
யருண்மருந்தாற் கொன்றெப தாமா, றடுக்குமவித் தியார
ன சங்கரேசர் மதிவாசி ராசந்த தனையே, யடுக்குமவ
ரமுன்முனிவ ராரா ஆயபுகழ் வடங்காதன்றே (௮௨)

*திருநகரச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் ௧௩௮

கலகயானம் - கலவிநூல் எரி - சுடுவேற துணை - இரண்டு
மயில - மயில்போலும் குலாவும் விளங்கும்

80 விமானமென - ஆலிபோல அரவப்பணி - சர்ப்பாபர
ணம் அமைத்த - வைக்கப்பட்ட அணி - அழகிய மணிப்பெ
ட்டகம் - இரத்தினமிழைத்த பெட்டி அங்கம் - சரீரம் அமுத
மைத்த - அமுதம் வைக்கப்பட்ட கடம் - குடம் மங்களம் -
மங்கலம் வன்மீகம் - புற்று

81 கௌத்துவம் - கௌஸ்துவமெனும் மாணிக்கமணி
யும் எழில் - அழகு நச்சரவு - நஞ்சையுடைய பாம்பாகிய
காமரூபம் - பெயர் வடிவத்தால் அச்சுதனும் - விஷ்ணுவும் அர
னும் - சிவபிரானும் அநாதி - ஆதியில்லாதது மூர்த்தி - கடவுள்

82 அருள் மருந்து - கருணையாகிய மருந்து சிராலைத்தனை
மை - சிராலையெனும் பெயருடைய தலத்தின் குணம் அமரா
தேவா

புராணவரலாறு.

இருவிலத் தூயாத்த மையிசா மணியத நீட்டுநீற் றிபதி
னாக காணபான, பரிவுறு தவத்துச சூதமா முனிவன் பழுக
சால வருளின்று டையக, விரைமலா தூவி புயாதவி சனித்து
விருப்புடன் முகிழ்த்தகை யினராயக, கரையழி யினபக கட
லினுள ளழுந்தித கருதியொன னுனாகதழுற தனமால் (க)

நறுநம ழிதழி நனிசடை முடித்த மாதவனரு
பரிகளின வீறு, குறைபற வெமக்குப பணைடையா னுரைத
தாய குருமாளிர சூட்டார வசைதத, கறைமிடற றிறையும
பாகதழா யலநகற கணணுமோருருத தாஙகி, புறைதரு
பரியின வீறமக கினனே புரைகதிட வேணடுமென றுரை
த்தார (உ)

முனனுமங சுருடபா விழுசலா கினறு முககம லநதிரில
லீரநத, வரியற கதையாம புதியசெந தேனை யருசெவி
யையாவாய முகநது, பருகிடி வொவாககே தெவிடடுமவொ
டவகப பாறகடற றுபிறநு மாயன, புரைதரு வியாதன
வாரடி போறறிய புராணமீ ரொனபதுங கெளிந்தோய (ங)

வேறு

விண்ணினிற் சிறந்தனை வியாழனை வேலொரு
மண்ணினிற் சிறந்தனை மதியின மிக்கநீ
யண்ணலஞ் சேடனே யரவி னுடிடை
பெண்ணினிற் சிறந்தனை யென்று கூறினார் (ச)

*முனிவரே கேகவ விளுவிய கலத்தின மனைமயூ தீர்த்
தமாக திபுமம, பனிவருஞ சடையான மாலுமீ சனுமாயப
பருநத காவிய பணபுவ, கனிதரு மனப ழுககிர வழுதி
வழிபடு கதையுநதக கணையாம, வளிகைசெய தவமுமவீர
ோனபோ மனனவன பிரிகவிர தனவும (ரு)

*சயந்தன்மா பாவந் தீர்த்ததுங் கான வேடுவன் கதிபு
றந் தனையுங், கயந்தனிற் பசுவை மாய்த்தகன் மாடன் கா
ணருமம் வீடுபெற் றதுவு, மயோத்தபுரா னைக வனத்தினை மக
த்துவ மென்னவியா சியாசனமுன் னென்னக்குப, பயன்றரு பவுடி
யோத்த ரபுரா ணத்திற் புகாதவர் நேசா குலால் (௧)

புராணவரலாறு முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௧௭௪

புராணவரலாற்றுச் சுருக்கவசனம்

பெரிய பூமண்டலத்திலுயர்ந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கும் இருஷிகள் (முனிவர்) முன்பு அன்புற்ற தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் முதிர்ந்த கருணையுடனெழுந்தருள, அவரை அந்த இருஷிகள் பூசித்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து வணங்கி யானந்தக்கடலிலே மூழ்கிச் "சுவாமீ! கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களின் பெருமையை யடியேங்களுக்குப் பூருவகாலத்தி லருளிச்செய்தீர். அந்தச் சிவபெருமானும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் ஒருவடிவமெடுத்து எழுந்தருளியிருந்த வாரணை (சங்கரநாராயணர்கோயில்) யின் பெருமையை யினி அருளிச்செய்யவேண்டு' மென்று கேட்டனர்.

உடனே சூதமுனிவர் அம்மகருஷிகளை நோக்கி 'முனீஸ்வரர்களே! கேட்ட வாரணைத்தலத்தின் மான்மியமும், அந்தத் தலத்திலுள்ள தீர்த்தத்தின் மகிமையும், மூர்த்தியின் மேன்மையும், சிவபிரான் சங்கரநாராயணராகத் திருவுருக்கொண்டருளியதும், உக்கிரபாண்டியன் வழிபாடுசெய்ததையும், நக்கனென்பானும்பெண் செய்த தவமும், வீரசேன அரசன் வியாதிநீங்கிய சரித்திரமும், தேவேந்திரன் புத்திரனாகிய சயந்தன் பெரிய பாவந்தீர்த்ததையும், காளிவனென்னும் வேடன் மோக்ஷமடைந்த அற்புதமும், பசுவைக்கொன்ற கஜமாடன் முத்திபெற்ற வரலாறும் புன்னைவனக்ஷேத்திரத்தின் மகத்துவமென்று வேதவியாசமுனிவர் பவுடியோத்தரபுராணத்தி லெனக்கருளிச் செய்தபடியே யுங்களுக்குச் சொல்லுவே னென்று கூறியருளினார்.

நான்காவது

* தலவிசேடச் சருக்கம்.

இப்புவியிற் றலந்தோறு முத்திபீடத்திலே பக்
கைலாசத்து, ஒப்பிறவமெத்தலத்து மில்லையிதற்கு நிகரா
எத்தலங் கடந்து ஞானபரச, செப்புவாரா சித்தமொருப்
பட்டிருப்போர் சேர்விடத்தினைச் செங்கை கூப்பி, யப்பாலிருந்து மெ
ந்நேரமும் சங்கோசமாகத் தொழுதல் கறைவதாகும (௧)

அத்தலத்தி லிருந்தவர்கள் யாவரும் பிறப்பி லாழ்வானைப்ப
டைகுவாரக, எத்தலத்தி லிருந்துவிரி மையைப்புற்றி லாங்
பக்கலுறுத்து வாரக, எத்தலத்தி லிருந்திலோர் சமீபியத்தி
லாரூப மாகுவாரக, எத்தலத்தி லிருந்து செப்பருநா மங்கேட்
டோர் சாயுச்ய மடைகுவாரே (௨)

புலைப்பேர் றேவாப புனனெரியா னைந்தெழுதிமைப
போக்கி லேறுந, கொலைப்பேர யானேருந்தெ சிராசைச யாமிக
ளிற கூடி னலல, நிலைப்பேர யாங்கப்பா னெவியொழுக்க மாசார
நிலைக்குங் கலவிந, கலைப்பேர யாவராக விப்பிறப்பி லினிப்பி
றவாத் தன்மை யாவார (௩

முத்தொழிலு டைத்தாராக நேராவாழ தலைமைதை
முன்னாராகி, பெத்தொழிலு முப்பறிவைப் பகைகொண் டெய்தி
னு நேறுமங்கோ கிரவி ருக்தாற, சித்தமதி லக்கீரத்து சிவன
டியைச் சேவிக்குத் செல்வராகி, பக்கரிலும் பத்தராய்ப
பசுபதியா சந்நிதானமுப் பயனைக் கொவார (௪)

ஒருதினமங் குறைபவராகு ஞானமைப்பிறவிசெய் பவராகிவ
ருணமுமாக, இருதினமங் குறைபவராக விமானமைப்பிறசெய
பாவத்திரய ரசனை பொறுநுா, கருதிய மூன்றுதினங் காத்தி
ருப்போர் மனுமைமின்னை கடந்து நிறப்பு, சதுதிமொழி பின
லவ்வென முறைதிகொளாரெனா சாகப்பதங் கோயத்துவாரே ()

ஆதியாநகத்திலிக்க தலத்திலிருந் தானிழிப்பா யபா
நதி நீருக்கு, சோதிப்பிர விசைபதினைந்து சோமவாரத்திற் கண
ணேனும் பொல்லாது செய்பாவம், காதுகொடும் பிணிதவிர்ந்து
கதிரொளிபோல் வெழில்படைக்கக் காயம் நீங்கும், போதுநந்தி
நலகிளுமாமா வாழுந்துபின்பு பரகதியிற் பொருந்துவாரே ( )

மதிவாத துரசைடையிற் பிறைபாகி விழிபினிறை
பதிப்பாகித் துதிவான வருக்கப்புத மூடநிகர்த் தணைசட
போர் வெழுத்து போதறிப, பதிவாக விக்கலத்தி னேனும்
பறுமம் டெரிபோரப பக்கத்தி னனனிக, சதிவாயத்தாக
கணமபரவச சிவலோக திருபபிடமாக கைக்கொளவாரே

மகாவாரத்திலித்தக தலத்திருந்து சோமவாரத்தில
வசர ஞானே பொலகுபினி கோஷ்டமபோயப பூமா
நாளறிசிவபோகத்துயப பாக, டிகாருவ சேயபுதலட
சிந்தித்து சோமவாரத்தில் சிறந்த கலவி, தகுதிப்பத ஞாலக
கடைந்து சபபதிருவ்வமதிற சாருவாரே (௮)

குருகிரகதி லித்தலத்தில குருவாரதினைச் சேபத்தி
கொணடு சோறபோர, கருதுமல ஞாலகாடைந்து கடவுளுறை
சிவபத்தில் நலந்து வாழ்வார், ரோருதி மமோ வதுசுகர வைர
விய தமபுரிந்தோருமா செல்வப, பெருந்துமவ ஞாலகடைந்து
பிறந்தனைறா திருவடிபபெய்துவர்கா (௯)

வேறு

எவயம கீன்தநாள் தீர விருந்துசனி சான்னா புரனிச
சைசவநற புமமாரு சீரா மசபதி தனனி ரேறநேபோ
ரவனிய மசவ வரு ஞாலமிடை யமாந்து பினனாக
கைவரு செல்வி பெணனைக கடபடா கழலைச சாராவார (௧௦)

பலமொரு வருடங் காபபக் சருரொரு வருடம் பறறிவ
சலமொரு வருடங் காறறுங் காரொரு வருடம் புணடு
நிலைபிலா விடபமை வாடி நீடணு செயகோரா பேற
நலமுமுந்தலத்தி னோபோ தானயு நீக்க தலவரை [illegible] (௧௧)

வேலெழுந் தலைத்தி னூறு பரிசுகம் வியந்து செய்த
பேலெழுந் பரிம கந்தா லித்தலைத் தெய்வத்தாற் பேரு
பீரிலா வாச மேபய பவுனடா மிராசு தூய
நூ ழ்செய பவனக ளகணிட மேடாம்மோர தொடிபி னலகும்

காரநதனபத தாரமைப புணர நசு சுறுத்து பரிசா வைத்து
நிரநதசெய் கடி.த்தா ரோரு நீபோருந் தஞ்ச மென்று
வாதவாக காவா தாருமு வழிபகாப் தொலா தாரு
மிதறு பதிசெயநி விருநததி யடைவா ரனறே (கரு)

பூதலத் தனனி லுயர் புண விய தவஙகட கெலலா
மேகத் தலைநீ தாகு மியாதிரு வெனனில வேத
நாக்க ளபுறமு மணணி னமரு காக கலைப
பாதக நோயகனிகெய பரிந்துகாத தருளவ தாலே (கசு)

சஙகரபப புனநத விசா கணவகரி னதிக ராதி
மஙகையாக கதிக நறபு வாயததிம மடரல லாகா
செஙகணவா ளரவிற சேட னதிகமாகு சிவத லத்திற
சஙகர னுறைபுஞ சிரா கைசபபதி யதிக தானே (கஎ)

மாணிக்கொனா பதிறறி சேட்டம வயிரமா மணிபேயாக
மாணிக்க லாலக டமபி லதனி தனுசி சேட்டம
கனிகநாவ சொலும் ரஙகி தனிறகன சிரேட்டஞ சிவகம
பிணிகவி தலஙக டமபிற பெருஞசிரேட டஞசி ராசை ()

வானவா தனிறசி ரேட்டம வயிரவாட படைவ லாரி
சோனமேம கஙக டமபிற சொனனமே கஞசி ரேட்டம
காணமாக கனிறகி ரேட்டங கமழுஙகந்த தூரி யாகு
முரமபி றவததிற சிரா கைசபபதி யுயாசி ரேட்டம (கள)

பத்திரங் தனிறசி ரேட்டம பலநதரு விலவ மரு
மநதிரங தனிறசி ரேட்டம பாசுப தாசா மாதுஞ
சததிக டனிறசி ரேட்டந தையல்கோ மதிதா யாருஞ
சிததிரத தலங்க டமபிற சிரேட்டஞசி ராசை யாமே (கஅ)

மருக்கமழு மலர்க்கடம்பே வனசமலர் மலர்சிரேட்டம்
குருக்களிற் றேவர் போற்றுங் குலத்தரு பொன்சிரேட்ட
முருக்கிய பொன்னிற் சாம்பூநதமே யுயர்சிரேட்டம்
திருக்கிளர் தலத்திற் சீர சைலபதி சிரேட்ட மாமே (௧௯)

மாதவ முனிவர் தம்மின் மலையமா முனிசிரேட்டன்
தாதையைப் புகழ்ந்த சேயிற் றகுபகீ ரதன்சிரேட்டன்
காதைக டனிற்சிரேட்டங் கடவுடன் காதை யாகு
மேதகு தலசிரேட்ட மிதுவா ரணசி யாமே (௨௰)

வேறு

முனைவினை யொழிப்பின் மோதுமைந்தீனை யனைத்து முடிக்கப் போடும், பிறவிப்பிணி வாராமற் பிரமமொடு பூசை யையுமளிக்கும் பெருமையுமார், இனைத்தல மனைத்தின் யாவரே யெடுத்துரைப்பார் சிறப்பினானும், புகழினானுஞ் சீராசை வாரணசி புரமெனவும் புகல்வர் மேலோர் (௨௧)

புண்ணியமாக் கொண்டதுட னுபசாரஞ் செய்துசிவ னடியாரைப் போற்றிப், பண்ணியமா லடிசிலன்பாற் பசித்தவர்க்குத் தலத்தி லொருபோது படைத்தபோக, னொண்ணியதா முயிரம் போ சிவனடியாராக அயற்றலத்தில் வீடுபெறுவர், கண்ணுதலான் கயிலையினிற் கணங்களொடும் பரவமாகக் களித்து வாழ்வார் (௨௨)

இத்தலத்தின் மறைபவருந் தொருவராயி யாவரினு மிகச்சேர, அந்தகமாரன சாபிபணி கேட்பவர வர்க்கமைந்தபா ற்றுழ் வாழ்வார், முந்தவினை நாங்கடந்த கனவிகார தானொன்று முடித்தபோக, அந்தமுமா மிராகங்களனைத்தும் யபற பதிபி னாதவுபில னோங்கு வாரே (௨௩)

சந்தியுருத்த ராசுக்கமனப்பாற் புண்ணியத்துசிவ னடியினை யைப் போற்றுதாருஞ், சாதியினிற் கீழான சண்டாள சனமுமாயச் சனித்த பேருர், பாதையினிற் போயபொழுது சிவ

னைப் பதியிற் காற் பதித்திட் டாரேனும், பேதகுரன் மத்தி
ஆற்றா வினையெலாந் தீர்த்துமெய்ஞ் ஞானிக ளாவரே (௨௪)

ஆரதே சத்திருந்தத் தலமகிமை கேட்டோருந் தொலை
வினா றுப்பாற, பாரதனி னடந்துவரச் செயவியவாய மனத்
தினினைப் பதித் தோரும், போதருநல் வழிபிலாயத் தெரிசித்
தோர் பிகலயென்ன வெண்ணுவோருஞ், சிறப்புறு கதிசோ
வா செறிநசீரா நசபபெருமை செயப்ப லாமோ (௨௫)

தீர்த்தவி ரதத்தைந் திறஞ் சிவாலயப் பாற் திருவடிக்குச் சே
மஞ் செய்யும், பாதுகையும் வெப்பிறகுடையும் பரிகலமுடைக்
கோவணமும் பறிச் செலல், மாதரவாஞ் சைக்குணம் விசித்தி
முத்ற பவதாரா மாறித்த போகா, பூதகண நாதாவிமா னமு
மேப்பரச் சிவலோகம் புகுவாரே (௨௬)

ம ப ய கைய தாயபேப று மெ ப ப கைய தாலத்தா லெய
ஆம பேறு, மெய்வகைய மகப்பேறு மெவ்வாகமெய்ப் பாலன
வாழ்க்கை யெய்துமை பேறு, மெய்வாக தகைந்தீர்க்க ஆரோக்கி
யமு மியாவருந்து மெய்து மீற, மெய்யாக்கைப் பெருமே
ஆயித்தலமே கொடுக்குமெனை விசத்து மெய்ந்நூல் (௨௭)

வேறு

குன்று போலுந் தனத்தாளைப் போலொளிம்
மென்ற ஆதன விரைசசரா போற்றிய
பின்று நீசோ றலந்திரா விசேடமே
கனறு காதினித் தீர்த்த நகிலதெனரு (௨௮)

காரத்தி கேயனைத் தந்த கடவுளைப்
பூத்தி யானப்போதி விருத்தியே
பாரத்த போகா பாபபிணி தீர்த்திடு
தீர்த்த மாமையிபஞ் செப்பத் தொடங்கினார் (௨௯)

தலவிசேடசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ௫ செய்யுள் ௨0௭

தலவிசேடச் சருக்கக் கருத்துவசனம்

"இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையுந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி கொடுக்குமிடம் எந்தவுலகத்திலும் இல்லையாது; அதனால் இந்தப் பூமியினுள்ளார்க்கு உங்களுக்கு உள்ளன்பாகச் சொல்லுவேன். மனமொருமைப்பட நீங்கள் கேளுங்கள்" என்று சங்கசேகரனைத் தியானித்துச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர் —

"மேலேகூறிய விராசையாகிய தலத்திலே சரியையாகத் திருப்பணி செய்தவர் சிவலோகத்தை யடைவர். கிரியைவழியிற் சென்றவர் சிவபெருமான் பக்கத்திற் போயிருப்பர். யோகஞ்செய்தவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். ஞானத்தை யாராய்ச்சிசெய்தவர் சாயுச்சிய பதவியடைவர். நீசருடன் சேர்ந்து தீயவழியிலே சென்றவரும் கொலையாளியானவரும் விராசையில் வந்துசேர்ந்தால் சன்மார்க்கமுடையராய் அறிவிற்சிறந்து பிறவிப்பிணியை நீங்குவர். சங்கசேகரர் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்தத் தலத்தின் பெருமையை நினையாமல் எந்தக் காரணத்தாலாவது அவ்விடத்துக்குவந்து ஒரு இராத்திரி வசிப்பார்களானால் மனத்தூய்மைபெற்றுச் சிவனடியார்களுக்குத் தொண்டாற்றி மோக்ஷத்தையடைவர். ஒருநாளிருந்தவர் முன்னைத்திறஞ்செய்த பாவத்தை நீங்குவர். இரண்டுநாளிருந்தவர் இப்பிறப்பிற் செய்த பாவத்தை நீங்குவர். மூன்றுநாளிருந்தவர் மறுமையிற் செய்யும் பாவங்களைப் போக்குவர். இது வேதவாக்கியமென்று நம்புபவர் மோக்ஷத்தை யடைவர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அந்தத் தலத்திலிருந்து சூரியனைத் தியானித்து விரதமிருப்பவர் கண்களில் வரும் வியாதியில்லாமலிருந்து முடிவிலே சூரியமண்டலத்தை யடைந்து பரகதி சேருவர். சோமவாரத்தி லங்கிருந்து சந்திரனை யெண்ணி விரதமிருப்பவர் சந்திரனுடைய பதவியடைந்து சிவகணங்களி லொன்றாகச் சிவலோகத்தை யடைவர். செவ்வாய்க்கிழமை விரதத்தை யங்குத் தில அநுட்டித்தவர் சரீரதோஷத்திலேவரும் வியாதிமுதலியவை நீங்கிச் செவ்வாயின் கிருபையைப்பெற்றுச் சிவபோகமநுபவிப்பர். சந்திரன் புத்திரனாகிய புதன்கிழமை விரதமிருப்பவர் கல்வியிற்சிறந்து சிவலோகஞ் சேருவர். வியாழக்கிழமை விரதமிருப்பவர் வியாழபதவியடைந்து சிவபதவி பெறுவர். ஒருநாள்வது சுக்கிரவார விரதமிருந்தவர் இந்திரசெல்வம்பெற்றுச் சாயுச்சியபதவி யடைவர். துன்பமெலனாக திருமபொருட்டு அந்தத்

தலத்திற் சனிக்கிழமைவிரத மிருந்தவர் பெருமை முதலியதாக றுண் நீங்கச் சனிபதவியடைந்து உலகும் புகழுமொத்துச் சங்க ரேசர் திருவடியை யடைவர்.

ஒருவருடைய பழியும் ஒருவருடைய சருமம் ஒருவருடைய தனவீ ருமொருவருடைய கீர்த்தியும் புரிந்தப பிறதலங்களிலே தவஞ்செய் வோர் பெறும் பயன் இந்தத்தலத்தில் ஒருகாலம் பட்டினியிருந்தவ ருக்குக்கிடைக்கும் வேறு தலத்தில் நூறு அசுவமேதஞ் செய்த பலன் இந்தத்தலத்திலொரு அசுவமேதஞ் செய்தவருக்கும் வாசபே யம், பவுண்டரீகம், இராசசூயம் என்னும் யாகங்கள் நூறு பிறதலத் திற்செய்தபலனை, இந்தத் தலத்திற்செய்த அக்கிநிட்டோமமென றொன்றைச்செய்தவருக்கும் பிதாவையும் குருவையும் நிந்தித்து அடித்தவரு மடைக்கலமென்று வந்தவர்களைக் கொன்றவரும் தரித்திரருக்கு ஒன்றுங்கொ டாதவரும் வாராணசியாகிய இத்தலத்தில் வந்தால் சுத்தியடைவர் சந்திரசேகர புறமணலைச் சருகுதாகச் செரிக்கின்ற காரணத்தி னாலே பூமியிலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றிலும் இந்தத் தலமே உயர்ந்தது நக்ஷத்திரங்களுக்குச் சந்திரனும், பெண்களுக்குக் கற்புடை மைகளும், பாம்புகளுக்கு ஆதிசேடனும், வைரத்தினங்களுக்கு வைரமும், சாத்திரங்களுக்கு அத்துவிதமும், இராசிகளுக்கு ள் சிங்கராசியும், தேவர்களுக்கு இந்திரனும், மேகங்களுக்கு பொன்மழை பெய்யு மேகமும், மிருகங்களுக்குக் காமதேனுப்பசுவும், இலைகளுக்கு வில்வமும், பாணங்களுக்குப் பாசுபதாஸ்திரமும், சத்திகளுக்குள் கோமதியாகிய உமாதேவியும், பூவிற்றாமரையும், குருக்களுக்குள் வியாழபகவானும், பொன்களுக்குச் சாம்பூநத பொன்னும், முனிவருக்குள் அகத்தியமுனிவரும், பிள்ளைகளுக்குள் பக்தர்கள் குழுக்களுக்குச் சிவகணத்தையும் உயர்ந்தனபோலத் தலங் களுக்குள் வாராணசித்தலம் உயர்ந்தது.

சென்ற பிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இனிவரு பிறப்பிலும் செய்த செய்கின்ற செய்யும் பாவங்கள் வராமறைக்கும் பெருமை யுடைய இந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவர் சொல்லவல்லார் இந்த த்தலத்துக்கு பெயர்கள் புன்னைவனம், சீர்சை, வாராசைபுரம் என்று சொல்லப்படும் இத்தலத்தில் சிவனடியார் வந்தால் எதிரே கொண்டு போதல், பணிதல் பாதங்களை விளக்கல், ஆசனங்கொடுத் தல், அன்னம் பண்டம், மலர் தூப தீபங்களால் பூசித்தல் செய்து மகா பாவத்துடன் அமுது செய்வித்தவர்கள், ஆனைய

தலத்தில் வந்து சிவனடியார்களுக்கமுது செய்வித்த பின்னடைந்து திருக்கைலாயத்தில் சிவகணங்களுக்குள் ஒன்றாகும்படி வீற்றிருப்பர் ஒரு பசுவை யித்தலத்தில் பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்தவர் காமதேனுவைத் தமக்கு ஏவல்செய்யத் தேவேந்திரபதவியடைவர், கன்னிகாதானம் இந்தத்தலத்திற் செய்தவர் பிறதலத்தில் நாடோறும் ஆயிரங் கன்னிகாதானஞ் செய்த பயனைப் பெறுவர் விபூதிருத்திராக்கமணிந்து சிவபிரான் திருவடிகளைத் துதியாதவரும் புலையராய்ப் பிறந்தவரும் வழிநடக்கும்போது காலால் இத்தலத்தைப் பரிசித்தாராகில் மேற்குலத்திற் பிறந்து மெய்ஞ்ஞானிகளாவர் அன்னியதேசத்திலிருந்து இத்தலத்தின் மான்மியத்தைக் கேட்டவரும் கடந்துவரச் சத்தியற்று இத்தலத்தை மனத்தில் நினைப்பவரும் தரிசனஞ்செய்யக் கண்ணில்லாமல் மனத்தில் நினைத்தவரும் உயர்ந்த கதியடைவாரென்றால் இவ்வாராசைத்தலத்தின் பெருமையைச் சொல்லமுடியுமோ ?

இத்தலத்திற் சிவனடியார்களுக்குப் பாதரக்ஷையுங் குடை வஸ்திரம் கோவணம் ஊன்றுகோல் விசிறி முதலியவற்றைத் தானஞ் செய்தவர் சிவகணங்கள் விமானஞ் சுமப்ப அதிலேறிச் சிவலோகம்போய்ச் சேருவர் எந்தத்தவத்தின் பலனும், எந்தத்தானத்தினாலாகிய பலனும் எந்த விதமான புத்திரப் பேறும், எந்தச் சாத்திரத்தினாலடையும் பிரயோசனமும், எந்தத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளாலெய்தும் பெரும் பயனும் இந்தத்தலமே கொடுக்குமென் மலத்துயகன் சொல்லும்' என்றனர் முனிவோராயாநத் தலவிசேட முனிவர் குறைகளை முழுவதுங் கேட்ட சூதமுனிவர் திருவடியை வணங்கி ' இன்று நீர் அருளிச்செய்த தலவிசேடமே நல்லது இனித் தீர்த்த விசேடங் கூறியருளுக '' என்றனர் அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் முருகக்கடவுளைப்பெற்ற சங்கரேசுரரை யிருதயதாமரையில் நிறைவாக வைத்துத் தரிசித்தவர்கள் பிறவிப்பிணியைப் போக்கும் தீர்த்த விசேடத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினர்

ஐந்தாவது

*தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆகம விதங்களு மேகமுறை தேர்ந்த
தோகையொரு பங்கினுற சோமசடி லேசா
வாகுபெறு மாலயமு னேயிடம தாக
நாகசுனை யென்றுலகி றீர்த்தமது நண்ணும் (௧)

மாகனக வில்லிணையல வந்தனைசெய் தறுகா
வேகவிட நாகரிரு வோரும்பிய லுத
வேகையொடு கொட்டதி லுடன்படிக லாலே
நாகசுனை யென்றுபெயர் நண்ணியது மாதோ (௨)

மோகமொடு சீதைதுழலே பிறகொடிய தாசி
வேகமொடு கொத்திடு சயந்தனவினை விட்
டோகைபுட லுடமுன முனிவரு ரலகு
நாகசுனை யின்பெருமை நாடுரைப வறிவோர் (௩)

உலைவையுறு நாகமத னுலுறுவ தாலே
சலவுதிரை தோயநட மிறசுழலவ தான
நிலையமொடு ஞெணர்பம டந்தவரோ நீணமீ ர
சலசரமெ தெனப்பது சுவிர்ந்திடுமே நாளும். (௪)

மெய்ச்சுர வியாதிகளு மேயபினி லுருபனா
மசசுழிவு செய்தொழு நோயகல வயிறனையப
பிசசெறிதல் போலவனி செய்பெரிய குனம
நசசரவு வாவியிடை நண்ணுமுன மோடும் (௫)

போகிக் விபற்றிய புகழ்செயக லுலே
போகியுல சநதிலுறு பொறபணிக ளாடும்
போகிநட மோனமையுகர் வோாகளபி ராணி
போகியென வேமகிழவு பூனடினி திருபபார (௬)

நிவினை யுநைதததிவ லுகசுனை யெனனு
மடிவிடை குளிதனுவார புறநினை மருநகுதக

கூடுகொண்ட பாதகத்தினவர் காசினியை வணங்கிக்
கொடுவிட மனைத்துமவிடை கொண்டுகுடி போதும் ()

அறபவுடல் போயபெயனக் கரித்துலவ் ராசைய
பொறபதி புஷ்பரத்துகவு பூட்டணர்க ளாகிச்
சறபதட மாடினவர் தம்பவு மன்று
கறபவரை யிசனிரு கழலபிரிகி லாரே (அ)

விரகவிட ரேறுமகொது பாவியாக ரோனு
மரகத முழுககுமுட னமபுவ் நாடகசிக
கரகமல முசசிபுற வேந்திசைப யுனைா
புரகசனை பாடினவ ருமபரென வுபவார (௯)

பொனனைகம வணைத்துயர் புணணவன ரகர
தனனக மநிறைதுடி புறககுடம கரய
சொனனகலை நனனெறி புரரநதுக டோப
பனனக திடமபடிகு வோபரம ஞாபார. (௰)

புடசெவிய காதினருள போதசிவ ஞானா
விடசெவிய கிகைளணி வேணியா நகரநகு—
கடசெவி யகமுநததட முழுசினா கருததி
னுடசெவிய ராவியயா விமபெறு வாரகள (கக)

வேறு

பாதகத்தின பொருட்டாய வநத பறறட மகிமை புனைநதோர்
காதகத்தினபொருட்டாவேனுந்தனைபுனலுடகொணடாரேற
றேகத்தின பொருட்டாய வநக தீவினை யனைத்து நீககி
யேகத்தினபொருட்டாமோகதிகதிறபிலாமுததிசோவார

முபாபுவி தனனி லுனன முத்தியதீர்த்த தங்கட டமபிற
செபபுதற குவமை யிலாத திவவியமாக தீர்த்த
மெயபபடிறபுறமு முனனுந துயாரய வெமபி றபபாத்
தைபபுறு வினையு நீங்கிக் கடவுடன் கழலைசசோவார் (கஉ)

* சாபப - எதுக்கொகேச, சறபவெனறுமிறது

அங்கமா கீர்த்தந் தன்னி லாடுதற் கருத்த நல்லார்
கிருதனைச் சாதி யானோர் நெஞ்சினி னினைக்கிற் பாரக்
இங்கிவீழ்ந் தகாடு வோர்கள் உயப்புன லுடன்மேல் வீசிற்
பிறசிய பிறப்பின் மேலாம் பிறப்பினிற் பிறப்பர் மன்றே ( )

துணையிய வரிசின ஞான நூலறி வதிக மாகு
மணியிய பொருள்கட் கெல்லா மறப்பொரு ளதிக மாகும்
பணியிய பாவ மெல்லாம் பரிதிமுன் னிருள்போ னீங்கும்
புணரிய தீர்த்த தம்மி லதிகமாம் புயங்க தீர்த்தம் (கரு)

சதகமா புரியின் மேலாங் காண்டபிழ மதுரை மூதூர்
சதகமா வூரின் மேலாஞ் சத்திய வ்ரத மாகும்
சதகமா கடவின மேலாங் கணபயோ ததியே யாகும்
சதகமா நதியின் மேலாங் கடலுக்கு நாக தீர்த்தம் (கசு)

அயனாபுன னியனா லந்தி னந்தமா தடத்தின் மூழ்கிக்
கயாசிதி புனைமைய யந்தக் கடவுளர் சங் கரையப் போற்றின்
வியனுறு கீர்த்தி மெல்லா மாடிய மெய்ப்பய னெய்தி
புயாசிவ லோகத் தெய்தி யொழிவிலாப் போகந் துய்ப்பார் ( )

மேடமா மதிபயி றடயின் மேவிய தடத்தின் மூழ்கி
மேபட்ட மலரிகொண் டேத்தி சின் புண்மையப் போற்றி
நீடுமா லயந்தை நூற்று வலமவந்து நேசிப் பரே
மாடச திறைவன் வாழு மாலைமயி னழகாய வாழ்வார் (கஅ)

துாபசி மதியின் முற்று மந்தடந் தன்னின் மூழ்கிச்
செப்பருஞ் சாந்தி ராய ணப்பெய விரதஞ் செய்வோர்
*சுபபிர மனந்த ராகி தூலகே சத்தோ டேவான
மமப்பொளி கண்டா வாழு மகாசிவ லோகஞ் சேர்வார் (கக)

ஆடிமா தப்பி றப்பி னந்தடத் தாடி னோர்கள்
கடிலாத செல்வ மெய்திக் கீசனுக் கன்ப ராவார்
தொடறு மாடு வோர்க ணறப்பிரீ சுகத்த ராகி
ஒதீர வேலை சூழு நீணில சரச ராவார் (உ0)

---

* சுப்பிரம் - நித்தியயோகத்தொன்று

பரிதியை மதியைத் திண்டப் படாகனல் விடவாயப் பாந்தரா
கருதிய கிரணம் புனைய காலங்கட் செறித்த டந்திற
றருதியெப் பேறு மென்று சங்கறப்பெரு செய்து சூழ்கிற
சுருதியின் முடிவாப் பீசன் றொலைவில் கடைக்கு வாரே (உக)

செனித்திரு திரத்தின் சூழ்கிச சங்கராதிருத்தாபோற்றி
லணித்திய மான தேக மழிவா விதேக முத்தித
தணிப்பதம பெறுவா திலசட டினத்தமா வாசை தனனின
மணித்தாக டானம் பண்ணில வானவ ராகு வாரே (உஉ)

பித்ரா தின மாத நீரின சூழ்கியே பிண்டம வைத்துத
விதிவழி திலோத்த கமுக விறைகத்துமேற பிதாக்க ளெலலாங
கதிபெற வைகுமாதா காதனன மகீனவி சுற்ற
மதியுடை மகபபே றுறறு மாநிலத் தென்றும வாழவா (உ௩)

புண்ணிய ராக தீரத்தம படிந்துப் பூசுருக கனபா
லெண்ணிரு கானஞ் செய்தா லெண்ணிலாக் கோடி காலம
வெண்ணில வணிந்த வேணி விமலாவா பூரவின சூழந்து
கண்ணிறைப்புருவமபெறறுக் களிப்புடனிருபபரனறே (உ௪)

மாதவங் தத்தில வந்த மகத்துவப புகாவா ரத்தின
மேதகு மகத டத்தின விருப்புடன சூழ்கிப பூக
ராதசை கரிணைப பொனனு வுடையைப்பூ சித்த நலோா
பாதக வீனைகா ளறறிற பஞ்செனப பறக்கு மாதோ (உரு)

வேறு

புண்ணிய வனததீசாக கணுதினமு மாடிவிக்கும புனித
மான, விராமக தீரத்தத்தின பெருமையெவ வேதவுரை
பபா ரியான நிகது, சொனனோனோ கோடிபிலோர கடை
கோடி யெனசங்கின சொலலக் கேட்டு, பினனுரா னசமை
விடுதத மெயயபுனிவா சிரமசைத்து வியாதா மனனே ()

பாகமா வுடைமருவு சங்கராவாழ தலமுமனபாற படிக
துவ போகக்கு, ராகவமுத வீயவித்த ராகவளை மகிமையுரா

நவிலக் கேட்டோரு, சோகவிட்டாய தீர்த்தருளுஞ் சங்கரமூர்
த்தியின்பெருமை சொல்வீரென்ன, யோகமுனிவராங் கேட்
ப சூதமுனி புகலப்பலென்றுகு குவந்து சொல்வான (உக)

*தீர்த்தவிசேடசருக்கமுற்றிற்று

ஆ. செய்யுள் - உ௬௦

தீர்த்தவிசேட சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சகலாகமங்களும் அனேக காலந்தேடுஞ் சந்திரசேகராகிய சங்கமேசர் கோயிலுக்கு முன் இடப்பக்கத்தில் நாகக்கன்னி யென்ற ஒரு தீர்த்தமுள்ளது சங்கமேசரை வழிபடுதற்காகச் சாபவழி பெற்றிய சங்கபதம் ஆசகாலேல (பின்) தோண்டப்பட்டதனால் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நாகக்கன்னி யென்ற பெயர் வந்தது தேவேந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் காகவடிவங் கொண்டு சீதாதேவியின் தனத்தைத் தொட்டதனால் வந்த பாவம் இந்த நாகக்கன்னியில் வந்து மூழ்கினவுடனே நீங்கிப் பழையவடிவத்தைப் பெற்றானென்றால் இதன் பெருமை யாருஞ் சொல்லும் அத்தன்மையுடையதோ? காற்றைப் புசிக்கின்ற சர்ப்பங்களாலே செய்யப்பட்ட காரணத்தாலிந்தத் தீர்த்தத்தில் நண்டு, ஆமை தவளை, மீன் முதலிய நீர் வாழுயிர்களில்லை சுரநோயும் சரீரத்தின் மூலையழிக்குங் குட்டவியாதியும், வயிற்றைப் பிடுங்கி யெறிதல், போல வலிக்கின்ற சூன் மநோயும் இத்தீர்த்தத்துக்குப் பக்கத்தில் வருமுன் ஒழிவிடும் நாகங்களாலுண்டாக்கப்பட்டதல்லவா நாகலோகத்திலுள்ளவரெல்லாரும் இங்கே வந்து தீர்த்தமாடுவர் நாகக்கன்னியின் பெருமையைப் பேசுவார் தேவேந்திரன் போல மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர்

இதிலே ஸ்நானஞ் செய்து புறும மருந்தைக் குடித்தவுடனே டாரானால் விஷவியாதியடியோடே போய்விடும் சரீரமகித்திய மென்றறிந்து, தவவேடம் பூண்டு, இதிலே தீர்த்தமாடினவர் பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சங்கமேசர் திருவடியைக் கலந்திருப்பர் ஞானத்தாராலும் டாவிகளாலும் அரகரவென்று சொல்லிக் கும்பிட்டு இதில் ஸ்நானஞ் செய்வாரானால் சிவலோகபதவியுடையவர்

புனிதவன் ஈந்த மம பக்கத்திலிருக்கும் அக்கத் தீர்த்தமாகிய நாகசுனையிலே சாஸ்திரவிதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்பவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். சரிக்குருவியின் அழுகிய காதில் சிவஞானமுபதேசித்தவராகிய ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனைத் தரித்த சங்கரேசர் வாராசைத் தலத்தில் நாகங்களாற் செய்யப்பட்ட நாகசுனையில் பரிசுத்தமுடையராகித் தீர்த்தமாடினவரும் இதன் பெருமையுணராமல் தாகத்துக்காவது தண்ணீரெடுத்து உண்டவரும் தீவினைகளைப் போக்கிப் புண்ணியப்பொருளை யுணர்ந்து மோக்ஷமடைவார்கள்.

திரிலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களினுமுயர்ந்த நாகசுனையின் தீர்த்தம் சரீரத்திற் பட்டாலும் உள்ளும் புறமுமுள்ள பாவங்களைப் போக்கிச் சங்கரேசர் திருவடியையடைவார்கள். இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ய யோக்கியரல்லாத கீழ்ச்சாதியார் நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் ஸ்நானஞ்செய்வோருடைய விழ்பட்ட தீர்த்தந் தெறித்துப் பட்டாலும் மறுபிறப்பில்லாத சாதியாகப் பிறப்பர். அறிவினுள் ஞானநூலறிவும், பொருள்களுள் தருமப்பொருளும், முத்திரர் மேழா முதலையும் எழுவகைப் பிரமலோகமும், எழுகடல்களுள் பாற்கடலும், தீர்த்தங்களுள் நாகசுனையும் உயர்ந்தனவாகும். அந்த நாகசுனையில் உத்தராயண தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசரையும் கோமதியம்மையையும் வணங்கினோர் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் ஆடிய பயனடைந்து சிவலோகத்தையுமடைவர்.

சித்திரை மாதப்பிறப்பில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசை செய்து ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வீக்ஷிப்பரானால் குபேர செல்வத்தையடைவர். ஆடிமாதப்பிறப்பில் தீர்த்தமாடினவர் சிவபிரானுக்கன்புடையராவர். தினந்தோறுமுழுகினவர் அசரீரயப் பிறப்பார்கள். கிரகணகாலங்களிலே கொலைபாவனுந்தருக என்று சங்கற்பஞ்செய்து ஸ்நானம்பண்ணினால் சிவலோகத்தைச் சேருவர். பிரதோஷகாலத்தில் முழுகிச் சங்கரேசரைத் தோத்திரஞ்செய்தால் விதேகமுத்தியடைவர். சோமவாரத்தோடுகூடும் அமாவாசையில் மனிதர்கள் தீர்த்தமாடினால் வானவராவார்கள். கிருத்திகையிலே ஸ்நானஞ்செய்து பிண்டமிட்டோரும் நீர் நிறைப்பவர் மனைவி மக்கள் சுற்றங்களைப்பெற்றுப் பெருவாழ்வடை-

வாசகன் இத்தனித்தீர்த்தமாடினவுடனே பிராமணருக்குச் சோடசதானம் (பதினாறுதானம்) செய்தவர் ஆயிலாததனாலும் சிவசாரூபத்தையடைந்திருப்பர். மாதந்த வெள்ளிக்கிழமையில் தீர்த்தமாடிச் சங்கேசுரரையும் ஆவுடையம்மையையும் பூசனைசெய்தவருடைய பாதகங்கள் காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சுபோலப்பறந்தோடிவிடும். சங்கேசுரருக்கு நாடோறும் பிடேகஞ்செய்யப்பெறும் நாகசுனை மகிமையை எவர் சொல்லவல்லவர். கோடியிலொருபங்கு பாகம் யான் சொன்னேன் என்று சூதமுனிவர் கூற, பெண்மையலற்ற மகருஷிகள் கேட்டுச் சிரமசைத்து மகிழ்ந்தனர். 'தலமகிமையும் நாகசுனைத்தீர்த்த மகிமையும் சுவாமீ! திருவாய்மலர்ந்தருளச்செய்யக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தோம். இனி, சங்கரலிங்கமூர்த்தி மகிமையைச் சொல்லியருளவேண்டும்' என்று நைமிசாரணிய முனிவர் கேட்கச், சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

ஆறாவது

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

பூரணமா வாரிதி சூழு புவியினி லாதியாதி
யனைகோ பதியி னோடு மமர்ந்தரு ளமல வித்தாய்
மானிப தொண்டர்க் கெல்லா மங்கல மீவ தாலே
சுனைசேர் சிவலிங்கஞ் சங்கர லிங்க மாகும் (௧)

வானவ ரியானோர் மன்னுப வத்தைவந் திலிங்கத் தாருந்
மேன்மையாம் புவியின் பாங்கா மேவுமிவ் விலிங்கந் தன்னை
ஞானமா முனிவர் சித்த ரும்பரோ டும்பர் நாக
ரானவ ரெவரும் போற்றி யறமுதல் நான்கும் பெறுவார் (௨)

பூவரு மயனு மாலும் போற்றுதற் கரிய வள்ளல்
கோவருள் கொடுக்குந் தெய்வக் கோமதி யுமையி னோடு
யாவருங் கண்டு பூசித்த திகபர போக மெய்த
பாவரு ராசை தன்னின் மகாசிவ லிங்க மாகும் (௩)

சீர்த்திகொண் டவ ஞாத்தி பசுநாறு செய்யுஞாத்தி
* பேர்த்திகழ் சீக ஞாத்தி பிசுவல கத்தி ஞான
பார்த்திப ரியற்று ஞாத்தி யாகிய பதினைந் கொண்ட
ஞாத்திகட் கெல்லா மந்தச் சங்கர ஞாத்தி முன்னாம் (௪)

கண்ணினைக் கரத்தைக் கைகைக் காலினை வருத்தஞ் செய்ய
வெண்ணரிய கண்மத் தாலே யெய்திய வியாதிக ளெல்லா
மண்ணினை மருந்தா லுகுத் தீர்த்திடு மகிமை பாலே
புண்ணிய வயித்திய லிங்க மாகுமிப் பூமி லிங்கம் (௫)

சித்தாகார முனிவர் தேவர் சேவிக்க வழிபா டின்றா
முத்தியைக் கொடுக்கு நால லங்காரி முக்கணையாகு
மத்திரு விலிங்கத் தனாதி னிங்கமாம் வரங்கொடுக்கு
சத்தனை தாயா மாபிச ரயம்பிர காச லிங்கம் (௬)

தெய்வமா தலங்கட் கெல்லாந் தலைமைசா ரனை யாகு
முய்யவா மாத்த தமமுட லிலமையில் ருந்த ஈர்த்த
மைமாற கொடுக்க லான நாரதா முதலோர் போற்று
சைவலிங் கங்கட் கெல்லாந் தலைமையில் லிங்க மாந்தர் (௭)

சமையங்க ளாறிற் சைவ சமயமே யதிகமாகு
மியாகுல மிலிங்கட் டமுள திகத்தினை மேரு வாகு
முமைபொரு பாகங் கொண்ட வொளிசிவ லிங்கந் தயமு
ளமலமா யனந்த சங்க கோசா ரதிக மாமே (௮)

மண்மொழி மெய்யிமை ஞானாறா ணங்கா லிங்கந் தனினை
தினமினை நூறைத்துப் போற்றுவா செய்பவர் செனனமெனனு
கணகிருட் காட்டை வெட்டி முமம் திறக்கினைத்து
ஞானகா தியாபோ லிட்டச் சாரூபா னிக்கோ யாவரா ( )

சோமவா ரத்தில் லிந்தச் சங்கர சயம்பைப் போற்றி
நாமமா யிரத்தோ டாலே வில்வலாச் சினத் டாத்திக்
காமமே முதல றூன்று குறும்பு கடிந்து சீகல
*சேமமா யொருபோ துண்டு கொள்பவர் சிருப ராவார் (௧௦)

---

*கார்த்திகழ - விசாரம்   *சேமம்-சேமமெனப்பதனமரூஉ

வொளிவா ரதநி லிசைச்ச சங்கர விமலனை நனைநாக்
கரவிழு கரிய கூந்தற் கவுரிகோ மதியைப் போற்றி
சாலிநட் டாலங் கானி லையந்தப் பூசனைசெய் தேத்தி
ஆலிய வாரங் கொல்லா முத்தியைப் பெற்றன ராறே (௧௧)

சித்திரைத் திங்க ளுற்ற பூரணைத் தினத்தி லந்த
வத்திரக் தாளு மாண்டு கொழுந்டாத் தியம கேசனை
சத்திய வடிவ மான சங்கர மூர்த்தி தன்னை
முத்தியை விரும்பிப் பூசித் தாபலர் மொழிய னாரே (௧௨)

நற்கட மாது நாமு மொன்றென நம்பன் காட்ட
விற்கட கப்பூர சேலைக விபலைநற் றயபு ரிந்த
கற்கட கத்திற் பூசை திருக்கதினிற் களிந்து போற்றி
வற்கடற் பிறவி நீங்கி யருட்கட லமூழ்கு வாரே (௧௩)

மாசிவ ராகரி னனனி லிந்தய விலிசைந் தன்னைப்
பூசனை தாழு யாமம் புரிந்துபோற் றியமெய் யன்பர்
காசியிற் கங்கை மூழ்கிக் கடவுளைக் கண்ட காலம்
பேசமாப் பூசை செய்த பலனைப்பா ரோக்கு வாரே (௧௪)

பஞ்சபா தகமு நீந்தச் செய்தபா வியரா றெழுந்
கஞ்சநீ பொன்றிம மூர்த்தி தாளிணை பணிந்திட் டோரே
வஞ்சனி யஞ்ச னீபொன் றுருட்கட்டப் பாவை நல்கி
நெஞ்சினை யமுத மாக்குந் தன்மைபோ னெய்ந்து காக்கும் (௧௫)

அற்பவா ரூர்ப் பெற்ற யாக்கையி ராகு மதித்தர
சொற்பயன றிந்துபூசைத் தொழில்செய் றதுரிய ரல்லேம [ர
பொற்பதத் தினைப்பெயனு போற்றுமெய் யடியார்க் கெல்லா
நற்பதங் கொடுக்கும் பிரதச் சங்கர சயம்பு வொன்றோ (௧௬)

அல்லுநற் பகலு மீன்றி யடிநலெழுடிவு மின்றி
யெல்லையில் பிரமகாசே பிலாவா ராக்கை தன்னிற்
பஸ்ரா முத்தை பொலிய புரிந்துணர்த் தருளா வேண்டு
மல்லோர் விளையாட் டாக மலிசிவ விரத மாக்கும் (௧௭)

கொவ்வைவாய் மெய்ச் செல்வி சோமத்தி லிப்பா கந்தீற
னிம்பப் சொரூப மாகத் திருவருள் புரிந்தி ருக்கு [தும்
மெவ்விங்கதாந்தப போற்றுமியல்பு மோரழிப்பமென வேறு
வெளவமொழு கடந்து நித்த பரிச்சு மாரு வாரே. (௧௭)

மருவரும் பேதா டத்தில் வாராட *த்த மந்தப
பெறும்பொழுது கால் பகராத வலைமனத்து பிறைமரா னா வாசா
பறுக்க னி சண்ச சோசாக கருக்கை பாதியாறு
நறுமலர்த்தார்ப் போர்புரி னமக்கொள்வ னபிவெரண்டே (௧௮)

மட்டவிழ் தூந்தழி வேய்ந்த மாமுடிச் சங்க சேகரன்
குட்டம் பனபாமி பொருபொழுது துணைவு நீக்கி
பட்டமி விரத கோமமா சுந்தரிர குறிப்பா வெனாலும்
பிட்டமாக பலாக வெல்லா மெய்தீர புறவர் மாதோ ()

வேறு

அட்டாங்க பஞ்சாங்க நியாங்க மோகாங்க மாக வாண
பா, மட்டாந்த மாப்பந்தத்தில் வந்தனை செய் திவ்யர்
வழிபட்ட மாதோ, கட்டான் பிறப்பறுக்குங் காமுறு வறுப்
பையும் கடிந்து நீக்கி, வெட்டாத பயபத்த நின் பாக போக
த்தாமூற இருப்ப ரன்றே. (௨௰)

சேட்சமா வுபசாரத் கர்ட்டியர் வடக்கா புனைந்து தூய
வாசத, தேடவா நால் வணகமலருந் கூடிச்சு மணிப்பயனிச
வினைப்ப பூடிக, தேடிய பாலடிகில நிதாரானை தீபவதி
குறுத வெயப்ப கனசக, நாட்வேப்பது கொண்டுமணிர திடி
வித்த மூர்த்திருக்கு சகல பெறும் (௨௧)

சங்கமொளி முழு புனல்கொண்டிச் சங்கமெலா பாட்டிப்பு
லா பித்தமெனை சங்க, மங்கலத்து பால்வெண்ணெய் மந்தமிதி
யாலாட்டு மத்தவனு சோவார், பொலகுநிரு மேனிமெலாம்
பொதிகளனந்கா லபிடேகம் புரிந்த போக, ஈயகன்னற்று து
லசெயதியன்னமொண நுகருங்கமொன்று பட ரத்தவாழ்வார் ()

* அத்தமம் - அத்தமனகிரி

மண்டபங்களி லான்மமைத் திவ்வுதற்குப பாத்திரங்
கண் மலிந்த ரட்டகம், குடந்துடனே தூபக்கால் மூன்றைத்
தே மொளபாருக் குறித்த லக்கத், தடுக்கியந்தி பதக்கட்டுக்
குடைகவரி கண்ணாடி யால வட்டம், அடைப்பவோ டெழுகா
கரு மிக்கட்டவுட கனிக்கலாகன கபிலை சேர்வார் (உச)

பீபுரமக் கனகத்தெரிந்த விச்சங்க ரேசராக்கு விருப
பமாக்க, கோபுரங்களை மண்டபங்க டிருமதில்கா குறைவி
னறிக் குறித்துச் செய்வோர், மாபுரந்த ராதியும்பர் வந்து
தொழுப் புட்பமானத்தி லேறி, நூபுரச்செஞ் சரணுமை
யோ டானிருக்கும் கயிலையினி னெடியிற் சேர்வார் (உரு)

மணிப்பணிகா கூறுமூ யகருணத்தி லுவப்புறன மு
ணியாற் செய்தோர், கணிப்புறுவர் கணமமைத்தோர் கரிபரி
தேர் சிவிகையா கனத்திலேறிப், பணிந்தகலமே விருந்தவி
ரதப பாருலகுக் கரசராயப் பதா பாகத், துணித்தருல்ப
படையார் தொலைவிலாறு செனறழிவில போகந் துய்ப்பார்

புதுக்குமக் மதியணிக் சிவசங்க ரேசாக்குப் புழுகு
வாசக், கத்தூரி செந்தந்தாங் கலவையினை முழுக்காப்புக்
கணிந்து செய்வோர், விந்தமுறு செய்யகற்பக் காடுவிப் லர
பமையபாகனை மெனைமை யாலே, கொந்தலரனை மலாருடி
க கூடிவினை யாடவப்பு கூறந்திருப்பார் (உஎ)

மருவருவ சொனறயனி சங்கரனை வணங்கிமுதல
வரச் றானிற, நிருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கிட்
டோர்மெய்ய மாதரோரவர், மிருபாறு மணிவிளக்கை விரு
கையா லேந்திவர விந்தை போச, பொருநூறு கோடியுக ம
முமபிந்துச் சிவபுரத்தி லுறுவா ரன்றே (உஅ)

கருப்பூர தீபமிட்டுக் கருப்பூர அடிவாருசங்க கரைகக க
[illegible]ருப்பூரத் தெரிசித்து மேலாகா விமானத்தி
லேறி யொளிர, பொருப்பூர தாவிருந்து போதவிலாளந்த

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE

பரஞ்சோதி பொற்றாட், டிருப்பூண்டுடன்கலந்து நிறை
ந்தார் மாதொருபாகராந் திகழ்வரன்றே (௪௯)

வராசை நாதனைத் திடநாதன் சிராசை நாகன் வா
னோர், பரவுபுகழ் வருணாக்கா சக்கரம் கைக்கூழை யானை
டி பண்பாத, தவைப்புகழுஞ் சக்கரநா ராயணனைச் சகர மூர்த்
தி தானென்றே நட்டாய, விரவுதிரு நாமங்கள் பெற்றிருக்கு
மிம்மூர்த்தி விசேட மூர்த்தி (௫௦)

அருட்கடலாஞ் சங்கரனை விதிமுனப் பரத்தையா
க் கொண்டல் பாட, விருக்குமுத னான்மறைக மெய்த்தோத்தஞ் செ
ய்தல்பல வின்னி யங்கள், பெருக்கமுடன் முழக்குவித்
தோர் காமியத்திற் பொருங்காலம் பெயரா துறாக, கருக்
கடலைக் கரைகடந்து கடவுளுரு வடிக்கமலங் கைக்கொள
வாரே (௫௧)

ஆயகால் அழியுமிக்கச் சங்காலிங் கம்பத்தனைத் யன்பாற்
போற்றி, மாலயப் பொன்மணியார் லயத்தனைத்தவல மானரு
ளோர் மதிபோல வெண்ணீ, றீறுபுனை யுருத்திராக்க கந்தரிப
பரைந்தெழுந்தைத் திறவிற் கொண்டோர், பேறுசொல் வ
தல்லமைப் பாகாலான மறுவொருவர் பேசொண்ணாதே (௫௨)

திருத்தலமுந் தீர்த்தமுமூர்த் தியுமுரைத்த சூதமுனி
செம்பொற் றானே, விருத்தமுனி வரரெல்லாம் விருமலர்
கொண் டர்ச்சித்து வியந்து போற்றி, மருத்தகியில் சங்
கமா வாதிகீக திக்காக மானமோன காணுக, கருக்கத்து
ருச சக்கரநா ராயணராயக் காட்டியவைக் கழறினன்றே

* மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௨௫௩

மூர்த்திவிசேடஸாருக்கச் சுருக்கவசனம்

பின்னை விருத்தத்தின்பொருள் அநாதியாய மலமில்லாத அன்பு பேருருளாகி அடியார்களுக்கு இன்பஞ்செய்தலாலே சங்கரனென்னும் பெயர்பெற்ற மூர்த்தி, ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத இலிங்கத்திலே பிருதுவிலிங்கமாகும், இந்த இலிங்கத்தைக் குருவ கண்டபுண்ணியர் முனிவர் முதலிய எல்லாரும் வணங்கித் தாமாராதனைச் சாமயோக்கியம் பெற்றார்கள் பிரமவிஷ்ணுக்கள் காணட்டாத சிவபிரான கோமதியம்மையுடன் ஒவ்வொரு யுக பரதகத்தையடைந்தற்காக வரமளித்துத் தலத்திலே மகாலிங்கமாக இருந்தனர். தேவர்களும் அசுரர்களும், நாகர்களும், அரசர்களும் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்களுக்கெல்லாம் இந்த இலிங்கம் முதன்மையான இலிங்கமாகும் விநாயகருக்குக் கண், காது, கை, கால்களை வருத்தப்படுத்திய வியாதிகளெல்லாம் புற்றுமண்ணை மருந்தாகக் கொடுத்துத் தீர்க்கின்றமையால் இந்த இலிங்கம் வைத்தியலிங்கமென்னும் பெயர்பெறும் சித்தர் முதலோர்க்கு முத்தியளிக்குஞ் சிவதலங்களின் முதன்மையான இலிங்கங்களுக்குப் பரிசுத்தமாகிய கடவுள்; இந்தச் சுயம்பிரகாசம் (தானே பிரகாசிப்பது) ஆகிய இலிங்கமாம் சமயங்களுக்குச் சைவசமயமும், மலைகளுக்கு மகாமேருமலையும், சிவலிங்கங்களுக்குச் சங்கரலிங்கமும் உயர்ந்தனவாகும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் இந்த இலிங்கத்தை நாடோறுந் துதிப்பவர் செம்மையாகிய காட்டை வேரோடு வெட்டிச் சனகர்முதலிய ரிஷிகளைப்போல மோக்ஷவீட்டைச் சேர்ந்திருப்பர்.

இந்த இலிங்கத்தைச் சோமவாரத்திலே விசுவாசஞ்செய்து, காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றத்தையுங் கெடுத்துத் தியாக ஒருபொழுதுண்பவர் அரசராகிப் பிறப்பர் சுக்கிரவாரத்தில் கோமதியம்மையுடன் அர்த்தசாமத்திலே பூசித்துத் துதித்தவர் வினைத்தொடர்களை நிச்சயமாகப் பெறுவர் சித்திரா பௌர்ணமியில் மோக்ஷத்தை விரும்பிப் பூசைசெய்தவர் பெறும்பலனைப் பின்னை என்று சொல்லமுடியாது நல்ல குடக்கூத்து இயனயுடைய விஷ்ணுவும் தானும் ஒருவரென்று சொல்லப்பட்ட சங்கரநாராயணராகிக் காட்சி கொடுத்த அந்த இலிங்கத்தை ஒளிர்கின்ற சங்கமணிகளையுடைய கோமதியம்மை தவஞ்செய்யப்பட்ட ஆடிமாதப் பௌர்ணமையிலே வணங்கினால் பிறவிக்கடலைக் ...

கருணைசாகடலிலே முழுகுவார்கள். மகாலிங்கசந்நிதியிலே சாஷ்
டாங்கம் புரிந்து வணங்கிய மெய்யடியார்கள் காசிக்ஷேத்திரத்திலே
ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசரை பூசிக்கும் புண்ணியபலனைப்பெறுவார்.
பஞ்சமாபாதகங்களும் அடைக்கலமென்று வந்து பணிந்தால்
பயப்படாதே யென்று சரணம் புகுதமாகவுண்டு தேவர்களைக்காத்தல்
போல இந்த இலிங்கமூர்த்தமும் சிறிய வானுயிர்களையடைந்த நா
ய்கள் ஆகப்பட்டிருப்படி புண்ணிய பூசைக்கவிளைவிலேயாம் டன்று
டைய திருவடிகளைத் துணையென்று வணங்குவாராகில் தன்னுடை
ய திருவடிகளை இந்தச் சகஸ்ரலிங்கமென்றே கொடுத்தருளும்
இவ் வம்பங்களும் ஆதி, மத்தி, அந்தமில்லாத பிரமமே. இந்த ஸ்வ
ரூபத்தைத் தலத்தில் எல்லாரும் தரிசிப்பதற் பொருட்டுத் திரு
விளையாட்டாகச் சிவலிங்கவடிவமானது. இதைத்துதிக்கும் பாக்
கியமுடையவர் பிறவிக்கடலைக் கடந்து பரிசுத்தராயிருப்பார். பிர
தோஷகாலத்தில் சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் கோயிலை வலம் சுற்றி
வந்து சங்கரோகநாசனைக் கண்டு வணங்கிய பேர்கள் தீர்த்தமாடிச் செய
த்தவர் யமவாதனையில்லாதவராவர். இந்தச் சகஸ்ரலிங்கத்துக்கு
உண்டே பெருமையுடையவராகி அட்டசித்தியிருப்பவர் மனத்
திலே நினைக்கும் காரியங்களெல்லாமடைந்து இன்புற்றிருப்பார்.

இந்த இலிங்கத்தை அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்கா
ரங்க நமஸ்காரஞ்செய்து தொண்டு செய்தால் பிறவியை யொழிக்கும்
முதலாகிய ஆறு பகைகளையும் வென்று உயர்ந்த பரமபதத்தினை
யடைந்து அநுபவித்திருப்பார். பஞ்சோபசாரத்தோடு அபிஷேகஞ்
செய்து பரிவட்டந்தரித்து சந்தனம் மாலை மாலையும் புனைந்து இர
த்நாபரணங்கள் தரித்து, பாயசம் சித்திரான்னம் நைவேத்தியஞ்
செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கின இந்தச் சகஸ்ரலிங்கஞ்
சகல புவனபுகழ்தாதாருளும் இம்மையிற் சகஸ்ராபிஷேகஞ்செய்தால்
ஆயிரத்தெட்டுச் சங்காபிஷேகம் (அனேகியதலத்தை) இலிங்கத்துக்
குச்செய்தோர் மாணிக்கத்தையடைவார். அனுஷ்டேகஞ் செய்தவர்
கள் ஏழு நேரத்திருக்க ஒருபுஷ்பாகச் சிவலோகத்திலிருக்கப் பெறுவார்
கள். பாதசிரங்களும் அபிஷேகபாத்திரங்களும் தீபக்கால் தூப
க்கால்களும் குடை சாமரங்களும் விசிறிகளும் இந்த இலிங்
கத்துக்குக் கொடுத்தவரும் கோபுர மண்டபம் திருமதில்கள்
செய்தவரும் இந்திரன் முதலியோர்களைவர் தேவ விமானத்திற்

சென்று திருக்கைலாசத்தையடைவார்கள். கூழைநாயகராகிய சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்படி அழகிய ஆபரணங்கள் நல்ல இரத்தினங்களாற் செய்தவரும், வாகனங்கள் செய்தவரும், யானை குதிரை தேர் பல்லக்குகளிலேறிப் பூலோகத்தரசராயிருந்து பின்னர் சிவலோகத்தையடைவர்.

புழுகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்கள் சேர்ந்த கூட்டுவர்க்கச் சந்தனத்தால் இந்த லிங்கத்துக்கு முழுக்காப்புச்செய்தவரும், முதற் றிருவாயிலில் திருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கேற்றினவரும் தெய்வப்பெண்களிரண்டுபக்கமும் கைவிளக்குப்பிடித்துவர ஆறு கோடியுக மிந்திரபோகமநுபவித்து அதன்மேல் சிவபதவியடைவார்கள். கருப்பூரதீபமேற்றி யாசைமிகத்தெரிசித்தவர் விமானத்திலேறிப்போய்க் கயிலாசத்தை நகரமாகவிருந்து சயம்பிரகாசமாகிய சிவபிரான் திருவடியில் நிறைவாகக் கலந்து விளங்குவார்கள்.

இந்த லிங்கம் வாராசைநாதன், வைத்தியநாதன், சீராசைநாதன், புன்னைவனநாதன், சங்கரலிங்கம் கூழையாண்டி, சங்கரநாராயணன், சங்கரஜோதி என் றெட்டுத் திருப்பெயர்களைப்பெற்றிருக்கும் விசேட லிங்கமாம். இதன் முன்னே உருத்திரகணிகையராட்டல், பாட்டல், நான்கு வேதபாராயணம், அநேக வாத்தியமுழக்கு செய்வித்தவர் இட்டகாமியங்களை யெல்லாமநுபவித்து முடிவில் இருதயத்தாமரையைச் சேருவார்கள். ஆறுகாலமுமிந்த லிங்கத்தை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவர், விபூதி ருத்திராக்கமணிந்து பஞ்சாக்கர செபஞ்செய்தவர் மகத்துவங்களை அந்தச் சிவபிரானன்றி மற்றொருவர் சொல்லமுடியாது' என்றனர். இங்ஙனந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்திவிசேடங் கூறிய சூதமுனிவர் பாதங்களைப் பெரிய முனிவரெல்லாரும் பூசித்துக் "காற்றையுண்ணும் சங்கபதுமராகிய நாகர்கள் வழக்குத்தீரும்பொருட்டுச் சிவபிரான் சங்கரநாராயண வடிவங்காட்டிய சரித்திரத்தைக் கூறியருளு" மென்று வினவினர்.

1427

ஏழாவது

சங்கர நாராயணரான சருக்கம்.

அருந்தவ ரிவ்வணம் மறையவ வாதினையப்
பொருந்திய வுணர்வினன் புகன்ற மாதவன
விரிந்தனற கடலுளா ருதன பேடையாக
தெரிந்தற கதையினைச் செப்புவ மேயினான (க)

வேறு

இற்றவம் புரியுங் காசிபன் மனைவி யிருவருட் கத்துரு
வென்பாள், பின்றிக ழெயிற்றுச் சேடனே முதலாம் வெ
வ்விட நாகங்க ளுயிர்த்தாள், மன்றலங் கோதை வினதைத
ன் வயிற்றின் வாளருக் கனுமுன்னை குதிக்கான், கன்றிய ம
னத்தி னிகலொடு புரிந்து கழிந்தது பற்பல காலம் (௨)

வேறு

பெருகின விடங்கால் வெய்ய வந்தனை முதல நாக
மருகிறைக் கனுமுற கருகி யனைத்து சரணில் வீழ
வெருசனி லுமைத்து பேடைக யாவெதன வெம்மை யெல்லாஞ்
செருசடா பொழிநின மெய்யிற் சீர்பெற வணிதல் வேண்டும்

என்றலுங் குழவி வெய்யோ னெழில்பெற விளங்கு கின்ற
வொளியுங்க ளுழுன மெய்யிலர வெலாம் மிழைத்துப் பூண்டா
ளன்றுதொட் டணிகா ரக்குத் தமக்குட்ட பவணபாலவை குழச்
சென்றான நாக லோகத் திலிட்ட பாந்த ளெல்லாம் (௩)

வொளிமுளை யெயிறுக் கதும் வெவ்விடப் பகுவாய்ச் சேடன்
பானிலக் கொளிய தாங்கப் பசுந்துழாய் மாயற் சேர்ந்தா
னொளியெரி யணிய தாக வுருகெழு மழுவா னோந்தும்
வளையால்பான மணிசெய் சேர சூடி வாசுகி யெய்தினானே ()

உலைப்புழி வினதை யெல்லா முனைந்திட வேண்டிக் காற்று
மருத்தியா வருந்தி டாம லறைந்திட்ட ரக்க பக்மா
வரத்தினு னுயாசகி மிக்க வாசுகி யநந்தன் றன்பால்
விருப்பினு னுள்ளம் வைத்து மெய்த்தவ மியற்றி னானே ()

அரியந் தரங்கள் மேன்மே லாறறு மாறல சாய
விருவர்கம முகத்தி னீரு மொழுந்து விட்டுத்திர வெப்ப
விரியற்ற புகைய ராது வியமலா லாய வெல்ரத
தெ நீராதுயாகத்திறகொண்டுடு சாருமடவித்தருமடவியமா
வொளியில கண்ட மீது விணையாய ரிறைஞசி வெகுய
பிரணமா ஞெகி போட்ட குறைந்த பொமொற கரபா
லொளபொளி யவிப தாக்வுலறுககவா சகிபிர பாலு
முளவொபிற நாதன பாலு முநிரவிட நாகஞ் சோர்க (அ)

அடைக்கமை கத்த நோக்கி யாதில ணாடகத் தென்ன, விட்டுதிக மூரல மறையா விளாதகமை விரமய லோடு, படைதபா கரபாக கொணடல வாணா அணபால விடைகொண்டாகட, படந்திக மூநுவா கவசா பதிபினி லடைநகா ராசேற (௯)

நிறமாய மிபநறஞ்சுகை பதமரை மபநது நோக்கிக
குறைமி லாதசா ணொடிம வாகருறை விளறி யிரது
கறைநாபா சடையோனபாலு கடமலோ சனனறுமா பாலு
முறமபா சமுமத ஒழுறையனா விராசிற செசதேற ( )

பைததலைக கவாா வொயப பதுமைனா பலர ாக
மெயத்தவயிறுவிக திகா னிலணிபாக கதய புணட
மைநதவல் விட்லகாக பதமன பாயுதக கவப ரூதி
புகத்ாாாசுகசற ாதேஞிமைதனை மா றுமெகாணட ( )

எமபிசற பெரிய னொாமு மெமபிறை பெரிய னொனபார
தமபினமா முறப பொகலைச சாறரிய சுதாாமா
செயமுக நோககிநீக டெளிவுறச செயய லாார
நமமுமைமுலைலப பரி னடமிஞா னுமைகக நாகம ( )

அரவெலா முாரகத வனனை கேட்டது மபிளி ருடிப
பரவைந்த ககய ஞான பக்ஞசலி பாதம போறறிக
கீர்நிவாங்கு கலைக லெலாருறெலிபாபுளவ குனிதக கொா
லுராவுகீ குடிவின மகக ளுருத்தமைகாரமே லோவி ருசிர (௧௦)

தெளிவின்றிக் குழலி யெனநந் திகழ்ந்து பாடுந்து பாம்போனை
புனைவிய நகக் கோடையகந்து புகரது சகக வெள்ளத்து
பனாாலவா னாமிலை வென்று பதிவுசால பசுமன முனு
காணாத்தம் ஞால மேற்றுத காசியி னெயதி ஞரே (௧௪)

காசியய பாடையாது முத்தக சதிரின் முறுவற செவ்வாய
மூசிவர் நெறிபுக கூந்தல முகிழ் புல்ல பங்கிய வழு
பிசனே பெரியோன செயயா னிறைதலனே பெரியோனெனற
மாசிலா முனிவா பாற்ற பதம்புயாத அலராவசய காரே (௧௫)

மனையது சேட்ட னோடு முகாகமல தனை நோக்கி
முருகவி முத்தழி யேபாக முதலவனே பெரியோ னானேனோ
கரனிடைக் துயிலு மாலு மயிக்கமார் பொருநார் பொருறே
பருகிலத் திரிதோனை னுஸான பலராறு கூறி ஞானே (௧௬)

காமரைச செங்க ணானமேற் றுறைதக்கபே ராயபாற பதமா
மாமுனி புரைகொள னாது வெறுமை தலைக்கோர் கோக்கி
பேமுறு முககா வாத மிவவுழிந் தீரு கனாறா
போயினனினை ஞெ ககரும புருதேய வையையி னொனறா ()

அறநெறி முனிவ ரவவா றுரைதது மறிவு சாாற
விறலகெழு புடைக வேதசா லினையவா வடிவா காலகிட
பொறிவரிச சுரும்பா மூசப் பொானகினா முளகம விழுந்து
நறைகமழ பாரி சாத நாட்டினி லெயதி ஞரே (௧௮)

வேறு

பாலொககத் திருசோன மடவாரிரு பானுமெ விரல
கோதைக் கவரிக் கொழுஙகறறைமென கொண்டலாவு
மாலைய பயமேற றுயலவநது வயஙகு சோதி
நீலக கிரிமீது நிலாத தவழ்செல்வி காட்ட (௧௯)

ஆளிசிந்து சொணட றவழ்வாவொழு கோற்றுச் சேரக்கை
களிகொண்ட சாய விரகதாபயி லாநடபோ
லீரவருகி யனன மருஙகிறறிடு மெனன விஙகி
வாரிகின்ற கொங்கை யக்கைகையா மனனீயட (௨௦)

அந்தண னிழந்த பக்கமும் பொன்னு மழந்து
சிரந்த நியன்ப பசுங்கன முடி மேற்றெறிய
சந்தும் புகழ்ந்தும் புருகாரதா நாம நலபா
ழூரகி னாமபிள னினசதக்கின செவி யூடு குயப (௨௧)

சாத்ந்தி கிளற புகலொனழில் காட்டி னைறு
கீர்த்து செம்பொற் கதிரமமுடி சேனவி னாங்க
னோந்து கொங்கை யபிரானி மணடப வினை
தாசோரது மாரபி னணியாக தழைந்து மினன (௨௨)

இருாசித செழுந்த வினனாயி நிலாகு மமேயல
விசோதி கக்கு மணிபிடம் விளங்கு செம்பொ
னரியாச னத்தி லிருந்தானறனை யாடலி கூருஞ்
செருவார் குலிசப் பாட பெயர்த்தனைச் சென்று கண்டார் ()

வேறு

படர்ந்த காதலிற் கண்டடி பணிந்தனர் திறப
விடைந்த நுண்ணிடை யிந்துவா ணுதலபி ராமி
படைக்கொள் செய்பெறும் வனமுலை தினைத்திடு மாய
னடைந்த நமவர வெஃகினை வருணடனைறந்தான (௨௪)

மகதல கணபெம் வெளியம் பொருப்பினில் வாழுஞ்
சக்க வெணகுழை யிறைவனே தனிமுத லென்றும்
பக்க மக்கட னண்ணனே பரம்பொரு ளென்று
மிகுக வனகள மொற்றுள ருதத்துக் கிறைவா (௨௫)

இருவர் மாற்றுங் கேட்டு யிமயவாக் கிறைவ
னருக ருத்துல விழுக்கையு மருண்டே னைக்க
தெரியும் வண்ணஞ் செப்புவா யிவரசெனச் செப்ப
மருந்கு லாக்க யறிவிலு வத்ததோ ரவழுசுதம (௨௬)

விண்ணின் மீக்கோர வெள்ளியம் பொருப்பின் மேனடை
பண்ணி னன்மொழி மலைமகள் பரமனை வணங்கி
யண்ணல் கேட்டறைப் பகந்தமா யவைசுகம் தானுஞ்
மன்னும் மாவருங் காணவேட்டனன னென்றாள் (௨௭)

நீரபி கமுபபொனின கோதைனார் குழனினக கேளு
மரிய மாதவ பாறறிரு லாலதன் வருவர
தெரியக காணடனமற றரிதொாச செபபினன நீதேன
சொரியு மாதரி ரிதழியக தொடைபாளி தொலைலோன (௨௮)

இறம ருவகொசிர இறபிற மெனனலபோற சிறரவண
டறைபு மெலரிணாக கருவகுழ லளிவரை மடநரை
பிறறவ மாதவ பியறறவோர தலபியம பெனன
மறிபு லாவகரத துணணாழம வழைகனமே யினளை (௨௯)

முதத பிமுகதற முனிவனவிற நிருககுமோர தலனுா
டுதத லததினி லருபபசிழ புனனையின வடி பாய
மெயதக வயபலரியறறிா மெலலாவாக கேசி
யெயதத நாவணிாட டீபுரா தனபிற றுதிபாள (௩௦)

புருது விபபிப பொயதழ லவவரு நினகதத
தெரியக காடலெவம பாரதழுாயக தெனபொழி யலவகற
கரிய மாயனு நாமுமவே நிணமைதான கருதிப
பெரிய மாதவா பெறலரு மூதநிறைப பெறுவார (௩௧)

வெளளி யஙகிரி பொருவிற மெயததவ பியறறுங
கொரு நிமபுனற பதிபியொரு சிறநதினி துறைவோா
கனனு லாயததழ லபபதி கருதிக ரியாரு
மூானா ருதனி விடுசென றடைவரென றரைததான (௩௨)

எாறு கூறனு பிதழியஞ் சடைமுடி யிறைவா
மாறறா மாமலாச சேவடி வணஙகியாங கேகுந
குறற வெமபழிகொ கொடியினடக குயிலமொழி பரிவுங
துனறு தேவனை சோகமே விகாயாா சொலவாா (௩௩)

அரனு மாயிதழற ஞாபணி மாறுமான ரூது
முருவ னோகருவா னருசுதவ பியறறாதற குவைநத
பொருவி றெனபுலத தெருவல பூநதரு பினடைக
கிருவி சுமையினும பிருதனைகயி சேருதி ரெனறுர (௩௪)

பூண்ட வனப்பினிற் போகலார் பொருப்பினை மனனி
சேண்ட யுதவிய சில்லரிச் சிலம்படி வனிதை
யாண்டு நாயகற் மாட்டநுங் கூட்டெய்ய மாறு
வேண்டினேனுமனப் பணித்தியென் றிறைஞ்சினாள் விரவோர் ()

அளிக வழக்கழூஉ குழலினு ளமரை நோக்கித்
தளிர்செய் புனைவினை காவினீர் தருவாற்ற தாநத்
தளிர ருவியாத் தலாற்றுப்பாய தோட்டியென் மலராக
விளைந்த றுஞ்சனி யானமன மகிழ்ச்சியாய் விளம்பினர் (௧௫)

காது வாருசூழ் வரம்பைபய ராவந்த தாவேய
போது சேர்ந்தயின பாவெய்யாழிற அனமகிழ் புரிவி
ராத வரலமக காவுமாட யானைனச திறந்த
கோதி ருமமை வலிகழுவு கூறிட வேண்டும் (௧௬)

அழிவில் பேரிய சூசக் ராகிய பூசைத்
தொழிலி யற்றுமின றுப்புரு நாரதா நீவி
ரிழிவி லைசபாடு மொரீவிர கிடு
கழிவி லாகதுவாய வனியெனப் பாலினிட வருந்தது (௧௭)

கனாநக விறகிலா மணிட வுருவமாயக கனிகத்
மனாலக மழுநது பாலைத்தொண் டியற்றுமின மறற
மினாநட மீனருசி பாதசே வைததொழி லியறறி
வணக்கு மிரென மலாவிழிக கருணையைத் தூணைத்து (௧௮)

அந்த நகதினி னமராக ளடிதொழு வாறு
மிகதி மனசழு கததினி வொழியாட லியறறும
கநத மெனகுழற கனிகையா மனுடகா ளியராய
வநது மலழுன மாடலசெய விரென வழுஙகு (௨௦)

இனறு நீவிர ௭னபாலகு மிகவனநு தெழுநது
கொனறு பஞசனடக குழுகனவாழு காசிகோ ளைந்து
தெனற மிழுநதிரு மதுரையி னெரிசனுஞ செயது
மனற லநதணாப புனைபம பொதுமபரின வடபின (௨௧)

மண்ணு நீருமெவந கனலியும வலிகொச வளியும
விண்ணு ஞாயிறுந திங்களுமவிரீநதசீ வனுமாய
நண்ணு மாசிவ லிங்கங்க ளனில வரைபபி
னெண்ணணி லெமனைஞ் சத்தியும வேறுபட டிருக்கும் (௪௨)

வேறு பட்டதால விருபபுட னிறைஞசுவோ ரெயதும
பேறும வேறதாம பிள்ளைவண டினனிசை பிழறறு
காறி ரைபபுனனை வனததினி லசிறநிய வெலலாக
கூறு மோருரு வாகிவிற றிருபபனங குழகன. (௪௩)

என்று கூறியெவ வுலகமு மீனறரு ளிறைவி
மன்ற லந்துணா மகிபுனற பொருனையின வடபாற
பொன்றி கழுந்தபூந தாதுகு புன்னையங காவிற
சென்று மேவினள சேடியா வழுதநினா செறிய (௪௪)

உறற புன்னையம பொதும்பரி னின்றரு ளுரிாககுங
கறறை வாரகுழற கதிரிள வனமுலைக கயறகண
பறறி லாததுண மருஙகுலா ளாயிரம பருவ
மறற வைபபுரிக திருநதா ணுபக ணுமபப (௪௫)

மாத வததினுல வருநதினா ளாமமாக கோடோ
காதன மீககொளத திருவுாஞ சாலவுங களிநதோ
போதி ளுளமுக ளுதிகலாப பொனனவிா சடையோ
னோதி நாயகி தவமபுரி காவினவந தடைநதாள (௪௬)

தேனு லாநறுமபுன்னையம பொதும்பரிற செனறு
கானு மாணுமோன ரூபிய வடிவினைத தயங்க
மானு லாங்கரத திறைபலா காட்டினன வணஙகிக
கானு லாஙகுழ லுமையவளா கணமுகண களிததாள (௪௭)

களிததுக கெஞ்சகங கனிநதுகெதா கடலவினை படுந்த
துளிததுப போ துமமரு சொலலிலுள பாருறை தாதியப
பளிததுக கொண்கதிா முகிழநிலா முடிததவெம முதலவ
னளிபபா வேணடிய தியமபென வருளினா னருளால (௪௮)

கழுநீக காதலான மலைமகட டாவ நமிவ னெனவ
மொழிந்து நின்னுருக் காணத்தவா யென்னுரைக் கிடனுண்
குழைந்த பைந்தளிர்க் கொன்றையா னுன்னுருக் கொண்டு
மழைக்கண் மாதொடு புன்னையங் காவினில் வதிந்தான் (௪௯)

ஆதத ணொண்ணுதிநீ ரருந்தவம் பறபல வாற்றி
பாவகு பிறசிறு குதலைபாண மகிழ்நறுமுகை கண்ட
தேசி லாவுருக் காணினுந் திருத்தினை மயக்க
தேக வென்றனன் விண்ணவர் தாவங் கீடலன் (௫0)

வெவ்விடக் கரா வரசாகா யொழுக்கங் கோக்கி
வெவ்விடத்தைக் கூறிய கலியம் பொனக
புகாவரவ பாயமலை மகவொரு குழகனவிற நிருக்கு
மேவிடத்தினை யாகவன கூறுபானமைந்தான் (௫௧)

வேறு

விரிசடையோ னுறறிவனு ளாக்கிறது மேபொலவின ளகமே தோய்ந்து, மருவிரிசண் பகவனத்தின் வடபாற்றன் கோடருந்தி வணங்கிப் பாடு, முந்துரமு னாரவனத்தின் றென் பாற்றென் கடனூல் முழுதுமேத்த, வரைசெறிந்த புன் னைவன மொன்னுரைதா லதனெபெருமை புரைக்குறபாற்றே ( )

இமயமாதா ரணிகூறக் கிம்பமெழி திருமுனை னிமை யோர் செய்த, *கன்னபுரச் சன்னபடித் தாயதலமப்பெறுநி றே சட்டாமெனு னீறணிப், பணிமதிய முடித்தகபிரான் பசுந்து ளபோ வொருபாலம பவடிவக் காட்டிச், தன்னிகாவே யிலத் தத்த தலைக்கினிதே குடிகொண்டு சாற்றினரே (௫௩)

எதமின்னா றுரைத்திட்டு மிருவிசும்பு சேவகத்திலை மேவ ழுபு போற்று,ரமீனமென மலாபுரனை நறுங்காவி னடைந்

* இவையோர்செய்தன்னை - சங்கபதுமர் முதலிய பாம்புகள் (ஆலயத்)தொழுகு முதலிலே தேவர்களத் தோண்டப்பட்டதனை அது ஜெனகமுதனதோண்டியபின் னாதாகனை யெனப்பெயர்பெற்றது

தூசினை நனிநீ ராடிப், பாகடு மொழிபாக னடிநினைந்து
பசந்துவளோ லாலைப் பாதந் தோய்ந்து, ளோங்கியுடன் மாதவங்க
ளுஞற்றினரான் மணிச்செஞ்சூட் டுரக வேந்தர் (௫௪)

அருகினிலாங் கிருவோரு மானுடல மாகவங்க ணாற
றுங் காலைக், கருவிடவா யெயிற்றுந்தன் கார்மேக வண்ண
னடிக்கமலம் போற்றிப், புருகெழுவான் முழுத்தடக்கை யொரு
வனுட னொன்றாகி னுருவு காண்பா, னிருநிலமே லரியதவ
மியற்றுகின்றா னப்பமென்ன விசைத்தா னன்றே (௫௫)

விடப்பாந்க ணணைத்துயில்வோ னெவ்வரா வரசின்
முகம் விரும்பி நோக்கிப், பண்டைப்பாலு மளிப்பாலும் வேறு
ளமேரா வமரரெனப் படுமோர் செல்லாருஞ், சுடப்பாலவெண்
மதிக்கொழுந்து சூடினோர் கூறுவார் சொல்லுங் காற்றன்,
விடப்பாலர் மேமுருவு மாகவேன் காட்டுமென விசைத்தா
னன்றே (௫௬)

விடமொழுகு முளவெயிற்று வாசுகிவெண் மதிக்
கொழுந்து பிணைந்த வண்ணன, மடலவிழுஞ் செங்கமல மலர்
னைய குலரகழற்றா வணங்கி யேத்தி, யுடைதிரைப்பாற்
கடற்றுயில்வோ னனையுடனொன் றாகியவ னுருவு காண
பான, படவிபிசை யரியதவம் புரிகின்றான் சங்கனென்ப
புகன்றா னன்றே (௫௭)

குருமணிச்செஞ் சூட்டரவங் கூறுமுனர் மனக்கொண்டு
குழவித் திங்கள், விரிசடையின் மிசைப்புனைந்தோன் வெள்ளி
வரை நடந்தனைய விடைமேற் கொண்டு, திரைசெய்கடல்
பருகுமுகி றென்றுகப் பூழுக தென்றிசைக்கோர் திலக மாகி,
யிருவிசும்பு தவழுமுயர் திணாவிரியும் புன்னைவனத் தேகி
னானே (௫௮)

குழவியிள மதிக்கொழுங் குடுமிநெடு மாணிக்கக் குன்று
போத்த, பொழிக்கிரூழ புழுநீலப் பொருப்பிபானந்த தன

ஒருபாற் புலனைக் காக்குமழுதுமிழுங் கூராழி யாவினைப்பா
லுருகத்திகழ் வளத்தி வண்ணனார், விழிக்கருமை வனப்பிறெருடு
செவ்வரா வரசாழுணம வெளிப்பட் டாரே (௮௯)

வேறு

எரித்திரைக் கங்கை யாறுவட டெடுக்கு நீருஞ்சடை
யொருபுடை யின்கைச், செறிக்கிரப் பரப்பு மணிமுடி யொரு
பாற் சேட்டினம் பரிதியிற் விகழப், பொறிவரி யரவக் கொ
ழுந்தழை யொருபாற் பொலிதரப் புறவெயிற் கறைநிற,
நிறைதருமகரக் குண்டலமொருபாலிடிருளப்புருத்துபுதிலவ (௯௦)

கடலின் பவளச் சடையின்மேற் கிடந்த கலைமதிக்
குழவி டெடிக்கு, நெடுநீலக் கறைநிறக் கவழ்வது போல
நீற்றணி யொருபுடை திகழப், படரொளி பரப்பும் பசும்
பொன்னை மொளிப் பருமணி கொழித்திடு நீலச், சுடர்
தவழ்க் கொன்னைத் தேக்கமழ் கனக திலகமோர் புடை
யினிற் றுலங்க (௯௧)

அழிவெவ கனல்கான் மழுப்படை யொருபா லொளிர
கர வருகெழு தோற்றத், காழிமற் றொருபா லுழுவமிழுந்
திலங்க வழலிட மொழுகுமுள வெயிற்றுப், பாழிவாயத்
துத்திப் பஃறலைக் கனவராப் பருமணி கெழுமுசெரு ஞட
ச, சூழா வொருபாற் றுயல்வர வொருபாற் சுடர்வடு
பசும்பொற்றனை பிலங்க (௯௨)

பிறைவளை டாற்ற நீள்பனிமு கடுக்கைப் பிணையலோர்
புடைநறும் பிலிற்ற, விராஅமல முகைப்ப பசுந்துழாய்ப்
படலை விரையுயிர்க் கொருபுடை திகழ, வானுகிர்ப் பே
மூலா புழுவையும் பசுந்தோல் வாய்ந்தொரு மருங்கினிற்
றுழு, வொளவொளி விரிக்கு மாட்கப் பசும்பொன் னாடை
யொருபுடைச் செறிந் தொளிர. (௯௩)

உரைபெறு வேதத் துச்சியிற் றிருக்கு மொருமலரடி யினைப்போற்றி செய்திந்து, விரிபுரு பருத்த மெரிமணிச் சூட்டு வெவ்வரா வணிகழன் பிளிரக், கருவிட முமிழ்க்கு மாவென் பிற் றகலவாய்க்க கடச்செவிப் பஃறலைக் கிடையா, திருவிலை மாந்த வொருமலரடிமே விலங்கொளிய பொலங்கழ லிலங்க

வேறு

ஓரிபரந் திமைக்க நின்ற வுருவுங்கண் டேருகி யுள்ளங்
களிகொள வடிபிற் றழுந்து சைமேலா முடியிற் கூப்பி
விண்ணகரப பரமா னந்த மெய்வித்ரா விதிரப்பக் கணக
டுளிகொள வுரக வேந்தர் பணமுறைற துதிக்தா ரன்றே (கரு)

நாவிதழ்க் கமலச் செங்க ணளிமலர்த் துளப மாலுங்
கூற்றன வுணர்த்தி ளாதர கூறரி வினைமை யாலே
வேற்றுன வுணர்ந்து ளோருகு விழிபருகா சுரந்த தென்னே
யாறணி கடவு ளென்று கடிகொழு துறைந்தான் பதுமன் ( )

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மகமகிழ்ந் தவரை நோக்கி
யெவ்வர மேனு மீவ னிசைமினீர் விழைந்த தென்னக்
கோவலைவாய் மடந்தை பாகன் கூற்றலு மணிச்செஞ் சூட்டு
வெவ்வரா வரசர் தாழ்ந்து வேண்டுவ விளம்ப லுற்றார் (கஎ)

ஐயநின் கூற்ற மாலு மயனுமுற் றேவு மென்னு
மெய்யுணர் வேயெஞ் ஞான்று மினைவுற வேண்டு மீங்கே
கொய்யுறப் போது தாழ்புன் குராகழ லிலங்கு நோனுற்
மையற வழுத்தி யாங்க ளைசலுமு வைகல் வேண்டும் (கஅ)

தொடுகட லுடுத்த பாரிற் சொல்லரும் பால மீட்டு
கொடியரு மொருகாலத்தன் குவலயஞ் சுமந்தி ராடிக
கடிகமழ் வொழுகுஞ் செய்ய கமலமொத் திலங்கு நின்பொன்
னடியிணை வணங்கப் பெறுஞல்ஷ்மிலமீ யெய்தல் வேண்டும் ( )

ஓட்டிடுவாய் புரவனை நீழ லெனநுமவீழ் திருந்த ஞாலம்
வேட்டவை வழங்கல் வேண்டும் விமலவென் றிறைஞ்சலோடும்
கேட்டநல் வரங்க ளெல்லாங் கேட்டவா றருளி யாங்குச்
சூட்டுரா வரசாக் கல்லாற் றேன்றவ் வுறைந்தா னன்றே ()

சங்கர நாராயணரான சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௧௧௧

சங்கர நாராயணரான சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சிவபிரானைத் தியானித்தவராயக் குற்றமற்ற புராணங்களெல்லாந்தெரிந்த சூதமுனிவர் தாருகாவனத்து இருடிகள் கேட்க, அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினார் — "காசிபமுனிவர் மனைவியரிருவரில் கத்துருவென்பவள் ஆதிசேடன் முதலாகிய பாம்புகளைப் பெற்றனள்; வினதையென்பவள் கருடனைப்பெற்றனள். அக்கருடனும் பாம்புகளும் விரோதித்துச் சண்டை செய்ய, அனந்தன் முதலாகிய பாம்புகள் பயந்து கருடன் பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து எங்களை யுன்சரீரத்திலாபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே கருடனும் ஆபரணமாகக்கொண்டு சிநேகம் பாராட்டினன். அதன்மேல் பாம்புகளெல்லாம் நாகலோகம் போய்ச் சேர்ந்தன. பின்னர் ஆதிசேடன் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பாயலாகி யிருந்தனன். அட்டநாகங்களிலொன்றாகிய வாசுகியென்பவன் சிவபிரானை வணங்கி அவருக்கு ஆபரணமாகி யிருந்தனன். அக்காலத்தில் எல்லாச் சாதிகளுமறியும்பொருட்டு நான்மறையும் உணர்ந்துள்ள சங்கன், பதுமன் என்னும் நாகர் இருவர் வாசுகியிடத்தும் ஆதிசேடனிடத்தும் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்வாராயினர்.

அங்ஙனம் மேலுமேலும் அரியதவங்கள் செய்ய அவ்விரண்டு நாகமுகத்தினின்றுமெழுந்தவிடத்தின் புகையெங்கும் வியாபித்தலால் நாகங்களெல்லாந் துன்பமுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்தன

அதன்மேல் வாசுகியிடத்திலும் ஆதிசேஷனிடத்திலுஞ் சங்கபத்மர் சென்று தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுதலும், அவ்விருவருங் கேட்டுச் சிவபிரானிடத்திலும் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திலும் விடைபெற்று நாகருலகம் வந்து சேர்ந்து சங்கபத்மருக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்து முன் போலத் தம்மிருப்பிடத்திற்குச் சென்றனர். அதன்மேல் சங்கன் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக் கடிமையாயினன். பதுமன் விஷ்ணுவுக்கன்புடையவனாகி யடிமையாயினன். பின்னரிருவரும் விரோதித்துத் தங்கள் தங்கள் கடவுளைப் பெரிதென்று பேசிச் சண்டை செய்தனர், அது கண்ட நாகர்கள் உங்களுக்குத் தெளிவாக நியாயங் கூறுபவர் இங்கில்லை பூலோகத்துக்குச் செல்லுங்களென்று கூறினர் அது கேட்டலும் உடனே பதஞ்சலி முனிவருடைய பாதத்தை வணங்கி யநேக சாஸ்திரங்களெல்லாம் படித்துக்கொண்டு, மனிதவுருவெடுத்துப் பூலோகத்துக்குப் போய்ச் சிவதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தங்களிலே தீர்த்தமாடிக் காசிக்ஷேத்திரத்தில் வந்து அங்குள்ள மகருஷிகளிடத்தில் சிவன் பெரியன் விஷ்ணு பெரியனென்றுங் கருவங்கொண்டு கூறினர்.

அது கேட்ட அவர்களுள் சிவபிரானே யெல்லாருக்கும் பெரியவர், அவரிடத்தில் விஷ்ணு ஐக்கியப்பொருள் (கலந்தபொருள்) ஆகுமென்று மயக்கமில்லாத அத்திரிமுனிவர் நல்லசாஸ்திர முறைப்படி சொல்லினர் அந்தவார்த்தையை விஷ்ணுவினிடத்தில் வைத்த அன்பால் பதுமன் உட்கொள்ளாது நிற்க மகருஷிகளைப் பார்த்து மயக்கமுற்ற உங்கள் வழக்கு இவ்விடத்தில் தீரமாட்டாது, தேவேந்திரன் சபைக்குச் செல்லுமென்றனர் உடனே சங்கபத்மராகிய அரசர்கள் தேவ சொரூபத்தைப் பெற்றுத் தேவலோகத்தையடைந்தனராகி, நீலமலைமேல் சந்திரகிரணந் தவழுதல் போல இரண்டு பக்கமும் தெய்வப்பெண்கள் வீசுஞ்சாமரத்திரளொளி புயத்திலே பாயவும், மேகத்தைக் கண்டு நடிக்கின்ற மயில்கள் போல அரம்பை முதலிய மாதர் நடனஞ்செய்யவும் கற்பகமலர்களினின்று சிந்துந் தேனாற்றுத்துளிகள் மேலே தெரிக்கவும், தும்புரு நாரதர் பாடும் வீணையிசைத் தேன் காதுகளினூறவும், மேகந்தாங்கி நின்ற சூரியனைப் போன்ற செம்பொன் மணிக்கிரீடம் தலையிற் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணி தழுவுமாறாய் இரத்தினபதக்கங்கள் பின்னை இளஞ்சூரியன் விளங்குகின்ற போலும் மாணிக்கங்கள் பதித்த பொன்னாலாகிய

சிங்காதனத்திலிருந்த தேவேந்திரனைக் கண்டு ஆசையோடு வணங்கி நிற்றலும், இந்திரன் பார்த்து நீங்கள் வந்த காரியம் என்னென்று வினவினன்

கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபிரானே பெரியவரென்றும் தாமரைக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுவே பெரியவரென்றும் நினைத்து வழக்கிட்டு, அது தீர்ப்பதற்கு இங்கே வந்தனமென்று சங்கற்பமா இருவருங் கூறினார், அவ்விருவார்த்தையும் இந்திரன் கேட்டுப் பக்கத்திலிருந்த தன் குருவாகிய வியாழபகவானை நோக்கி, இவர்கள் மனந்தெளியும்படி கூறுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனன், அவரும் மயங்காத விதமாகச் சொல்லுவார் திருக்கயிலாசமலையிலே யுமாதேவியார் பரமேசுவரனை வணங்கிச் சுவாமீ! விஷ்ணு மூர்த்தியுடன் நீர் பொருந்தியிருக்குந் திருக்கோலத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர் சிவபிரான் அவளை நோக்கிக் குற்றமற்ற தவஞ்செய்தாலன்றி, அந்த வடிவங் காணுதற்கரியது என்றருளிச் செய்தனர் அப்பொழுதே உமாதேவி சுவாமீ! தவஞ்செய்தற்கேற்ற ஒரு இடம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கச், சிவபிரான்சொல்லுவார் அகத்தியமுனிவரிருக்கும் பொதிகை மலைப்பக்கத்தில் புன்னை விருக்ஷவடிவமாக அநேகர் தவஞ் செய்தனர் அங்கே நீயுஞ் சென்று தவஞ் செய்வாயாக அப்போது நீ விரும்பிய திருவுருக்காட்டுவோம் விஷ்ணுவும் நாமும் வேறில்லாமையை நினைத்துத்தரிசித்துப் பெரியமாதவர்களும் பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தையடைவர் இவ்விடத்தைவிட்டு நீ போய்த்தவஞ் செய்யுமிடத்தில் நாமும் விசேடமாக இருப்போம் அந்தத்தலத்தை நினைத்தவரெல்லாருமோக்ஷமடைவர்" என்றருளிச் செய்தனர் உடனே அவருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து உமாதேவியார் தம்மை வணங்கிப் பக்கத்திலே நின்ற தேவர் முதலோர்களை நோக்கிச் சொல்லுவார்

"சங்கநாராயண வடிவந்தரிசிக்கும்பொருட்டு அரிய தவஞ் செய்தற்குத் தென்றிசைக்குச் சென்றுவருகேன் நீங்கள் அவரவரிருப்பிடத்துக்குப் போங்களென்று கட்டளையிட்டருளலும், தேவர் முதலியவர்கள் உமாதேவியாரை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாதவராய் அவரை வணங்கி, 'அவ்விடத்து நாங்களுங் கூடவே வந்து உனக்கு அடிமை செய்து கொண்டிருப்போம்' மென்று

வேண்டிக்கொண்டனர். உமாதேவியாரும் அதற்கிசைந்து 'நீங்கள் புன்னைவனத்திலே வந்து விருக்ஷவடிவாயிருந்து தேன் மிகுந்தலர்ந்த பூவாலுங் கனியாலுஞ் சந்தோஷிப்பித்திருங்கள் தெய்வப் பெண்களே நீங்களெல்லாரும் ஆ (பசு) வடிவமெடுத்து வந்திருந்து பால் கொடுத்து மகிழ்ச்சியைச் செய்யுங்கள் ஆவாகிய உங்களுடைய காரணத்தாலெனக்கு ஆவுடையாள் என்ற பெயரை யுலகெல்லாஞ் சொல்லவேண்டும் முனிவர்களே! நீங்கள் ஆதிசைவர் (பட்டமார்) ஆகி வந்திருந்து நம்மைப் பூசை செய்யுங்கள் தும்புரு நாரதராகிய நீங்கள் வந்து நல்ல இசைப்பாட்டுப் பாடுங்கள் அக்கினியே நீ வந்து திருவிளக்கிலே வாயுவே நீ வந்து திருவலகிட்டுக்கொண்டிருக்க" என்று அவரவர்களுக்குரிய பணிவிடைகளைக் கற்பித்துச் சிவகணங்களிற் சிலரை நோக்கி "நீங்கள் மனித வடிவெடுத்து வந்து புட்ப பணிவிடைசெய்யுங்கள்' என்றும், மற்றவரை "நீங்கள் வந்து நம்முடைய ஸ்ரீ பாததரிசனஞ் செய்து கொண்டிருங்கள் என்றும், அரம்பை புருவசி முதலிய நீங்கள் மானிடப் பெண்கள் வடிவாகிவந்து நம் முன்னே நடனஞ்செய்திருங்கள் இப்பொழுதே புறப்படுவீர் எல்லாரும் காசி, கோகனம், மதுரையைத் தரிசித்துக்கொண்டு புன்னைவனத்தில் வந்து சேருங்கள் பிருதுவி முதலிய பஞ்சபூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும் ஆன்மாவுமாகிய அட்டமூர்த்திகளாகிய சிவலிங்கங்கள் பூலோகத்திலே பலவுள அவ்வண்ணமே சத்திகளும் வேறாக அனந்தமுள்ளன சிவமும் சத்தியும் வேறுபட்டகாரணத்தால் வணங்குவார்க்கெய்தும் பலன்களும் வேறுவேறாகும் புன்னைவனத்திலே யெல்லா அம்சங்களும் பிரிவுபடாமல் ஒன்றாகவே நம்முடைய தலைவராகிய சிவபிரானெழுந்தருளியிருப்பர்' என்றுஞ்சொல்லி விட்டுச் சர்வலோகமாதாவாகிய உமாதேவியார் தாம்பிரபருணி நதிக்கு வடதிசையிலுள்ள புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளி வந்திருந்து தோழிப்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்க ஆயிரவருடந்தவஞ் செய்திருந்தனர்.

திருக்கயிலாசபதியாகிய சிவபிரான், உமாதேவி தவத்திலே திருமேனியிளைத்து விட்டனளென்று நினைந்தோ, பிரிந்திருந்துப ஆசையகப்பட்டோ புன்னைவனத்திலெழுந்தருளி வந்து சங்கரநாராயணராகிய திருவுருவங்கொண்டு காட்சி கொடுத்தனர்,

அக்காட்சியை யுமாதேவியார் கண்கள் களிகூரத்தரிசித்து, அமுதத்துளிபோன்ற வார்த்தைகளாலே பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து நிற்க, சிவபிரான் தவக்கோலத்துடனின்ற உமாதேவியாரைநோக்கி 'உனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாய் கொடுப்போ' மென்றருளிச்செய்தனர். உமாதேவியார் சுவாமீ! இந்தத்திருக்கோலத்தை மறைத்து உம்முடைய திருவுருக்கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், சிவபிரான் சிவலிங்க வடிவமாகி அவ்வுமாதேவியாருடன் புன்னை வனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

"அந்த இடத்தில் நீங்கள் அரியதவஞ்செய்து உமாதேவியார் தரிசித்த சங்கரநாராயண வடிவக்காட்சியைக் கண்டால் உங்கள் மனமயக்கம் நீங்கு'மென்று சங்கபதுமராகிய நாகர்களுக்குத் தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் சொல்லினார். நாகராசர்களாகிய சங்கபதுமர் அவ்விடத்திலுள்ளது புன்னைவனமென்று கேட்க, வியாழபகவான் சொல்லுவார்: வேணுவனமாகிய திருநெல்வேலிக்கு மேற்கு, சண்பகவனமாகிய திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கு, கானவனமாகிய கரிவலம்வந்த நல்லூர் (கருவைநல்லூர்) க்குத்தெற்காகப் புன்னைவனக் க்ஷேத்திரமுள்ளது, அதன்பெருமை சொல்லும் பகுப்புடையதன்று. அந்தத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் கோமதியம்மை சந்நிதிக்குமுன்னே தேவர்கள்செய்த சுனையொன்றுள்ளது, அதிலே தீர்த்தமாடி நீங்கள் தவஞ்செய்வீர்களாயின் சிவபிரான் தானுந் திருமாலுமொன்றாகிய திருக்கோலத்தைக் காட்டுவா ரங்கே போ'மென்று கூறினார். அதுகேட்டுச் சங்கபதுமர் புறப்பட்டு விண்ணுலகு மண்ணுலகும் நந்து திகழும் புன்னைவனத்திலேவந்து கோமதியம்மை சந்நிதியிலிருக்கும் தேவர்களாற்செய்யப்பட்ட சுனையில் தீர்த்தமாடிச் சிவபிரான்றிருவடியையும் விஷ்ணுமூர்த்திதிருவடியையும் நினைந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனம் சங்கன் பதுமனென்னு மிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சமீபத்திலே யுயர்ந்தபல தவங்களைச் செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில் மேகவண்ணனாகிய விஷ்ணுவினிடத்திலே யாதிசேடன் எழுந்து "சுவாமீ! சிவபிரானுடனொன்றாயிருக்கும் உம்முடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே பதுமன் அரிய தவஞ்செய்கின்றான்" என்னலும், ஆதிசேடனை நோக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்லுவார்: "உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்

ருமயிரமனும் சாப்பவுருவாகிய நாமும் சிவபிரானுக்கு வேறாவோமோ? தேவர்களென்று சொல்லப்படுவார் எல்லாருஞ் சிவபிரான் அடி சமரவரா நமது இடப்பக்கத்திலே யிருக்கிற என்னுடைய வடிவத்தை அச்சிவபிரானே காண்பீயர்' என்றனர். வாசுகியெழுந்து தன்னுடைய தலைவராகிய பரமேசுரன் பாதாரவிந்தத்தை வணங்கி நின்று துதித்துப் "பாற்கடலிலே நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுவுடனொன்றாகும் உம்முடைய திருவுருவைக் காணும் பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே சங்கன் தவம்புரிகின்றான்' எனத்தெரியப்படுத்தினன். அந்தவார்த்தையைத் திருவுளத்திற்கொண்டு சிவபெருமான் வெள்ளியங்கிரி பூமியிலே நடந்தாற்போலும் தருமரிஷபத்தின் மேலெழுந்தருளி அகத்தியமுனிவர் வசிக்கும் தென்றிசைக்குத் திலகமாக விளங்கும் புன்னைவனத்தில் மாணிக்கமலையைச் சேர்ந்த நீலமலையென்று சொல்லப் பேரழகுடனே சங்கபதுமர்க்கு முன்னேவந்து வலப்பக்கத்திலே கங்கையைத்தரித்த சடாமகுடமும் நாகக்குண்டலமும், சந்திரகிரணம் போன்ற விபூதியும் மழுவாயுதமும் சர்ப்பாபரணமும் கொன்றைமாலையும் புலித்தோலும் சர்ப்பமாகிய வீரக்கழலும், மற்றொருபக்கத்திலே இரத்தின கிரீடமும் மகரகுண்டலமும் இரத்தினகிரீடத்தின் நீலமணியினொளிபோன்ற கஸ்தூரிப் பொட்டும் சக்கராயுதமும் பொன்னூலும் துளவமாலையும் பீதாம்பரமும் பொன்னாலாகிய வீரக்கழலும், பிரகாசிக்கநின்று காட்சி கொடுத்தனர்.

இங்ஙனங் காட்சி கொடுத்த சங்கரநாராயண வடிவத்தைத் தரிசித்து மனமுருகித் தாழ்ந்து வணங்கிப் பரமானந்தமுண்டாக மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்களால் ஆனந்த நீர்த்துளிபெருகச் சங்கபதுமர் பலதரம் தோத்திரஞ்செய்தனர். அதன்பின் 'கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணு உம்முடைய அம்சமென்று அறியும் புத்திகூர்மையில்லாமல் நீங்களிருவரும் வேறென்றெண்ணும் அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்ததென்னையோ?' கங்கையைத் தரித்த கருணையந்தடலாகிய கடவுளே' யென்று பதுமன் கூறுதலும், அதுகேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து சங்கபதுமரிருவரையும் நோக்கி "உங்களுக்கு வேண்டிய வரமெதுவானாலுங் கொடுப்போம் கேளுங்கள்" என்று சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் கட்டளையிட, சங்கபதுமரிருவரும் அவரை வணங்கி 'சுவாமி! பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்

வரும் உம்முடைய அடியேனும் உணர்ச்சி யெந்தக்காலத்து மெங்களுக்கு விருத்தியாகவேண்டும். உம்முடைய திருவடிகளை யருச்சனைசெய்து தோத்திரஞ்செய்து நாங்க ளெப்பொழுதும் உம்மிடத்திலே யிருக்கவேண்டும். இந்தப்பூலோகத்தில் பாவத்தைச் சம்பாதிக்குங் கொடியவரும் ஒருதரம் இந்தச்சுனையிலேதீர்த்தமாடி யும்முடைய திருவடிகளை வணங்குவாரானால் அவர்கள் மோக்ஷம் அடையவேண்டும். நீரும் இந்தப் புன்னைமரநிழலிலிருந்து உலகத்தார் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, அவ்வாறே கொடுத்தருளிச் சங்கபதுமருக்கன்றி மற்றொருவருக்குந் தெரியாமல் மறைந்து புன்னைமரநிழலில் சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

எட்டாவது
உக்கிரன்வழிபடுசருக்கம்.

என்றனு முனிவர் வாழ்த்தி யின்பமா ருருத்தி ரம்மு
மன்றலம் புன்னை நீழன் மறைந்துறை யண்ணலேன்றி
னின்றவர் றுதைத்தி பெண்ண நெஞ்சகங் குழைந்து கூற
நன்றென மகிழ்ந்து சூதன் மீளவு நவில லுற்றான் (௧)

மஞ்சுயர் மலையிற் சாந்தும் வயிரமும் வரன்றிப் பாயு
மலைதுலாம் பொருநை யாற்றி னகன்கரை மணந்தா மேவுஞ்
சிலைதுவாத் துவத்தி னொட்டட் டெனன்வ *னரவாயிலைமயி
னிலைதுலா மங்கண் மாரபி னெண்டிசைப் புரக்குங் கோவே (௨)

மற்கிளர் குவவுத் திண்டோள் மாறுகொண் டெழுந்து
நின்ற, பொற்கிரி திரிகதுச் செருஞ்சேற பொருந்துவெம்
புலிகான போகச், சிறகொடி தடிந்தோ னும்பர் விண்ணு
விழுந் திருந்த தனனே, கொற்றனைக் காவல்லன் முன்னிகச் சூமரி
யுந் துஞற்றி னனே (௩)

செருமுகத் தேற்ற தெவ்வர் செம்பல ரகலம் போழ்ந்து
சொரிபசுங் குருதி மாந்திச் சுவைகண்டு திணமையப் பிலி

---

* அரவாயிலை - அரம்போலும் வாயினையுடைய இலை. வாய்ப் பிறம்பு.

பெரியமிழ்க நிலத்து வேந்தர் விருதில வகைபயின் மன்னா
குருமணி மவுலி தேய்க்குவ குளசேகர காவி ஞனே (௪)

மழைதகருந் தடங்க ளவ்வாய் வனமூங்க கோடு மூழு
புழுக்கவி னுடைந்து பைந்தே நாறுதிருநிசெழுநாத தாரான்
பழுதுமு தொழுது திருவோசு பயினுவா வலவ ராயந்து
கொழுந்தந்த தமிழ்கூட னின்னுவ கூடலம்பதியி ஞனே ()

முடியிலா வுலகின மன்னா முடித்தகழும பிருந்த தாளாற
படிநின்ற சுவற்றி நீலப பனிமுகி லுடரின வீசுதிக
கடிமலர முருகு விம்மூய கறபக நீழல வேலதின
கடாவிரிபசுமபொனமோலிதொடி யிறுறுகளசெயதானே()

மோட்டின் முளைத்தி றேன நீ முருகுகோப்பளிதரு மணம
ரோடுமென கமல வாவிக் குநறடொது மெழுநது துள்ளிப
பாட்டின் வணடூதப பாளைவாயக கமுகி னுறநிச
சேட்டு ராகயல்கள் பாயுஞ் செநதமிழநாட்டினவேநதே. (எ)

குதடு வெதுரி வேகக கடாககரி பாகை மனனர
இவநிறம் விளைகக லாறுார் பெருணடுதா மகளி ரெனனப
பாதொடு பாவை கலைப பனிமதிக கவிகை நீழ
ஆநதுரா ஞாலங் காககு முகசேர னெனனுங் கோவே (அ)

பாடலவன டாக்கு மூசப பச்சிளங் கேற ஓரறுங
தோடலர் கடம்பி னீழற கடரிழை பொருபா லாகக
கூடலம பதிவா ழீசன குமாரசழ லிலகு கோனறு
ஞுடொழுந சென்று சூடு நகைமணி முடியி னானே. (கூ)

ஆபவ ஞெருநாட பெணணரங் கலேகடன முகடுநறேருணறிப
பாயிருட பிழம்பு சீகரும பலகதிரப பரிதி யனன
சேயொளி மவுலி தாஙகித திருமணிக குழையில வீச
மாயிரு ஞாலம விழுக்கு மணிகிளா வலேய மினனை. (கo)

அதிர்திரைக கடலிற படட வலவகொளி யாநத தோடும
பொதியினிற பிறக்க வாரம பொரவியுந மலங்கள மாரிற

றைகமலப் பரிசாக்கு கணனிழு வுறைபும் வேந்தின
அதிமனி பாரத் தாங்கிக கனைகமூல மிக்கி ஞேனை (கக)

ஆழ்கடல வரைபபிற றெலவ ருவரா பகலம போழாக
பொழிந்தற் பலவெ டோசசிப பொருதிறற் கூறறு மருசு
வூழிவெவ கனவிற சீறி புருமெ வுரதி யாகது
மெழுபா காரிகல யொனை பெருதகமொற நேருவறி றைனை ( )

விரரையுற லியநத கோடடு மேருமால வரையிற றீடு
மணனிலந் தறவு வயபதத விடலைம பதாளை போக்கத
தானனியாக கவரிக கறறைத திருபுடை யொழுகு காழக
பரணக்கன ஞாலங் காககுங் கடவுளவெண குடைநீழற் ( )

ராயதிரைக கடலிற படட பாரிற்ப பதுவரயச சஙகது
ரேபுயா விசுமபி லேறு திசைமுகங கிழிப வாரபப
மபுயா குமபிக குனற மிசைததவழ கமஞசூற கொணடல
வாயதிறந தாபப தெனன மணைகளை முழுறு விமம (கச)

ருமலிச சூடட ராவி னனநதலைக கிடநத ஞாலக
திகலெபொ வாகி கமபெ லெழுநதன போது மெனன
பகலவ பசுமபொற றேரிற பாயபரி வெருவி யோட
கவிரு விசுமபிற றுளு மஙகுலைப புரவி ருதத (கரு)

படாசிறை பரிததுவெனற பழுமபகைத தீர வேணடி
படலவெகழு மவுணாச செறற வெநதிறற குலிச வேநதன
கடாமுடி யாரியாக்கத தொடிபெறி கொறற வேககித
தடவரை யனைய போலுந் தறுகணமாமியானைச செலவம ( )

காரடாக கறைறக கதது மிசுளிகொளிய பரிதி பொற்றேர
விரைகரு கினையாவின வெருக்கு லாறறு மமேபோ
கருவிலா வகுபி கேதுக்களின விலவு காணா
குதமணிக கொடிகள பொற்கொடிகுழசசோனி றடந்தோ குழு ( )

வாயம மழுவ நீதி மறபழுக குயாக குவிகு
தோனிலா திருவில விசுக கொடுகுழ ணாலா யாக்கை

சாரிகை முருக்கி யெழு சேனைமலாத தொடையபா மாரபா
கோளரி யேறுமானுவ கொலைக்கொழி யினிருா சறற (௧௮)

ஊசிமணிக நுனறநு சோாநத மரகத வலவி யெயகது
மருராசரந ஞாலநா ிறு வாகயுறு கணாாி பாகம
பிரிவில னினிது வாழும பிறைகொழுந தணிநத பெமமான
மறைமல ரனைய பொறறா வணஙகுவா னெகி ஞனெ (௧௯)

புனனுறு புலவெ லொா பூநறுவுபிரகரும புனனைக
கானணறுந காவி னெலை சாாநதுழிந நுறுகட சிறறக
தணணவன களிற யெயா னை யாடலவெண கோடு பாயநது
பானாக குழிபப நீல வரையென வீழநத னனெற (௨௰)

கொலைமதத தருக ணியானை கோடுமண குழிபப வீழநத
நிலைமைமற றனைகொ லெனவு மனனவு னினைககுங காலை
மலைமகள் சாபந தனனற புலையனு மணிககி ரீப
னைலகடன ஞாலஞ காககு மரசனமுன னெயதி ஞனெ (௨௧)

வாரகழ யிறைந தேனறுா வநதுமுன னிறைஞசி நிறபக
கூரிலை யலஙகல வெறபெ கொறறவன குறிதது நோககி
யாரைநீ யெனன லொடு மாயவனந திருந்தி யிருசு
சோகரு புலைய னெனறெ செபபுவான றொடஙகி ஞனெ ()

கொறறவா ஙிரு நாககு கொயமலாக காவொன றுணடானா
மறறத னிடையெ தோனறி வாழுற நிலைநது நினற
புறறின யெறித லொடும பொறிவரி நாகந தனவா
யறறிடவெனறுங் கோனறிற றதாறிறமுரைபபாயாறெ ()

காஞசிபா தநதுரநதுக்கொணறு கடிமலாகக ணணிபானால
லொமொழிந றுரவ மாதவ வேணடுமென றுரைத்த லொடு
மாவிலை யலஙகல வேநத னுககு காடடு கெனனு
வானுனை கழிஇய வொளவாள வயவரொடெகிஞனெ (௨௪)

போயவா முருகு விமமு புனனையம பொதுமபா நீழற
சேயபா புறறின பாஙகாச செலவிகக யொனறு கணடா

ஆயபே ருவகை வெள்ள மலையுவட் டெடுத்துப் பொங்கத்
தூயவா ளரவந் தொட்ட சுனையினீ ராடச் சென்றான் (௨௫)

கேழுறு சுரும்பு வண்டு செவ்வழி பாட வீணை
காலுலாம் பசுந்தேன் மலருகு சாலியஞ் சுனைநீ ராட
மீனவே யயாத்த வண்ணல் மேவினன் னின்ற காலை
வானிடையெழுந்தோர்கொய்யமலரயனிட்டுமொழிந்தனனே

கொங்குலா மலர்தூய் யேத்தக் கூடலம் பதியி னும்ம
பொங்கிய வுவகை யோடு போதரு வருகத் நோக்கி
மங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவர் யமர்ந்த வண்ணல்
விமகெழுந் தருளி விரைமு னிருந்தவப் புரக்குங் கோவே ()

கோலவளை யுமையா ளோடு கூறெயிற் றரவ வேந்தா
பேலொா ளன்பு மூற்றி மெய்த்தவம் புரிந லாலே ●
மாலொரு பாதி யாகி வயங்கிட வடிவு வினவோ
யாலமா கடவுள் கோட்டி யருளிய சலமு மீதால (௨௮)

இன்னினந் தென்றல் வாழு மிவ்வன முருந்து விமழ
புன்னையம்பொதும்பரென்பை புகலவரிப்பொதுமபாவாழு
மின்னவிர் சடையி னுனை விதிமுறை யருச்சி யென்றா
சொன்னவைகேட்டலோடியிறந்தனனசட்டசெப்பூணறா ()

தனைமலர்க் குவளை பூத்த தச்சுனைப் புனலின் மூழ்கி
மதிதவழ் பசும்பொற் கோட்டு மலையசசெந்து சாந்து மன்றம
புதுநறுப் போது மோந்திப் புன்னையம் பொதும்பர் வாழும
கொதியமற் சூல யேந்துங் குழகனை வழிபட் டானே (௩௦)

மற்பக மலர்ந்த திண்டோள் மன்னவன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சிற்பாற் றுறைபோ யுள்ளத் தெளிவுறு தச்சாக் கூவிப்
பொற்பிரிறவிழ்ந்த தன்பூம் புன்னையம் பொதும்ப ரலாங்
கற்பக நாடு நாணக் கடிக்க ராக்கி னானே (௩௧)

வானக நெருவி நீண்ட மணிமதில் பரவை யேய்ந்த
நீனிறக் கொண்ட லூழ விலந்தமண் டபங்க ணாங்கு

கூவிளந் திங்க டேயக்குரு கோடரந் திகழ்ந்து தோன்றத்
தேனுலா வகொன்றை யார்க்குச் சினகர மியற்றி னானே (கஉ)

ஒண்ணிறப் பசும்பொ னாழி பொலிபத்தி மைதக லாலே
கண்ணிறப் பொலியுந் தினகோட காண்டகவிப் பற்றல்செய்து
தெண்ணிலா வேணியார்க்குச் சித்திரைத் திங்கட் டணில
விண்ணவ ரிறைஞ்சி யேத்த விழாவினை நடத்தி னானே (கங)

மஞ்சுலாங் கடப்பி னீழன் மணிமிடற் றிறைவன் போற்ற
விஞ்சிருள் மதுரை மூதூர்க் கேகலான் கூழை வாழ்ந்து
செஞ்சடா மவுலி யண்ணல் சேவடிக் கமலம் போற்றி
வெஞ்சின வடிவேல் வேந்தன் வியனகர் மேவி னானே (கச)

விடம்பொழி யரவு போற்ற விற்சால கூழை வாழ
மடந்தையோர் பாகன் பொற்றா ளைவகலும் வந்து போற்றிப்
படங்கலாச் செறுக்கும் வேலா னப்பருவ காலம் வையம்
புடம்பொதி மழுங்கி லாத வுபாகதி யெய்தி னானே (கரு)

பொருப்பிராஜ கன்னி சாபம் பொருந்தலாற் புலையா னாகி
மருந்தனா ரீந்த புன்னை வாந்துறை மணிக்கழிபன
விரைத்துணர் தழிதேம் பாய்ந்தோ னொளிவெற் படைந்தான் பின்னர்
ரொருத்திபு மாதங்க ளைவசி யுயாகதி யெய்தி னானே (கசு)

உக்கிரவழுதிச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௱கசு

உக்கிரவழுதிச் சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

(சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் புன்னைவனத்தில் மறைந்தெழுந்தருளியிருந்தனர்) என்று சூதமுனிவர் கூற நைமிசாரணிய முனிவர் அவரைத் துதித்து, "அவ்வெம்பெருமான் என்னாள் வெளிப்பட்டிருந்த சரித்திரஞ் சொல்லியருளுக" என்று கேட்க மனமுருகி மகிழ்ந்து சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர் —

"பொதியமலையிற் சந்தனக்கட்டைகளையும் வயிரங்களையும் வாரிக்கொண்டு செல்லும் தாமிரபருணி நதிக்கரையிலிருக்கிற

மணிநூரில் வுமிழும் மலைபோலும் வலிய தோள்களையுடைய பாண்டியன் வேப்பமாலையைத் தரித்துத் தன் புயவலியால் வெட்டித் திக்குகளையுங் காக்கும் அரசன், தன்னுடைய புயங்களுடன் பகைத்துநின்ற மகமேருமலையைச் செண்டாலடித்து, அதிலே தன்னுடைய மீனக்கொடியையும் எழுதிவைத்தவன், சோழனுடைய புலிக்கொடியைக் காட்டிலே துரத்தியவன் சேரனுடைய வில் கொடியை யழுத்துந் துணிவினவன், தேவருலகு மேழு பிறவு கிலிருந்தாலொத்த சொற்றைக் கரத்துக் கதிபதி, கன்னியாகுமரித் துறையையுடையவன், யுத்தகளத்திலெதிர்த்த பகைவர்மார்பைப் பிளந்து, இரத்த முதலியவற்றையுண்டு பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத் தையுடையவன் நிலவுலகிலுள்ள அரசர்களுடைய கிரீடங்களி லே உரோஞ்சும் வீரகழலையணிந்த பாதங்களையுடையவன், இள மபெண்களுடைய கொவ்வைக்கனியிய கொம்புதா பொருது கல கலால் அரும்புவிரிந்து பனிய தேனொழுகும் பூமாலை புனைந்த வன், முதிராத இந்திபபாகிய சொற்களைப பயிலு நாவினாலே யாராய்ந்த தமிழைக் கொண்டகொண்டு மதுரைமாநகரத் தையுடையவன், பூலோகத்தரசர் மகுடத்தின் நிழும்பிருந்த தன பாதங்களால் கடகநீராடறச்செய்தவன், மேகத்தைத் தவிடு பட ஏவிரண்டு பிரகாசம்பொருந்தியபொற்கிரீடத்தைத்தலை யெறிந்து பொடியாக்கினவன், தாமரைத் தடாகங்களின் துறை தோறும் வாளைமீன்களெழுந்து துள்ளிக் கமுகமரத்தினுச்சியிலே தாவும் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைவன், கடுத்துத்தியை முதிக்கின்ற கோபத்தையும் மதத்தையும்பொருந்திய யானைகளையுடைய தன சேனை யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் பயந்து ஓடின பெண்களென்று சொல்ல, அவர்கள் கைகளிலே * பந்தும் பாவையுங்கொடுத்து (அவரைப் பேடிகளாக்கி) சுந்திரவட்டகுடைநிழலில் உலகத்தை இரக்ஷிக்கும் உக்கிரனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயருடையவன்,

இவன் வங்கிசோத்பூமணி மெய்யப்பத் தென்றற்காற்று வீசும் மலர்கள்விரிந்த கடம்பவனத்தில் மீனாக்ஷியம்மையிடப்புறமாகவிருக்க

---

* பந்தும் பாவையுங்கொடுத்தல் பண்டைக்கால வழக்கு அஃது வரு — சேரன் பகைவர் வலியகுவார் இல் அவர் கையில் பந்தும் பாவையுங்கொடுத்து விளையாடச்சொல்லிப் பரதந்த விடுவிப்பது. இதனால் அப் பாவையும் அ ... தம் வாயிலிலே வைத்து அவனிடத்திலுண்டு திருக்கோவையுள் “வரிப்பந்தைப் பற்றிப் பாவை குழுக்குடிப்புகுதச்செய்த” என்பதனாலுமுணர்க.

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE MA...

உக்கிரவழுதி வழிபடு [illegible] படலம்.

ஆ மதுரைமாநகரத்தில் வாழுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருவடித் தாமரைகளைத் தினந்தோறும் பேணித் தரிசித்து சிவநிஷ்டனான ஒருநாள் நவரத்ந கிரீடந்தரித்து இரத்நகுண்டலங்கள் ஒளிவீசவும், பெரிய பூமண்டலத்தில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கங்கள் பதித்த வாகுவலயம் பிரகாசிக்கவும், முத்தாரமுஞ் சந்தனமும் பொலிவு பெற்ற மார்பிலே தேவேந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட இரத்நாபரணங்களைத் தரித்து வீரக்கழலணிந்து, கடலுஞ் சூழுந் இடத்திற் பகைவர் மலை போன்ற மார்பைப் பிளந்த பிளப்பால் (அம்பினாற்பில்) வந்த மொழுக்கும் வளைகோலை விட்டுப், போர்செய்யும் வலிய யமனும் பயப்பட்ட காலாக்கினிபோற் கோபித்து முழங்கும் எழுமுகியானைப் பட்டத்தியானைமேலேறி உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மகாமேருமலையிலெழுதப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மீனக்கொடி புயாந்து விளங்கவும், குளிர்ந்த சாமரங்கள் இருபுறமும் எழுந்து வீசவும், இடமகன்றபூமியைத் தனது இரத்தினத்தாலே காக்குந் சந்திரவட்டக்குடை நிழலைச் செய்யவும், ஆகாயமுந் திசைகளுங் கேட்கும்படி பிளந்த வாயையுடைய வெற்றிச்சங்குகள் முழங்கவும் ஆலகோலாட மேகங்கள் ஒலித்தாற்போல் மணக்கினை, முழவம் என்னும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், பூலோகத்திற் சஞ்சரிக்கலாமல் நமமேல் யுத்தத்துக்கு வந்தனனோவென்று சூரியன் குதிரைகள் பயந்துபோக ஆகாயத்திலே தாவுங் குதிரைகள் சூழ்ந்து வரவும், மிகுந்த சிறகுகளை யறுத்து வென்ற பழம் பகையைக் கெடுக்க விரும்பி, வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன் இருந்திட்டுப் பொடிபட்ட வினையெதிர்த்த வெற்றியை புகழ்ந்திட்டதிலேசைண்டு பெரிய மலைகளெல்லாம் வந்தனபோல அருள்கையுடைய யானைகள் நடந்து வரவும், இரணைக்கட்டத்தைத் தவிக்கும் சூரியனுடைய தேரில் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைகளின் கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போல மேகங்களைக் கிழித்துச்சென்று பிரகாசஞ்செய்யும் மணிகள் பதித்த கொடிகளையுடையவும், தலையலங்காரத்தையுடைய தோரண் சூழ்ந்து வரவும், யுத்தக் கட்டிலக்கிட்டு உயர்ந்த பருத்த புயங்களையுடையராய் முழங்கும்படி வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவராய வெற்றிமாலையணிந்தவராய ஆண்சிங்கம்போன்ற காலாட்கள் (சத்தவீரர்) சூழ்ந்து வரவும், இந்த மலையைச் சுற்றிய படைகள் மரகதவல்லிக்கொடிபோலும் மீனாட்சியம்மையைப் பிரியாத சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு மதுரைமாநகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்

இங்ஙனம் புறப்பட்டுப் புன்னைவனக்கூழும் வேலாயுதத்தை யேந்திய உக்கிரபாண்டியன் புதிய வர்ச்சனையைச்செய்யும் புன்னைவனத்தின் பக்கத்தில் வந்த இடத்தில் பட்டத்தியானை கொம்பினாலே குத்தி மண்குழியப்பாய்ந்து கீழே விழுந்தது, அதுகண்டு உக்கிர னிது யாதுகாரணமென்று நினைக்கும்போது உமாதேவி சாபத்தினாலே புலையனாகிய மணிக்கிரீபனென்பவன் அவன் முன்னேவந்து வணங்கிநிற்ப, அரசனவனைப்பார்த்து நீயாரென்று வினவினன் மணிக்கிரீபன் "அடியேன்புலைய னென்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவான் "மகாராஜாவே இவ்விடத்திலேயொரு புன்னைவனமிருக்கின்றது அதிலே ஆகாயத்தையளாவிக்கொண்டுபுற்று ஒன்றுள்ளது, அதை வெட்டினேன் உக்கிரமுடைய ஒருபாம்பு வாலறுபட்டுவெளியேதோன்றிற்று, அதனால்விளைமையைச் சொல்லுவல்லவராயாவர்? அந்தப்பாம்பு சொன்னதுமாலையைத் தரித்த சிவபிரானுடையதாக இருக்கவேண்டும்" என்றனன் உடனே அரசன் "அந்த இடத்தைக் காட்டுக" என்று வாளாயுதத்தையேந்திய வீரர் சூழ மணிக்கிரீபனுடனே போய்ப்புன்னைவனச்சோலை நீழலில்புக்குயர்ந்த புற்றின் பக்கத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கண்டு பெரியமகிழ்ச்சியாயிக்கடலைப்பெருக்கெடுப்பவந்து ஒளிபொருந்தியசாக்கத்தினாலே தோண்டப்பட்ட காக்கையிலே வசானஞ்செய்தற்கு நினைத்தபோது, அவ்வரசன் கேட்கும்படி ஆகாயத்திலேயொரு தெய்வவாக்கானது "அர்ச்சனைதவிய மலர்களாலருச்சித்துப் பூசைசெய்ய மதுராநகரத்துக்கு நீ திரும்பிப்போந்து செல்லும் வருத்தத்தைப்பார்த்து மீனாட்சியம்மையுடன் திருவாலவாயாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இவ்விடத்தில் சிவலிங்கமாயிருக்கின்றார் அரசனே! உமாதேவியாரும் சங்கபதுமரிருவரும் முற்காலத்தில் அனேக அருந்தவஞ் செய்தலாலே சங்கரநாராயண உருவத்தைச் சிவபிரான் காட்டியருளிய தலமு மிதுவே தென்றற்காற்றுச் சஞ்சரிக்கு மிந்தவனத்தைப் புன்னைவனமென்று சொல்லுவார் இந்தவனத்திலே தங்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை விதிப்படி பூசைசெய்" யென்று கூறியது

அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அரசன் காக்கையிலே நீராடிப் பெரிய மகிழ்ச்சியுடன் ஐந்து அனந்தலார்ந்த மலர்களுங்கொண்டு மேற்கூறிய சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசைசெய்து மகிழ்ச்சிமிகுந்து சிறப்பாகத்திருத்தி றோத்த தச்சர்களை வரவழைத்துப் புன்

லையங்காட்டலாங் கற்கசாரம நாண்மண்டபக் கால்லபொரு ந்தியாட்டாக்கச் செய்து, ஆகாயத்தையுமருவிச்செல்லு மழகிய திரு மதில்களுய சீருண்ட மேகங்கள் வந்துபடியு மண்டபங்களுஞ் சந் திரமண்டலத்தை யளாவிய கோபுரமும் விளங்கித் தோன்றச் சிவா லயங்கட்டுவித்து, ஒள்ளிய நிறந்தங்கிய பசியபொன்னாலாகிய சக் கரங்களின் கிரணம் வியாபித்துப் பிரகாசிக்கலாலே (ஆரத்திலே சென்றாலும்) கண்ணுக்குப் புலப்படுத் தியொளிய தோ அழகாகச்செ யது சித்திரைமாதத்தில் தேவரும் வணங்கத் திருவிழாவு நடாத்தி, அதன்மேல் விட்டு நீங்கிய சகத்தமா முதலிய சாபங்களினனே ங்கப்பெருமை நிருந்த கூழைப்பெயனலும் புன்னைவனத்திலே தங்கு ம அசிக்கவிங்கப் பெருமானைத் தினந்தோறும் வந்துபூசித்து கன ஸ்ற காலமிருந்து தேகத்தடைவையாந்த மோக்ஷத்தை யடைந்த னன் பார்வதிதேவி சாயத்தால் புலியுருவப் புன்னைவனத்தில் வசி த்திருந்த மணிகண்டிப்பனும் கைலாசபதவி படைந்தனன் அதன்பின் தக்கணையெனப்படு மவ்விடத்தில் வசித்து உயர்ந்த மோக்ஷ த் தடைந்தனன் ''

ஒன்பதாவது

தக்கணாதலம்புரிசருக்கம்.

௧

என்னாது முனிவ ரெல்லா மீறிலா வுவகை பூத்து
முனிவ னான முழுதுணர்ந் தோர்ந்த முனிவனை விருப்பி னோக்கி
யண்ணலே விடு பெற்ற தன்மையை யுரைவா யென்னத்
தொடர்மனை யிப்புராநத்தோன் சொல்லுவா னுரைக்கின்றேன்

வேறு

மதுகரஞ் சிலைபட் பருத்துவான் வீழ்ந்து மழலையஞ் சுரும் பாடப்பாய, பொதியவிழ் கமலப் பொய்கைசூழ் பிரமபுரத் தினின் முடிவிலா வேத, விதியினில் வினைசெய் சருப்பனென் றன னோர் வேதிய னவனை நனகருதி, தைசமலாக கூந்தற் றக் கணை யெனறோர் தனையையுந் டவனுசெனத் தருவான் (௨)

---

* கூழை இப்பெயர் மணிக்கிரீவனை வைத்துப்பட்ட மப்புகாய அதன்பட் [illegible] [illegible]

புகழ்ந்தனைபோர் வடிவுகோட் டெறிபடைக் கனம லொன தேறு, மெய்த்தார் மறைமொழி விருப்புறு புதல்வ னைவிருப்புற் காதிரட் டைக்குழு, தந்தி கதிர் பொற்புவனா ருடன்தகைக்கடியினை தொழுது, மெத்தலை திறலு வர கலை பிரென விசைக் கென விசைத்தனை வணங்கே (௩)

மொகலனு மற மனைப்புலன நரைத்த நாவாயி லொசரைவடியது கனிவாய், முற்றிலிசை முழுவற புதல்வினை வேத முறைபின் கடிமணம் புணர்வித், கலவிபல மலைத காரிருள் நரகதோர் நரகபெற்ற புகலரின மையிருள், விலை வறமபுரிதி பென்றவன் றீர்த்தன விலவிருட யிருக்கின்ல மறநகான (௪)

அங்கவன் மகிழ்கூர தங்கலுமு மேனி யனைய தன்றொ புதல்வ கவர்ந்து, திங்களென நிருந்து மாணாவென வாம் செப்பலும் பிருந்தகைக் கேதாதகா, பொருகுமெ முலை யாவிர் மையிற வகையடி பெருகுற்றுறக் கடிமணம் புணர்ந்த, கொங்கலர் தாரோ விளங்குமயி விறக்குதல் கூறினக், கூறுவா னாருகன (௫)

முறமிறப புகழ் நறகரி யோரின் முழிழ முலைத் தக கனை பெண்பாலு, சொன்னபினை கனிந்து சூருமாற றனது அடி மீட்டுத் மொழிக் கனிவுயக், கறபுடை மனைபால காதல கூர்க திருப்புக் கனிசைப்ப புணர்த்தி விளையாற, பொன மின்ற பொலிந்த பெண்பிறப் படைந்து *தகைமையா பொருந்தினன் னகே (௬)

வானவ சொருவன் றேவியுங் கன்று முயலுருக் காதுப்பு பாரப்பு, மையயத தேவ னுயிர்செகுத்த திடனுந் தேவிபால் துறந்தக்கா பதத்ரு, காலனா மனைதா சக்திய கொக்கி கதிரின் வனமுலைக் கயற்கட், டேடனாக விளங்கி முனி யோரடிபதி தினைதகு கவலை பிறந்தான (௭)

---

* தகைமை - சாயகன் றகை மயக்கலயிழைதல

கைவைப்புற நருகுற தக்கனை, தடங்கண் கலுழ்ந்தனள்
புலம்புறு காலே, மெய்ம்மையுறு நெறிநத காலம் மென்னையும்
விழுத்தவ னவ்வயினை மேவி, யிம்மையே யாறு மெழுபிறப்
படைபுவ கைவம்பி மிரக்கமெல்லா மேறநு, மம்மாநோய் கவிரக
து புண்ணிய த்திதனா மொன மாகவோடு போனார் (அ)

தெளிபுன னதிகள் பறபல தோயநதுந தெளிநதில
ருனமா தனிநற, நரிபூசி நவபூநத சநதனச சார்ந நட
வாரக குழபுனி புரள, களிகொள வுறைபுந தெனறினச
பெழுநது கடிமலா புருகுகொப பனிநகு, மனிபூல புனலை
வனததினி லடநதா னகனறது மாதகபூக கனைறு (கூ)

மனவிநு னதநறுந தாமமயா னிமனி மிடைநற நிறை
வனவாழ பதிபி, னிரமலாய புரனை வாநதிலுங கிணையெப
ன நிலகனை மெனனிபா னாரவச, சுனைபினீா படிநது வய
கல புதநதகுழபமெலன னிறநனி அலைக, வீனைபிருள
கடிபுமனு செழுகதுனாநதுமெயக தவமபுரிந தனனமனே (ய)

மறநாவா கனவி மபூவனாக கோதி மதிநதனை மன
னுமோர மிறபபி, னுறறமேநதா குழவி பாகமற மேழாம
பிறபபினி லோவொழு புகலனப, பெறறவி னிவரு வநதுயா
வொவிய பிறகைலெனை நிடையென னுவாற, சொறற
வை சேனா வலவபுழி யகனற கநகிபனை வெளிதநு படைவாள

என்னனுமுனிவா குதனை சேரகிபிறிமா தாமுமபூ
அனாதனோடு, பிரனொர நடகுநது அனனவினிடைக கனிவாய
மெலவிய விருநதுாமம புரிநது, அரனிய பாவந தீாநதிவ கா
கித தொடாநதது கூறாமா வெணணநது, தனரிகனிலலாச சுக
பா முனிவா னதநதிறகு சாறறுவாா கலைநதான். (கஉ)

முதநினைய வினைதநதல் கருமமே பொருவு மூபுதனா
ருமே மெனறு, மிகநதிற மூரக முனைநகுமற நனமூவிய
நடபல வினைமிகுந நெறிபுகு, சிதமம கதனன குனமனத

தெய்வதச் செல்கவர் முத்தி தந் திடுமென, றுயக்குணர் வுடை
யோருரைப்பர்செவ்வணி யுண்மைத்துறநெறிவிடமறந்தே ()

கருநெறி பயின்ற குழுவினோர்க ளாரவ கனிவுறு காத
லாக கேவல, புரிவதே விதிக்கு கருமமுங் கதிப்பட புரிந்திடப்
பெறுமில ராகனு, லப்பதோர் வீடு பெறுவதற் குரிய ரல்ல
ரா யழுங்கினர் பின்னாப், பிரசாரார் மலர்ப்பூம் புன்னையம்
பொழுமபாச சோதலா் துய்ப்பர்கதி பெறுவாரன (௧௪)

என்றநுமுனிவ ராகவர் பெற்ற வண்ணவீ யிசைத்
திடுமென் றியம்ப, நன்றெனச் சூக னருந்தவத் தோரக்கா ரைத்
தூக்கேரதுப் பிறவி, யொன்றிலேரார் குழுவியாகமற றே
யூமப் பிறப்பினில் லோரெழு புகலவா, மனறவ குழுவாயினா
லியாப் புன்னை வனத்தில்வந் தடைந்தனன் மன்னே (௧௫)

அந்தன னீசர் குரைகழல் வணங்கி மாதவம் புரிந்தன
னிருப்ப, வெந்துவார் சடிலத் திறையவன் வெளிப்பட் டென்
கொளீ வேண்டிய தென்னத், தந்திட வேண்டுகின் றதொல்
லுலக மென்றிரா டந்தா னென்னனச், சிந்தனி செய்கைட் டே
மொழி மடவாள் செய்பா கயிலைசென் றடைந்தான (௧௬)

தக்கன்றவப்புரி சருக்க முற்றிற்று

ஆ௳ செய்யுள்-௩௮௯

தக்கன்றவப்புரி சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சாருகர் வந்தது முனிவரெல்லாரு மகிழ்ச்சியடைந்து பண்டு பாதகத்திரங்க ளெல்லாவற்றையுந் தோற்ற சூதமுனிவரைப் பார்த்து "மேலே சொல்லிய தக்கனென்பவன் மோக்ஷமடைந்த தன்மையைச் சொல்லியருளுக" என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றனர்:—

"என்னையென்னை தேனுவெண்ணும் பொருட்டுத் தக்கனை படைச்செலவு இதழுவிரியுத் தாமரைத்தடங்கள் சூழ்ந்த பிரமபுரத்தில் அளவிலவாத வேதவிதிப்படி நடக்கின்ற விணைசெருமன் என்னும் பிராமணன் ஒருவனிருந்தான், அவனுக்கு நகைவேணி யெனனும் ஒருபுத்திரி தெய்வப்பெண்ணென்று சொல்லத்தக்கவளா யிருந்தனள்; புதிய தேவர்மித்தம பேசனாதி அழகுடைய அவளை விசாரித்தறிந்து மனமுருகிய புடகரச்சன்மனென்னும் பிராமணன் புத்திரனாகிய சத்தியகீர்த்தி யென்பவன், தன்னுடைய பதியாகிய காசிக்ஷேத்திரத்தைவிட்டு நீங்கிப் பிரமபுரத்தில் வந்து விணைசெருமனை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனும், அவன் இவனைநோக்கி "நீ எவ்விடத்திலிருந்து வந்தீர்? உம்முடைய பெயர் யாது" என்று கேட்கச் சத்தியகீர்த்தியும் வந்தவந்தகாரணத்தை கூறினன் அவ்வயனைத்தும் கேட்டு, அவனுக்கு விணைசெருமன் தன்புதல்வியாகிய நகைவேணியை வேதசாத்திரவிதிப்படி விவாகஞ்செய்வித்து தன்கருத்து புத்திரனில்லாமையால் "இக்கேயிருந்து இல்லறஞ் செய்வீராக" என்று சொல்லி யிருத்தினன் அத்துச சின்னாட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கினன்

அதன்மேல் நகைவேணியுடனே புதிய போகங்களைச் சத்தியகீர்த்தி பொருள்களால் அநுபவித்துப் பின்னர் உயிர்துறந்தனன்" என்று சொல்லிய சூதமுனிவரை மற்றை ருஷிகள் நோக்கித் "நகைவேணி யிளமைப்பருவத்திலே விதவையாகும்படி அவள் நாயகனாகிய சத்தியகீர்த்தி யிறந்ததற்குக் காரணமென்னை" யென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்.

பூர்வ சன்மத்திலே நகைவேணியென்பவள் கீர்த்தியண்டத்தக்க விர்த்துவமுள்ள விதுவர்ஜென இருந்து தன்னுடைய கற்புடைமையை விகாமத்தால் வருந்தி விருப்பக் கணிகையாய்க் கசந்துவிட்டதால் ஒருந்த நிலைமையிலே பெண் சனமெமிந்து வாலிபத்திலே விதவையாயினள் விணைனுலகத்திலுள்ள தேவனொருவன் நன்மனைவி யுடன் தானும் புஷ்பருஷ்பதனைண்டு காம ஸம்மனுபவித்திருக்கிற போது பாபிசதன்த விருமபி அத்தேவனுமீகாக கொலைசெய்து மும் அத்தேவனை யொவிவிட்ட சாபத்தினாலே சத்தியகீர்த்தி நகைவேணியோடு கூடி போகமனுபவித்ததிலேயும் விரைவி லிலே யிறந்துவிட்டனன் விதன்வயாகி யிருந்த நகைவேணியுந் துஷ்பக காலத்தில் உண்மையுணராத காலபமுனிவா அவனி

டத்துக்குவந்து "வித்தையையறியமாட்டாதே இந்தப்பிறப்புமுட்டு மன்று இன்னும் ஏழுபிறப்பு அடைவாய் இதற்கு வருத்தமடையாதே" யென்று சொல்லிச் சென்றனர்.

அதன்பின் தக்கனையயக்கம் நீங்கிய புண்ணியதீர்த்தங்களாடுதற்குச் சென்று அநேக நதிகளிலே தீர்த்தமாடியும் மனந்தெளியாதவராய் அகத்தியமுனிவர் மனமகிழும் பொதிகைமலைச் சாரின் தென்றிசையிலிருக்கும் புன்னைவனத்தையடைந்தனும், அப்பொழுதே மனத்தின்றுன்ப நீங்கியது. தன்மனத்திருளைப் போக்கிய காரணத்தால் இந்தப் புன்னைவனத்துக்கு நிகரொன்றுமில்லையென்று நினைத்து நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து மரவுரியுடுத்து விபூதிதரித்துப் பஞ்சாக்ஷர செபஞ்செய்து தவஞ் செய்திருந்தனன், அவனுடைய சொப்பனத்தில் சுவாமி எழுந்தருளித் "தக்கனே நீயினி யொவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைபெற்று ஏழாவது பிறப்பிலேழு புத்திரரைப் பெற்றபின் இவ்விடத்துக்குவந்து ஓயாத கயிலாசபதவி யடைவாய்" யென்றருளிச் செய்தனர். அது கேட்டு அவ்விடத்தை விட்டுத் தக்கனை யுயிர் துறந்தனர்" என்று சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய முனிவர் 'தக்கனையரிய தவத்தைச் செய்தும் பாவம் நீங்காமலவனைத் தொடர்ந்த காரணஞ் சொல்லியருளுக' என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்.

'முத்தியைத்தருவது கருமமென்றும் ஞானமென்றுங் கூறுவர், அப்படியன்று சற்கருமத்தால் மனத்தெளிவுண்டாகும் அத்தெளிவினால் ஞானங்கிடைக்கும் அந்த ஞானம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் உண்மையாகிய சாத்திரக் கருத்துமிதுவே. கற்புடைய பெண்கள் தங்கள் கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதுவே சற்கருமம் அந்தக் கருமத்தைச் செய்யாதவளாதலினாலே தக்கன் மோக்ஷம் பெறுதற்குரிய வல்லளாகி வருந்தினவளாய் மேலே கூறிய ஏழாவது பிறப்பிலே யேழுபுத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னர் புன்னைவனத்தையடைந்து சங்கரேசர் திருவடிகளை வணங்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அவ்வெம்பெருமான் திருவருளாலே திருக்கயிலாச பதவி யடைந்தனள்'

பதினாலது.

வீரசேனன்பிணிதீர்ந்தசருக்கம்.

என்ன முனிவா மகிழ்ந்துகேட் டினைவா யவிழுந்து மட்டு
விரகரும், புனிதனை வணங்கினை வினவமை புகல்வா பெரிய
மாதவத்தோர், சொன்ன தன்மை மனங்கொண்டு தொகுதிசா
லோன்விச் சுதமுனி, பின்னி னெதுசெனு கடிமிலைவேல வேந்
தன் கதையொன் றுரைசெய்வான் (க)

வெண்ணெய் துயிலாத கதிர்முத்தம் விளைக்கு மரக்கத
தரவணைமேலு, வண்ணமக கரிய முகில்காட்ட வாயு முகமுய
கருணைபொழி, கண்ணுமஞ் கமல மலர்காட்டுங் கண்ணன் றுயி
லுமர காவேரித், தண்ணக அறைறவன புனலுடன் றமிழ்தே
குறசைத காவலனே, (உ)

ஒளிரும வடிவார விதிரத்திடுமபோ ருழக்கு மருவார
ருரமபோழ்ந்து, குளிரும பரவைத திரைகிடைபபக குருதிப
பெருக்கா றெடுத்தோட்ட, பிளிறு முருமுக குரற்பணைகளைப
பிறைவெண கோட்டிப பாவடிய, களிறு தொலைத்து மூவெ
யிலுழு கவிகை மெறிந்த கதிர்வேலான (௩)

திரைசெய கடறபார பொதுநீக்கித் திகட கவிகை
தனிநிழற்று, மாசாக கரசன மனுநுக எமபய னடலவே லக
ளயகா, குரைசெய வரிவண டொருகோடி கொழுந்தி கநவு
கட்டுணுமுட, விரைசெ யலஙகற றடமாரபன் வீர சேன
னெனுமவேந்தன (௪)

அமரவேட டெழுந்த இனிகடைககோ ளயய னெருநா
ளரையிருள்ளிற, றமிய னுக வெழுந்துநகாத தன்மை தேருங
காவலிரு, டமிய பின்னி யதிரகதுகமரு குலவொன் பொழிப
விதோவிதிரா, வமிழ்ந் கைவே லவன்மறைபோ னொருவன்
மனைவாய்ச சென்றடைந்தான (௫)

வேட்டு முத்தி நெறியவர்க்கு மெயஞ்ஞான மணநீபோன
றென்புலத்தோரக, கூட்டக் கொணர்ந்த தீவகளியைப் யுட றநு

பசியாற நருமென்னக், கேட்ட பொழுதின் வேந்தனென்க
கிளர்ந்த வுவகையா லறிந்ததலத், தோட்டு மலர்த்தார் மடல
வேந்தனா ருயகத்துக் *கோயில் சென்றடைந்தான் (௬)

சுடர்வேற் காளை வரலகண்டு தொழுது நெஞ்சந் துணை
னொன்று, வடமீன புகழு மருங்கற்பின மாதரவை நோக்கின
மணிமுறுவற, படவா வரவப பைததனைய பரவை பல்குற
பணைமென்றோட, கொடிநேர் மருங்கி னலனேறி குறித
தோர் மாற்றங் கூறுவார் (௭)

மன்னர் மகுட நிரைபுழு வயங்கு கழற்கா லகனடிகாள்,
வென்னை கள்ளக முற்றனைவா வெழுந்த மறையின றுறை
போய, பொன்னங் கமலத் தார்மார்பா பொருவென்னிலை
கொல பிறைபுரியா, பிரானி னருவேல வேந்தாதமைம் வெகு
ணடு கொலைசெய தனைகொலலோ (௮)

அருளபார்த் திருக்குங் கொலதுடிக கெல்முற நிரங்க
வாதிஞ்சிப, பொருளவேட டனைகொல புராணங்கில் பொ
ழுது பொய்யமைம் பிதுவென்ன, மருளர் னிகழ்ந்து கூறினை
கொண் மதிசேர் சடையா னடிபரவு, மிருடோ மனத்தார்
தமக்கின்ன விழைத்தி கொல்லோ வென்பகனறார் (௯)

மருவா ரலங்கற றடமார்பன் மடந்தை மதிவாண் முக
நோக்கி, திரைவால வளைக்கை யணங்கனையாய நெருங் விரவு
மறைநெறியர, பொருநா மறையோன றெனபுலக்கைதாக்க
கூடடிக்கு மொனாந்த நீங்களிலைத, கருவா பென்ன வெழுந
தபசி தணிப்பான வாங்கி யருந்தினனால (௧௦)

மனைசேர் திதழிப பூந்தொடையு மாலை மதியு மணிசூடுப
பணையா வரவு முடிதததசடைய பரமன முதலாங கடவுளருக
குணவா மதனை யறிந்திருந்து முண்ட வதனை லுாளருயிக
கனனயா வுடலம்பெகுத்தேன் றவிக்குந்திறனுங் காணேனால

கனந்சேர் பிடறறுள கடலுலகை யாட்டு முறைந்த மலர்க
கடவுள, மறையோர் நிவாதம் பொருளகவாந்து துயக்க

* கோயில் - அரண்மனை.

வஞ்ச ரொருநூறு, பிறவி வினைவான ஞமலியாய்ப் பிறந்து
பின்னர் சுரகதி, துறவா ரென்ன வந்துறைந்தச் சேணு
டாத தானை விறல்வேந்தே (௧௨)

தேவி கோமனம்கிளத்த தெருள்துணிவெனச் செய்
தமெனக், காசி னேரிலகனா வீரநாரக நலங்கி யபாகார
தனளிருப்ப, வாவும் பரிமான் தேர்க்கிளவி வருக வென்று
திறலமைச்சாக, கூவி புறம் பிணிதீர்ப்பான் குறிப்பி னவ
ரோ டாய்ந்தனனால் (௧௩)

ஆய்ந்து ... சிகாமணியென நறையும் புதல்வன்
றனையருளா று, பாந்தள் முடிமேற் கிடந்தகடற் புவனை ஞா
லம் பரித்திடெனப், பூந்தண் மாலை முடிமிலைசிப் புலவு கம
ழும் கூரிலைவே, லேந்து ஆற்ற வுளமகிழ்ந்து கொடுப்பா னென்னி
லெழுந்தனனால் (௧௪)

செய்ய வெழுது மறைநியமம் சொடியோனந் தலைக்கள்
பல்பணிந்து, வெவ்வாய் வடிவேல் திறலினி நீடும் வீரர்
சூழ் துளவழகில், பெய்யான முகிலெபோன மணிமேனி மூதிற
மக் தானைக்கட் கமலமலரா, கைதவா யாவிற ஞயிலகினா
வாந்த புரமுசென நடைந்தானால் (௧௫)

வீதகு புனித சீரடிந்த வீரசேசா பசமபொற றுனா
றாவி, வானக்கு கடலதூழ் மண்ணவாநக மாய னெழுகநா மறை
யிறைஞ்சி, யாருகுத தன்னனு மந்தரோர் புகலா மையிஞன்
சீனினுற்ன, ரேறுகொ ணரும்பு சுதிரமுததிற நீகழும
புனர்ரை வணங்கோந்தானே (௧௬)

வாய்ந்து பசகதே நாறறிருந்து வழிபுகறந்தன மலர்
வலநதி, வீரந்த பளிகரிற பெரிகினாற செம்பிரச கனைபி
ளிடைமூழ்கி, யாந்த விடந்தா விருண்டபிடற றனணா
லடிந்தா மறையிறைஞ்சித, தோந்த கோளிசு சிவசனம
துறைபு பிலஞ்சு செனறடைந்தானே (௧௭)

---

* பிறழ் - விளங்க

ஏய்ந்தார் திருப்பான முறைநெகிழ்வ வினைத்தகாரு துமல
மடிரோபழதி, மைமேதோய புனைவ னந்திமலப்பு வருகுது மொர
பூரிய வேண்டுமெனப், பொய்யதீர் கேள்வித் துறைபோய வந்த
ஞான புலவுகமழ், செய்தோய வடிவேல் லகளக்க னெஞ்சக
களிப்ப வுரைசெய்தான (கஅ)

உரைத்த வேலோடு மூளருகி யுடனுஞ் சென்றத் திற
லாழி, தரிக்கேதான றினைமுன வழிபட்டு தவத்தார் குறைந்
து கூறுவயிலன, நெறித்தோராக கனபுற றருசெழுகதி
வரியலப்பு மனத்தி னிருமர், விரித்து நவில வேண்டுமென
மெய்ந்நோன் மறையோ னுரைசெய்தான் (க௯)

தேறு புனல்வார் சடைக்கரந்த தேவ ஞானு மருசெழுந்
தின, வீறு தெரிந்தா நாறுணடு விரித்து மொழிந்த கரிதா
மா, ஞாறு கமலத் தவனமுதலோ ரினைனு மறியார நானறி
கது, கூறுந தனைமை யுடையேனகொல குவந்த தினித்தேட
கோவேந்தே (உ0)

இன்ன தாய வருசெழுந்தின றனமை தனை பித்தல
தகிற, றென்னன பொருப்பின வீற்றிருக்குந தென்னு தமி
ழமா முனிவர்க்கு, முன்னம பகாந்தான புரிசடையோன
முனியுந திலக டொறுமவந்து, பொன்னார் துணாது பிறை
வனடி போற்றி வழிபட டேகுவனால (உக)

பரிதி வெயிலாற பாயிருளபோம பான்மை யெனனப
புனைந்நோன, புரியும வினைவல விருளெல்லாம புறந்தக திரிய
வாகுகத்தை, தெரியுந தமிழமா முனியெனக்குத தெரிய
வுரைத்தானே திறலவேந்தே, யரிய தவமாற றினனினகினை
றகது லறையப படடதால (உஉ)

கறங்கு பரவைக் கடற்றழிலு கனைனை புத்தலர்
கடவுளர், ணறுந்தன கொன்றை மாலைபுனை நமபன சிறந்த
தகைமையா, லறிந்தோர் பரவு மந்திரக்க ளினைத்தி னுளுனு

THE K[illegible] SASTRI RESEARCH [illegible]

விர[illegible]மாலை

மனுவெழுத்தே சிறந்த தாகு மெனவெனனுரு செப்புந் தெய்வ சானமறையே (௨௩)

முருகு கமழும் பங்கேருக முகையினை பொழுகு நறவுகொண்டு, பரவு புனலும் புரிசடிலத் தண்ணல் ஐந்துவா மனுசெழுத்தினை, வருண னொன்றுந் தோற்றினவான மகக ட கதியினை வகுத்திக்கும், பாவுந் தகைய வருசெழுத்தின் பான்மை யறியார் விலக்காமால (௨௪)

எண்ணின மறையின் னெறிவாய வெழுத்தஞ் சறியா ரிருந்தகடலசூழ், மண்ணினிடைக்குஞ் சவமாகு மவர்க காணின மறையோரா, விண்ணினிருந்த தெழுத்தினை வெயவ கனலி தன்னைப் பசுவைக, கண்ணிற காண வேண்டு மிறை காணு பதிக ஞுவாமே (௨௫)

அறத்தின வழியே யனலவேளவி யீந்து மாறவி யொருநூறு, பிறப்பு மேலாம வேதியருயப பிறந்தாரக கனலி பெறுவாகா, நரைப்பூங் கடுக்கை மாலைப்புனை நம்ப னடிக தா மறைக்கனபுகு, சிறப்பி னுபாந்த வஞ்செழுத்தாந் தெரியக கேட்குஞ் சிந்தையுமே (௨௬)

புலையனெனினுஞ் செகாயிர புராவகாயமடுபபோனுறு
மலாதார வேணி யண்ணலெழுத் தஞ்சமறிந்தான முனிவரு
மலாபூ மலத்தோனடைபுனைய மறையோனெனினுமறியாதா
னுவகிறப்பைப்பன்மேனவேயு [illegible] மறையே

காசி பிரயா கைகளாந் திகாஞ்சி கையி சாரணிய
முதின மதிசோய முதுகுன்றந் திகதாச சரிய மாறநகாடு
வீச தெனற நவபுமலைய குமப கோணம வேனுரவா
மூசியரிக வொருகோடி மெய்யகதுவ கடமப வனத்திலே

என்னும் தலத்தி லைந்தெழுத்த பிரைந தாண்டு நிதினறபலன, புன்னை வனத்தி னிருந்தாசு பொருந்திய புகலிற பெறலாமாற பனனும பழநான மறையுவறநூம

டகரற பாற்கேரு வளமுறுகி, யன்ன வனத்தி லெஞ்ஞான்று
மமாகது விலகோா குறம்பிற (௨௯)

வழுத்தும் சகைய விதத்தலத்தின் மறைநூற் றுறை
போக குரவனுழை, யெழுந்தனு சனபாற கேட்டறிந்தோ
ரீயாண்டுச் சென்று காஞ்சிடினு, குழைக்குங் கடுக்கைப
பொலநுணருக குரிவென் டிகை பச்சைகொழுந்தனு,
சழிக்கும் புனறசெஞ சடாமௌலித் தொலலோன கயிலை
யடைவாரே (௩௦)

மஞ்சு கவழு நறுமபுன்னை வனஞ்சே ரிகதத தலத்தி
னைவா, ஞாஞசம பொழுது மழுவிடை மேற றவாவா புமைமி
னொடுகோனறி, நஞ்சு பொதிந்த மனிமிடற்று நமப னவா
தஞ செவிபிலெழுத, கஞசம புகலவ ளுகவாபே றகைறபற
பாறகேரு வடவெவேலைய (௩௧)

அலாபூந சினைய புன்னைவன மடைந்து மென்ன மனம
குழைந்து, புலரி யெழுந்தோ ரடியிடையும பரிகத விளைவல
விருளகல, விடரு பசுமபொன கொழித்துமணி யெறிந்து
முழங்கு திரைக்கஙகை, மலிபூம புனல்சூழ வடகாசி வைகும
பெருமபேறறடைவாரே (௩௨)

பிற மழுவ பனிபரநது பிறபபக கொணந்து பிறங்கின
ரின, கனஞ வழிபு நறுமபுன்னைக காவு சூழ்ந்த விதகலத்தி,
னுாளவு குழைந்தோர படியேனும வறிபாக குதவி னெறி
வபிரந, கௌஞ நறவச் திசைதிசைபாய செழுமபொற கயிலை
சென்றடைவார (௩௩)

எனன மறைபோ னியமபுதலு மெறிக்க தரஙகக
கருங்கடல்மபா, மன்னன வனங்கி யினியதக முனியின விறு
விரித்தெனக்குப, பன்ன வேண்டு மெனபபகரப பவாச
செவவாயப படாநிறைய, வன்ன முப்பாதத மகறகதிறவ னினை
போன கூறத தொடங்கினாலு (௩௪)

ஆற்றற் கரிதா மூவிலைவா ளவுணர்க் கினிதென் றறை
ந்தமரர், போற்றி யருள்வார் பொம்மெனப் பொன்னங்
கமலத் தாதொடு தூவ, மாற்றற் கரிய வெந்துயரி னேகாரப்
படையைப் பணித்தனர், வேற்றுக் கொடிமீ துயர்த்தனி
யிறைக்கண் முதல்வர் திருக்கண்ணால (௧௫)

சுழிக்குமம்புனற்கங்கைக்குமெய்யன்சடைமுதல்வன
விழிக்குவளமலர்க்கண்ணினீர்விழுந்ததலத்தினிடையிலுந்
தழைத்தந்நீர்மணியானதன்மையானமற்றெண்ணக்கண்ண
வழுத்தற்கரிய பக்கமணிபெண்ணனுமாகடலைதுழ வமயக்கமே (௧௬)

போற்றற்கரியவெண்ணிறத்தபொன்னம்பசுந்தநிறத்தமுந
கோற்றத் திகழ்வ கருநிறத்த வாய வரசர் தருமணிகா
சாற்று மறையோர் முதலான சாதி நான்கு மாமென்பர
கூற்ற மடர்ந்து கொல்லைபுரிபுக் குருதி காலுங் கூர்வேலோய ()

ஒற்றை முகத்த மணியணிபி னுடனா யினத்தாற் றே
ற்றனுயிர், செற்ற பாவந் தீருமுக மிரண்டிற் சிறந்த மணி
யணிபி, னற்ற தாகும் பசுவினுயிர் நட்ட வினையும் முகத்த
மணி, முற்ற வணிபின் மக்களுயிர் முடித்த பாவந் தொலை
ந்திடுமால (௧௮)

பொருந்து நான்கு முகத்தமணி பூணி னூற்றாக் கொன
றவினை, யிரிந்து சாயு மைந்துமுக மிலங்கு மணிகள் விழைந்
தணியி, னருந்தா தத்தின யருந்தாவினை யகலு மாறு முகக்கம
ணி, தெரிந்து புனையி லநகணைனைச் செகுத்த பாவந் தீர்த்தி
டுமால (௧௯)

ஏழு முகஞ்சேர்ந் திலங்குமணி யிலங்க வணியிற் பிறர்க்
குரிய, மாழை கவர்ந்த வினையகலு மெட்டு முகத்த மணிய
ணியிற், குழூஉக் குரவற் கிழைத்தவினை தொலையு முகமொன்
பதிற்கழுஉ, கேழ்சேர் தெய்வ மணியணியிற் கேடில் செல்வம்
பெறுவரால, (௨௦)

சாசல் பதமு முகத்தமிணி தெரிந்து புனையிற பேரினிடா, வார்ந்த தாந்டிம பதிநெஞ்சு ருப வபாகு முகந்த பணிபணிபி, னோபாய பொருளகளினைத்தினைபு நேரு வேள்விப பலனுணா டா, மீர ருப வசகமணி யணிவார முத்தி யெய்துவாரால ()

இவ்வா ருப வசகமணிக ளணிபு பிடனு பிறையவனும், யெவவேவ றொருபா ரறியாகார விரிவெணெணிலவுப பசுவெகொ முந்து, மொவவா தெனுந் நிலதமுடன முறறு மணிபா வணிருவனோ, செவவாவ மதியவ விடநதசடைத தேவா பிறைவனுதமால. (சஉ)

வேறு

ஏறறு கூறறு பிருநில மனனவ னிகறுநெ
சாறு செற்றனை நீறறு தனமையை நின்று
துனனுமவல்வினை கடிந்து உடசிந்தா துகருணைதந்தாழுதுவ
தொண்டை வேணியாக கனபுறு மறையவன கூறும (சங)

கூறற டாநதபூந கழலினை கோயிலெல்லா னீறும
போறறும வேளிசெ யாநதனன வியாககழ னீறும
தோறற மேவிய மறையவன றுறநதுசெல காலை
யாறறு மோமவெண ணீறுமற றினைவாகது மாதும (சச)

தெரிநத வேதியா நாடொறுஞ செயகடன வழாமற
புரிநத வோமவெண ணீறவாக கலநது பொருநதா
விரிநத சாதிக ளெவறறிறகும வெவவழு னஞச
மருநதி னுனறிரு நீறறினை யணியலா மனறே (சரு)

தகூயி னீறறிசா யணிநதிடிற றழைததவிரா கதிரக
கனிலவு வெணமதி சோதரு நெறறியி னணியி
னிலகு கணமலா பொருநதிடு மெறிறகழூ தனிபின
மலாநதமொணகதிா மணிமிற மேனமுணிமி மாதோ (சசு)

சுநத ரத்தட நதோளினிற றுலவுகி றணியிற
செருநத முறகொலை மழுவொடு கனறுமான குலவு

முந்தி மீதினி லன்றித்தி ஆட்டுமலெனு சினந்த
வெந்தி றற்புலி யதனூட்டே யேசிடு மன்றே (௪எ)

வேறு

கலையினுக்கிற நடமாராயி னுத்தித நடத்தின முழுநூ லின், மலையி னுயர்ந்த தினிதேர்ளின மணிகூடத்தின மு னைகளி, விலகு சுழுந்திற அவாயிசையிற பஞ்சப பிரம மெடுத்தோதி, நிலவு பொழிபும வெண்ணணீறு நெறியி னணி நலவேண்டுமால (௪அ)

இறைவனீறு புனையாமலி யழுக்கு வினைகள் பயனுறதவர், நெறியிற வெண்ணனீ றணிந்துங்கி நிவ்வு புரியு முழுமுதலை, முறையினியறிவழிபட்டான முத்திபெறுவரெளிதாகுவ, கறைசோர் விட்டறுன் பூசையின் நியமபுஞ் சிறிது கட்டுரைப் பாம (௪௯)

பிறவிக் கடற்கோர் புணையாகும் பெம்மான் பூசை யாற் றதனை, நெறியிற் புரியா வாதகைகளை நீலவென் றிருக்கும் கொடியோரை, முறையிற் றிகிரி தனையுருட்டி முநீ ருலகம் ணிகளிக்கு, மிறைவன சினவிக் கானவேர்ககா திருக்கிறபால செய்தவனெல (௫0)

மண்ணளிவு மண்ணிற வில்தனளிற படிக முகவர் மாமணியி
னணையுமு பஞ்ச லோகத்தி னிலைழுந்து பிழக நனனகரின
விண்ணியுயருநடவனரயின விரைசோகாவிறபோறறின
றணணைந்துறையின வழிபவா மழியா முத்தி நெறிசாவார்.

திருந்து தலைக்கு ளுபாதுமிச செம்பொ னிமய பொருப்பினற, முருந்தின முறுவற கொடிபாகன பூசை முறையிற புரியாமற, புரிந்த வினைகள பயப்பட்ட போகி யெழுந்த பதிநிர, வருந்து முனைவு நாயூனே யாமென றுனைக் கருமமறையே (௫௨)

சீர்சால கமலப பொருட்டிருந்து தென்னீ ருலகம படைப்பதவு, மேசார பசுபொற றருவினிழ விருந்து

வான மணிப்படுதலும், கார்மேகச் சிறந்த திருமலர் புகழ்
மின்னொளிர் தூய காப்பதுவும், வரச்சேர மூலையாள் பாகனாமுன
வீழ்ந்திட்ட டவர்தம் பெருமான். (௫௩)

என்று மறைபோற் றியம்புதலு மிகலே வரசர் முடிபு
னைந்து, துன்று கழற்கால் விறல்வேந்தன் அடாவென் மதிய
முடிக்கமரா, னன்றி யிறைவ னில்லையென வறிந்தா னறிந்
தான் கவலை துளைத்தானை, மன்ற கமல மலர்பரவி வணங்கி
வேட்டா னெழுந்தே. (௫௪)

எழுந்த சுவாமிதன் செய்ப்பட்ட மெழிக்குஞ் சுடா
மூர விருந்தோர் போற், றழைத்த விண்ணோய தணிந்தொழி
யத் தனிப்பர் வுயர்ந்த கடாமுழங்க, குழைந்த தனிப்புகழ்
கொண்டறப் வி குழக்கனை கமல மலர்ப்பாதம், வழுத்தித்
தொழுதா னிறுப்பவனு மழுவல் திருப்பாதத் தெவ்வுீப்பட்டான

வெளியுந் தெய்தா பிறைபோலே விழுந்து தொழுது
சேர்ந்தப், களிமின பூதிக தணிமுகமே கருணைக் கடலே
மெய்ஞ்ஞானா, வொளிபி தெளிமோ யருட்பாதந் தொழுது
முகத்த வொழுகனிமே, தெளிய மழுதே யென்னொனாது
சிந்தை யுருகிப் பரிவினானும் (௫௫)

பரவு மன்னா முகநோக்கி விண்டுத் தென்னா பகரே
லடியன், மறவே வாகுதோ நீயானாலும் மலர்த்தாட் கைப்
பாயமுடிவி, னிலிபோ குப்பி பொன்னிலைய மெய்தன்
னேனுடு மெனக்கற, விடைசெய் கடுங்காங் மாலைபுனை விமலன்
வழங்கி மறைந்தனனால். (௫௬)

பொன்னை குடியி லெப்பிறந்த நகரு போய்த்தன
புதல்வனொடு, முன்னம் போல வகனுலகு முழுதும் புரந்தி
யென்ப வதிந்தே, மாதுயர மருந்தற பேறியெய்தி காண
போர பரிய தவமாற்றி, மன்னா மன்னர மணிமிட்டறமேனை
மலர்த்தாட் கமல மலர்சேர்ந்தான். (௫௭)

விரசேனனை பிணிதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௨௪௧.

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

நைமிசாரணிய ருஷிகள் மகிழ்ச்சியடைந்து "புண்ணியவனத்தின் பெருமையினையும் அருள்செய்ய வேண்டு" மென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் மின்போலப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய வீரசேன் அரசனதுகதையைச் சொல்லுவாராயினர் —

வெள்ளியசங்குகளாற் றொகுக்கப்பட்ட முத்துக்கள் விளங்கும் காவிரியாற்றின் மத்தியிலுள்ள சீரங்கத்திலே சர்ப்ப சயனத்திலே நிறம் கரியமேகத்தைக் காட்டவும், வாயும் முகமும் கண்களுந் தாமரை மலரைக் காட்டவும் விஷ்ணுபிரான் நித்திரைசெய்கின்ற சோழதேசத்திலே தமிழ்நிறைந்திருந்த உறந்தை (உறையூர்) க்கு அரசனாகி பகையரசர் மாரனைப் பிளந்து இரத்தவெள்ளம் பெருகியோட யானைப்படைகளைக்கொண்டு பொன் வெள்ளி இரும்பாலாகிய கோட்டைகள் சூழ்ந்த கலிங்கதேசத்தை வென்றவன், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வுலகத்தைத் தனக்கே சொந்தமாக்கிச் சந்திரவட்டக்குடை நிழலில் வைத்துக்காக்கும் இராசேந்திரசோழ மனுநிகர் அபயன் அகளங்கன் வீரசேனனென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் படைத்தவன், அவனொருநாள் இராத்திரியிலெழுந்து தனியனாய்ச்சென்று நகர்காவல் செய்துகொண்டுவரும்போது பெருமழை பொழிய ஒதுங்கி ஒரு பிராமணன்வீட்டிற்சென்று பசிவருத்தத்தினாலே அவன் சிராத்தத்துக்காகக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்த மதுரமான பழத்தைக் கேட்டனன். பிராமணன், வார்த்தையினாலே யிவன் இராசாவென்றறிந்து உடனே கொண்டுவந்துகொடுக்க அரசன் அதனை உண்டு பசிதீர்ந்த பின் அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

இங்ஙனம் வீரசேனமகாராசன் வரவை அவன் மனைவியாகிய பட்டத்தரசி கண்டு வணங்கி 'சக்கரகிரிதரன் பிரபுவே! உம்மைப் பார்க்கும்போது சாங்கமுற்றவர்போலத் தோற்றுகின்றீர். தாமரை மாலையணியப்பட்ட பிராமணர்பொருளை யபகரித்திரோ? பராந்தியனாகிய இராசாக்களைக் கொலைசெய்தீரோ? உம்முடைய வருகையை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பழைய குடித்தனக்காரர்கள் வருந்த நியாயமில்லாமல் அவர்கள் பொருளை அபகரித்தல்செய்தீரோ? பிராணிகளை படுகளத்திலே வதைக்கப் பொய்யெனும் புகன்றீரோ? சிவனடியார்களுக்குத் தீங்குசெய்தீரோ' வென்று வினவ வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வீரசே

ஊன மனைவியைநோக்கித் தெய்வப்பெண்போன்ற மாதே! நேற்றிர வில் சிராத்தத்தில் விசுவதேவர் முதலியோர் ஸ்தானபாத்திரமாக வைத் திருந்த பழமென்றறிந்தும், அதை யொருபிராமணனிடத்திற் சே டவோககியப்புசித்தேன். அந்தத் தோஷத்தாலே சரீரங்கெட்டமடைந் தேன். இதைத்தவிர்க்கு மார்க்கமொன்று தெரிந்திலது. சிவத்திரவியம விஷ்ணுதிரவியம் பிராமணதிரவியமாகிய இவைகளைக் கவர்ந்து அநுபவித்த வஞ்சகர் நூறு ஜன்மம் நாயாகப்பிறந்து பின்னர் நரக த்தையடைவார் என்று சொல்லினன். அதுகேட்டு இராசபத்தினி மனநொந்து கலக்கமுற்றுக் கண்ணீர் சொரிகின்றபடி யினிஎன்செய் வோமென்று சோர்ந்திருக்க, அரசன் மந்திரிமார்களை வரவழை த்துத் தனக்குவந்த வியாதியைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, அவர்களு டன் ஆராய்ச்சி செய்து கிருபாசிகாமணியென்னுந் தன் புத்திரனு க்கு மகுடந்தரித்து, 'இந்த வுலகத்தை யரசிப்பாய்' என்று சொ ல்லிவிட்டு வெளிப்புறப்பட்டு அநேக விஷ்ணுக்ஷேத்திரங்களிற் சென்று வணங்கி அப்பால் திருவனந்தபுரமென்னும் மலையாளத்துக் குப்போய்த் தீர்த்தமாடி அனந்தசயனத்திலே நித்திரை செய்யும் பத்மநாபஸ்வாமியை தரிசனஞ்செய்து கும்பிட்டு அவ்விடத்தினின்று தன் னுடைய மயக்கமாகிய ரோகவியாதி நீங்காமையினாலே யவ்விடத் தைவிட்டு நீங்கிப் பூவருமனுகர் முதலையபோலப் பிரகாசிக்கும் புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலேவந்து பளிங்குபோலத் தெளிந்த சுத்த ஜலத்தையுடைய நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசனை வணங்கித் தவமியற்றியிருந்த சிவசன்மனென்னும் பிராமணரு டைய திருக்குடிற்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

பின்னர் வீரசேனன் சிவசன்மருடைய திருவடிகளைத் துதி த்து, 'இந்தப் புனர்ஜன்மமானமயக்கு சொல்லியருளவேண்டும்' என் றுகேட்க, அவரும் ஞாயகமில்லாதவனாகிய வீரசேனன் மனமகிழு ம்படி சொல்லி முடித்தலும், அரசன் நெஞ்சநெக்குருகிச் 'சக்கரபாணி யாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை முதலிலே தரிசித்த தவத்தினாலே திரி புரத்தகனாகிய சிவபிரானிடத்தி லன்புபொருந்திய அடியேன் இரு தயத்திலுள்ள மயக்கமு நீங்கப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தி னியல்பைவிரி த்துக்கூறியருளுக' என்று கேட்க, நான்கு வேதங்களையு முணர் ந்த சிவசன்மர் சொல்லுவாராயினர்.

கண்ணுடையார் சடையுடைய பரமேசுரனாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பெருமை நூறுவருடஞ் சொன்னாலு முடியாது. பிரம விட்டுணுக்கள் முதலியோரின்னு மறியார். அதனை நானறிந்து சொல்லுந் தரமுடையேனோ? அரசனே! அத்தகைய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் றன்மையைப் பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கு இந்தத் தலத்திலே சிவபிரானுபதேசித்தருளினர். அம்முனிவரும் மாதந்தோறும் இங்கே வந்து சங்கமேசுரரை வணங்கி வழிபாடுசெய்து செல்லுவார். சூரியகிரணத்தாற் புறவிருளொழிதல்போலப் பூருவத்திலே நான்செய்த வினையெல்லாம் ஓட்டப்பெற அம்முனிவரெனக்கும் பஞ்சாக்கர மந்திரப் பொருளை யுபதேசித்தனர். அம்மந்திரத்தை யுனக்குச் சொல்லுவதனால் அரிய தவஞ்செய்தவனானேன். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுக்குள் சிவபிரானே உயர்ந்தோனாதல்போல, பெரியோர் துதிக்கு மந்திரங்களுக்குள் பஞ்சாக்கர மந்திரமே உயர்ந்ததாகும் என்று தெய்வத்தன்மையுள்ள நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லும். சிவபிரான் திருவுருவாகிய ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் றன்மையறியாதவர் நான்கு வருணமு முண்டாதற்கிடமாகிய உயர்ந்த மானிடப்பிறவியில் வந்து பிறந்தும் மிருகமாவர். வேதசாரமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யறியாதவர் நடைப்பிணமாவர். அப்பிணத்தைக் கண்டார் அந்தப்பாவம் பிராமணரை, சூரியனை, அக்கினியைப், பசுவைப் பார்த்துப் போக்கல் வேண்டும். இவற்றைக் காணாதவன் இழிந்தோனாவான். சிவபிரான் திருவடிக்கன்பும் பஞ்சாக்கர மந்திரப்பெருமை தெரியக்கேட்டு மனமும் தருமவழியே யாகமெல்லாஞ்செய்து நூறுசன்மம் பிராமணராகப் பிறந்தார்க்கன்றி வேறையோர்க்குக் கிடைக்கமாட்டா.

புலையனானாலும் நாயமாமிசம் புசிப்பவனானாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரந் தெரிந்தவன் முனிவனாவான். பிராமணனானாலும் அம்மந்திரந் தெரியாதவன் புலையனென்று நான்குவேதமுஞ் சொல்லும். காசிமுதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தைப் பத்துவருடம் உச்சரித்த பலனை இந்தப் புண்ணியவனத்திலே யொருவருட முச்சரித்தாற் கிடைக்கும். இவ்வனத்தில் வெகுநாளு மிருந்து அம்மந்திரஞ்செபஞ்செய்பவர் அடையும் பலன் நான்குவேதந்தெரிந்த பிரமனாலுஞ் சொல்லும் பகுப்புடையதோ? இத்தலத்திலே குருவினிடத்தில் பஞ்சாக்கர மந்திரோபதேசங் கேட்டுத்

தெரிந்தவர் எந்த இடத்திறப்போ பிறந்தாலும் கயிலாசபதவியு டையவர். யாவரிந்தத் தலத்திலிறந்தாலும் உமாதேவியுடன் சிவபிரான் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, அவர் காதிலே பஞ்சாக்ஷரத்தை யுபதேசிப்பர். அவருடைய பலன் சொல்லும்படியுடைய தன்று. புன்னைவனத்துக்குப் போவென்று விடியற்காலத்தி லொரு அடி யெடுத்துவைத்தாலும் காசிக்ஷேத்திரத்திலே தங்கும் பயனடைவார்கள். இத்தலத்தில் ஒருபிடி சோறுவந்து தரித்திரருக்குக் கொடுத்தவர் திருக்கயிலாசமலையைச் சேருவார்' என்று சிவசன்மா சொன்னவுடனே வீரசேனராசன் அவரை வணங்கி 'இனிமேல் உருத்திராக்க மான்மியஞ் சொல்லவேண்டு'மென்று கேட்கப் பிரமனுக்குச் சமமான சிவசன்மர் கூறுவார்:

'திரிபுரத்தசுரர் செய்யுந் துன்பஞ் சகிக்கமுடியவில்லையென்று தேவர்களெல்லாருஞ் சிவபிரான் றிருவடிகளை வணங்கி முறையிட்டனர்; அவ்வெம்பிரான் அகோராத்திர மந்திரத்தைச் சிந்தித்துத் திருக்கண்களிமையாமலிருந்தனர். அவர் திருக்கண்களினின்றுஞ் சிறிய நீர்த்துளிகள் விழுந்த இடத்தினின்று முளைத்த மரத்தினுண்டாகிய மணிகளே உருத்திராக்கமணிகள். உருத்திரன் (சிவன்) அக்கத்தில் (கண்ணில்) உண்டான காரணம்பற்றி யிப்பெயர் பெற்ற அம்மணிகள் வெண்ணிறமும் பொன்னிறமும் இவ்விரண்டுங்கலந்தநிறமும் கருநிறமுமுடையன. இந்நான்கு நிறமணிகளையு முறையேபிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராகிய நான்குசாதிமணிகளென்பர். இவற்றுள் ஒருமுக மணியணிந்தால் புத்திரனைக்கொன்றபாவமும், இரண்டுமுக மணியணிந்தால் பசுவைக்கொன்ற தோஷமும், மூன்றுமுக மணியணிந்தால் பெண்கொலையும், நான்குமுக மணியணிந்தால் முனிவரைக்கொன்றபாவமும், ஐந்துமுக மணியணிந்தால் போசனத்துக்கு விலக்கப்பட்டவைகளைப் புசித்த தோஷமும், ஆறுமுக மணியணிந்தால் பிரமஹத்தியும், ஏழுமுக மணியணிந்தால் பொன்களவு செய்த பாதகமும், எட்டுமுக மணிதரித்தால் குருவுக்குச் செய்த தீவினையும் நீங்கும். ஒன்பதுமுக மணிதரித்தால் கெடாத பெருஞ்செல்வம் கிடைக்கும். பத்துமுக மணிதரித்தால் பேயினாலே துன்பம் வரமாட்டாது. பதினொருமுக மணிதரித்தால் எல்லாப்பொருள்களையுங் கொடுக்கும் யாகபலனுண்டாகும். பன்னிரண்டுமுக மணிதரித்தால் மோக்ஷங் கிடைக்கும்.

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கச் சுருக்க வசனம் கஉ

இத்தகையவர்ப் உருத்திராக்க மணிகளணியுமிடமும், அவற்றிற்குத் தெய்வமும் வெவ்வேறென்று சொல்லுவர் அறிவில்லாதவர் விபூதி பூசிய சரீரமெங்கும் உருத்திராக்க மணிகளணிவாருள்ளவனே சிவபிரானுமவன், என்று சொன்னவுடனே அரசனவனையிவ் விபூதியானவியத்தை யினியருள்செய்க என்று கேட்க முனிவர் கூறுவார் — சிவன் கோயில் விபூதியும் யாகத்திலுண்டாகிய விபூதியும் பிராமணன் தற்யாகுவகாலத்திற் செய்யும் ஓமத்திலுண்டாகிய விபூதியும் எல்லோரும் தரித்துக்கொள்ளலாகும் பிராமணர் நித்தியாக்கினியிற் செய்த விபூதி அவரேதரித்துக்கொள்ளற்பாலது சயகாசத்தி முதலிய மூசாதியார்களெல்லாம் சிவன்கோயில் விபூதி தரித்துக்கொள்ளலாம் விபூதியைச் சிரசிலேதரித்தால் அதிலே சந்திரனையும் நெற்றியிலே தரித்தால் அதிலே நேத்திரத்தையும் கழுத்திலே யணிந்தால் அதிலே கரிய நிறத்தையும் கைகளிலேயணிந்தால் அவற்றிலே மழுவையும் மானையும் கொப்பூழிலே யணிந்தால் அதிலே புலித்தோலையும் பெறலாம் (எனவே சாரூபபதவி பெறுமென்பதாயிற்று) தலை, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள், புயங்கள், கண்டம், (கழுத்தின் முற்பாகம்) முன்கைகள், கழுத்து, பிடர் இவைகளில் பஞ்சப்பிரம்ம (கலாமந்திரம் ஐந்து) சொல்லி விபூதி முறைப்படி யணியவேண்டும் விபூதி தரியாமற் செய்யுங் கிரியைகள் பயன்படமாட்டா விபூதியணிந்து சிவபிரானை வழிபாடுசெய்தால் இலேசாக மோக்ஷங்கிடைக்கும்

இனிச் சிவபூசையின் இயல்பையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் சிவபூசையானது பிறவிக்கடலுக்கு ஒரு தோணியாகும் அப்பூசையைச் செய்யாமல் சரீரத்தை நிலையென்று நினைக்குந் தீயவரை அரசன் கட்டிக் குத்தி துரத்திவிடாமலிருந்தால் அவன் பாவத்தை யடைவன் மண், மண்ணல், கல், படிகம், இரதம், பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, சயம் ஆகிய இவற்றிலொன்றாற் செய்யப்பட்ட இலிங்கங்களை நகரத்திலும் மலையிலும் சோலையிலும் நதித்துறையிலும் பூசைசெய்தவர் முத்தியடைவார் சிவபூசை செய்யாதவர் செய்யுந் தொழில்கள் பயனடையமாட்டா அவருண்ட வுணவு மலமேயென்று வேதஞ்சொல்லும் உலகத்தைப் பிரமன் சிருட்டிப்பதும் விஷ்ணு காப்பதும் இந்திரன் தெய்வலோகத்தை யாளு

னாலும் சிவபூசை செய்தவ ரடையும் பதவிகளாகும்" என்று முனிவர் சொல்ல அரசன் கேட்டுச் சிவபிரானையன்றித் தெய்வ மில்லையென் றுதெரிந்து முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் பஞ்சாக்ஷர வுபதேசம் பெற்றுத் தன்னுடைய தீவினையாகிய வியாதி சூரியனைக்கண்ட இருள்போலக் கெட்டொழியச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்ந்து சங்கரேசனைத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினன். உடனே சங்கரேசர் இடபாரூடராய் அவன்முன் னெழுந்தருளினார். அவரை அரசன் தரிசித்து மனமகிழ்ந்து வாயில்வந்தபடி அவருடைய குணங்களைத் துதித்து வந்தித்தலும் அவனைச் சங்கரேசர் நோக்கி 'நீ வேண்டும் வரங்கேளென்' றுகேட்க, அரசன் 'என் குலத்திலுதித்தோரெல்லாரும் சுவாமீ! உம்முடைய திருவடிக்கன்புள்ளவராயிருந்து முடிவிலே கயிலாசபதவி பெறவேண்டும்' என்றனன். அவ்வாறே யருள்செய்து சங்கரேசர் புன்னைவனத்தின் மறைந்தருளினார். பின்னர் வீரசேனராசன் தன்பட்டினத்துக்குப் போய் முன்போல் அரசுசெய் யென்று தன் புத்திரனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மனைவியுடன் வனத்துக்குப் போய்த் தவஞ்செய்திருந்து திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தான்.

பதினொராவது*
சயந்தன்வினைதீர்த்தசருக்கம்.

கேட்டலு முவகை வெள்ளங் கிளர்ந்தெழ முனிவ ரன்னம்
பாட்டளி வண்டு சூழும் பசுங்கொன்றைத் தொடையலங்க
கூட்டலும் புன்னை நீழற் குழகனா ரன்ன காதை கேட்பான்
வேட்டன னென்னச் சூதன் மீளவும் விளம்ப லுற்றான். (௧)

புலத்தியன் புதல்வன் றேவி யரும்புபுன் மாலைக் காலை,
நலத்தகு கொழுநன் றன்னை நகைப்பிறை கலத்தி யென்னக்,
கலத்தலி னாக்கத் தக்க கண்ணகன் ஞால மஞ்ச, வுலத்தெ
ழும் பொருத் தினேடோ விராவண னுதித்தா னன்றே. (௨)

பூவுறை யயனை நோக்கி யருந்தவம் புரிந்த போதிற்
றேவரா றெடுக்க லாகாத் திண்டிறல் வரமீ றேனு

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS 4

கூவல காளுஞ் செலவம பெற்றான முறையி னீவகித
தாவருஞ் சிறந்த தாபபி னிழந்தனன் றாளைக வெல்லாம ( )
மூபஆம நாவகதி னேறி மூகறாவ காபமா னளபாக
கயிலைபி லூறாபு முகக்கட கடவுடன ளேவல பூணடு
தீயபகன புகலவ ளுடி பிறநதனன ராகாகு செனகுட
டயிதெயிற றரவப பாளவி யரிதுயி லமாந்த வளா ரல (உ)

பூசலவனை டாகது ஈரசம பூநதனி ரலியகன பாலை
வீசனலா விலலி ராம னெனபபெயா புனைநது பானை
மாசற விளஙகு கோடடு மதியென வாரு ானற [(ஙு)
கோசிகன வேளவி காடபான கொணடனன வனததற சென

றாடகை மடிய நூறிக் கவுமுனி வேளவி போறறி
யாடகப பசுமபொன மாட மிதிலையி லடைநது வினைபோய
சோபுய பசுமபொற றனு மனனவிர குழைப வாஙகி
வாடுறள மருஙகுற சீதைக வளளுநலை வேடடா னனறே (ச)

மையலுற கலிநல வியாலை மறநகிராற் கதைந ஈற்
மெயயுறா நிறநதல வேண்டி. வெவுகியிலை பிராமன காளிம
செயயபூஸ கபலல நீததுத திருவு ாற மிதிலை வாந்த
வையுறுனை மருஙகுப செவவா யனநகொடி யேயியி வஙி ா

சிததிர கூடஞ் சேரந்து சேதுரு நுனப மாயோனை
றநதரி பாதத வுணகட சானகி குறஙகிற சென்னி
வைததனை றுயிலுஙகாலை மறறவன முலையின மீது
கொததினை காகமையாகக கொணடு சொறிநசய ஈததென பான

கிலக கெடுகைகட பேனைக கெருமா லுழுநது மாழகி
மசுலிலை ட தொழுதத நினறோனை யனைவன அயிலை நீஙகி
யாவலுற ம ரதத சோரு மனனவ லமபு கொளளக
தொலலுறுவெமிகதுவி ழாதுகொழுந்தன கயனகனமனறோ

மழையிற வனனனல பொறாறு மழையடி யினறகு சோததிப
பினறுபது பொழுதத பெணடு வலனருள புரியப பெறறாக

தொழுதகு கற்பின் றேவி துணைமுலை தொட்ட வாற்றும்
பழிபுனு காக்கைத் தன்மை நீங்கிலன் பரிவு கொண்டான் ()

மல்லலங் கனைகூழ்ந்த வளமலி காசி யாதித்
தொல்லையம் பதிகள் சேர்ந்து தாய்ந்திப் புனலக டோய்ந்தும்
புல்லிய காக்கைத் தன்மை போக்கல னாகி யுள்
மல்லலுற் றழுங்கி நாணி யகவிரு விசும்பிற் போனான் (௧௧)

இனைதவிர்ந் தருவி னீழ லிந்திர னவையி னெய்திக்,
கறிய மனத்தி னோடு கணக்கனீர் வார வெளகி, நின்றதனை
புதல்வுற குற்ற தன்மையை நெஞ்சி லெண்ணி, யொன்னுர்
கவல லென்று துரைசெய்வான் றொடங்கி னானே (௧௨)

சேர்ந்தனின் காக்கைத் தன்மை தொணரிவாக குழவி
லேயந்த, பாந்தளங் கற்றை வேணிப் பரமனை லனறிக திரா,
தேந்துவென கோடு வேழத் திருசி போர்ந்த தேவன, பூந்
துனா முருகு விம்மு புன்னையங் காவொன் றுண்டால (௧௩)

ஆங்குநீ யெய்தி முக்க ணண்ணலுங் களித்தி யென்ன
வீங்கிருட் பிழம்பு மேயும் விழுமணி யாரா லந்த
தீங்கறச் சேறி யெனச் செப்பலுங் குலிச வேந்தன்
பூங்கழல் வணங்கி யேகிப் புன்னையம் பொதும்பா புக்கான்

மணிவெளித் தன்னய வாவி மறிதிரைப் புனலின் மூழ்கி
பணிகிளா ராருஞ் சாத்தி யண்ணலை வழிபட் டேத்தித்
தணிவருங் காக்கைத் தன்மை தானதனை மகிழ்ச்சி யெய்தி
பிணரவிரி தருவி னீழ லிந்திர னிருக்கை சேர்ந்தான் (௧௫)

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௪௫அ

சயந்தன் விநோதாந்த சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

மேலே கூறிய சரித்திரங்கேட்ட நைமிசாரணியருஷிகள் மனமகிழ்ந்து 'இன்னும் புண்ணியமான கதை கேட்க ஆசையுற்றோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்:—

"புலத்தியமுனிவர் புத்திரனாகிய விச்சிரவசு தன் மனைவியாகிய கைகசியைச் சிறிய மாலைக்காலத்தில் ஆசைப்பட்டுக் காமக்ரீடைசெய்து கலந்ததினாலே இராக்ஷதனாகிய இராவணன் பிறந்து பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சகல செல்வமும்பெற்று மூன்றுலகிலும் முனிவர் தவங்களையெல்லாங் கெடுத்தனன். அதைத் தெரிந்து தருமத்தைக் காக்கும்பொருட்டு விஷ்ணு திருக்கயிலாசபதி ஆஞ்ஞையினாலே தயரதன் புத்திரனாகத் திருவவதாரஞ் செய்து இராமனென்னும் பெயரைத் தரித்து வளருங்காலத்தில் அவரை விசுவாமித்திர முனிவர் தமது யாகத்தைக் காப்பதற்காக அழைத்துக் கொண்டு காட்டுக்குச் செல்லுதலும், அங்கே தாடகையாகிய இராக்ஷசியைக்கொன்று யாகத்தைமுடித்து மிதிலைநகரத்துக்குப்போய் மகாமேரு மலைபோன்ற வில்லைவளைத்துச் சீதாதேவியை விவாகஞ்செய்து, அயோத்திக்குவந்து தந்தையாகிய தயரதன் சொற்படி மனைவியுடன் வனத்துக்குப்போய்ச் சித்திரகூடமென்னும் மலையிடத்தைச்சேர்ந்து சீதாதேவியின் தொடையிலே தலைவைத்து நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கொடிய பாதகனாகிய சயந்தன் (தேவேந்திரன் மகன்) காக்கை வடிவங்கொண்டு வந்து, அவள் தனத்திலே கொத்தினான், அதைச்சீதாதேவி ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லுதலும் அவன் ஒரு பாணத்தைக் காக்கைமேலே செலுத்தினான். சயந்தன் பழைய வடிவெடுத்து வந்து இராமனை வணங்கிப் 'பிழைபொறுத்தருள்' என்று அவனருளைப் பெற்றும் தான் செய்த பாதகத்தால் காக்கைத்தன்மை நீங்காமல் துன்பமுற்றுக் காசி முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிற்சென்று கங்கையாதி தீர்த்தங்களிலே தீர்த்தமாடியுங் காக்கைத்தன்மை போகாமல் வெட்கமுற்றுத் தேவலோகத்திற் சென்று இந்திரன் சபையிலே போய்க் கண்ணீரொழுக வெட்கத்துடன் வருந்தினான். அதை யிந்திரன் கண்டு நிகழ்ந்தவையெல்லாந் தெரிந்து புத்திரனை நோக்கிப் 'பயப்படாதே உன் காக்கைத்தன்மை சிவபிரானாலன்றி நீங்கமாட

டார். பூலோகத்திலேயொரு புன்னைவன மிருக்கிறது அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சங்கரேசருக்கு இந்த முத்தாரத்தைச் சாத்தி வழிபாடு செய்கவென்று கூற அவ்வாறே சயந்தன் புன்னைவனத்திலேவந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடித் தான் கொண்டுவந்த முத்தாரத்தைச் சங்கரலிங்கத்துக்குச் சாத்திப் பூசித்துக் காக்கைத்தன்மை நீங்கி மனமகிழ்ந்து தன் பிதாவினிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

பன்னிரண்டாவது

கானவன்வீடுபெற்றசருக்கம்.

ஏராரு முவகை பூத்த விருந்தவ முனிவ ரின்னும்
புராணமும் பொதுமபர் வீறு புகலெனப் பரவ லோடு
தொன்னூலைச் சூதன் மெய்த்துக் குழுக்களை வணங்கிச் சூதன்
பின்னுமோர் காதை தேர்ந்து பேசுவான் றொடங்கி னானே (க)

பலர்புகழ் புவியிலாம் வந்தணைந்தான் றனக்கு நாமம்
புலைமகார் வரிது வாய்க்கப் புகலவன் மற்றொருவன் வேலை
மலைபுகழ் சூழ்கடப் பைப்பாறர் தகனங்கரை மருங்கி னெய்தி
வெய்கொலர் வேட்டை யாடி விருகங்கள் மகிழ்ந்திட் டானே (உ)

அகழாதிப் திகழ்ந்தி னொகோர் ஈருந்திக் குடமுனை மேனற
மகிழ்ந்தனைக் கொண்டுபோய்த்தன் மரபினை மறந்தனால்
மகிழ்ந்திடக் கருப்பை வெள்ளை மயலபின் யொழிந்து காமம்
திகழ்ந்துள கனற வாறு ஏறிகட்ட தொழுகி னானே (ங)

பின்னொருவன் குலத்துடன் போனதும் பின்னையெனு மதங்
கை கோபம், கள்ளுண்டு எருத்தி தனைக் கடிமணம் புரிந்
தும் மாதிரா, பொன்னனின் திருதலைப் பூக்க புணர்முலை போகந்
துயந்து, தன்னித்திருப்பணைப் பெலநாவினிலழித்திட்டானே

வழியணையக் கொலைகள் செய்து மாபிறே ரிகழப் பட்டு
விரதவிர றபினறு வாழ்நாள் விறக்கு விறபான வெண்டிச

சிறைப்பணி துடைந்து யாட்டத் தேங்கமழ் கடுக்கை வேணிக்
கறைமிடற் றிறைவ னாமம் புண்ணியங் காண்டு புக்கான் ()

விலைப்பட்ட வீசாரி யாயபோர் வீங்கிருட் போது வைகி, யலை
கடெழு பசியி னொடுங் காக்க வெழுந்த காலை, மலரசனை
த் தெவ்வா வி ருணை வருக்கனுங் காரைது யாழுகித், தலைப்படு
வருத்தங் தானுற் றடங்கலை வீழ்ந்திட் டானே (௬)

அளியுடை மனத்தாற் கண்டோ ரங்கவ னுற்ற மம்
மர், தெரிவுற முகத்திற் றெண்ணீர் தெளித்தனர் தெளிக்
கப் பெற்றுங், காரவுறு பசியி னுற்ற மூர்ச்சனை தவிரா தாகி,
வினாக்கர வறிவு சோர்ந்து மெய்யுயிர் நீங்கி னானே (௭)

ஓரிரா வைகலானு மொழிகெழு சிவனைத் தேவர்
கோலமம் பர் தீர்த்த தெரிந்திட்ட பங்க லானும், மேவினற்
விரிந்த புன்னை வனத்திலிறந்த லானும், காடோட்டு சிவந்
த கோடுகக் கயிலைசென் றடைந்தா னம்மானே (அ)

கானவன் வீடுபெற்ற சருக்க முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௪௬௪.

கானவன் வீடுபெற்ற சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேற்கூறிய சரிதங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து ‘இன்னும் புன்னை வனக்ஷேத்திர மான்மியம் அருளிச்செய்க’ என்று நைமிசாரணிய முனிவர் வணங்கச், சூலபாணியாகிய சிவபிரானைக் கும்பிட்டுச் சூத முனிவர் மேலுமொரு சரிதங் கூறுவாராயினர் —

“விரிந்த இப்பூமியையுடைய நிலவுலகத்தில் சூத்திர வருணத்தானொருவனுக்குத் தாந்தசாதிய புலைச்சி வயிற்றிற் பிறந்த கானவனென்பவன் சமுத்திரசங்கமஞ் செய்யும் வைப்பாற்றங் கரையின் மக்கட்கெல்லாம் வலியிடத்தும் ஆசையால் பூமியைத் தோண்டினன் தோண்டிய நிலத்தில் நிறைந்த திரவியமுடைய ஒரு குடம் வெளிப்

படக்கண்டு சந்தோஷித்து எடுத்துத் தன்வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் வைத்துத் தன் சாதியை மறைத்து, எலிபிடிக்குந் தொழிலையும் விட்டுக் காமமான்து மனத்தை வருத்தப்படுத்தச் சகியாமல் முறைகடந்த செய்கையுடையவனாய்ப் பின்னர் அவ்வூர் குலத்திற் பிறந்த ஒரு பெண்ணை மணந்து அவளோடன் போக மநுபவித்துத் திரவியங்களெல்லாஞ் சிறிதுசிறிதாகச் செலவாக்கித் தரித்திரனாகிக் கொல்லைத்தொழில்செய்து தன்குலத்தோர்க்கு விறகுவிற்றுக் காலங்கழிப்பானாய்ப் புன்னைவனச்சோலைக்கு வந்து விறகுவிலைப்படாமல் ஒருநாளிராத்திரிப்பொழுதி லங்கிருந்து பசியைச்சகியாது மறுநாட் சூரியோதயகாலத்தில் நாகசுனையில் சலம் சாப்பிட வருதலுந் தன்னாகம் மயங்கி வருத்தத்தாற் கரையிலே வீழ்ந்துகிடந்தனன். அப்போது அன்புடைய மனத்தினாலே கண்டவர்கள் அவனை மயக்கந் தீரும்பொருட்டு நாகசுனைத்தண்ணீரை யெடுத்து முகத்திலே தெளித்தனர், அங்ஙனந் தெளிக்கப்பட்டும் பசியினாலுற்ற ஆயாசந்தெளியாமல் அறிவுசோர்ந்து சரீரத்தைவிட்டிறந்தனன். ஒருநாளிரவு அந்தக்ஷேத்திரத்திலே வசித்தலாலும் நாகசுனைநீர் தெளிக்கப்பட்டதாலும் புன்னைவனத்திலே மரணமடைதலாலும் கானவன் கயிலாசபதவி யடைந்தனன்.

பதினமூன்றாவது

கன்மாடச்சருக்கம்.

என்று கூற மறைமுனிவர் பூந்தக் குலத்திற் றேறுதியுயிர், கொன்றை நீரிசந்த கோமெடாவி குளிர்பூஞ் சுனைமின் தெளிப்ப, மன்றல் கமழு மலர்ப்புன்னை வனத்தி னெய்தியுள்ளான், பொன்றப் புரிந்த தவமென்னே புகலவா யென்னை முனிபுகலும் (௧)

திகழுமென்ன முகத்த மலைசருடிய தேவியாற்றற் றடங்கரையில், அகலா மறையின் றுறைபோய வாம தேவன் முதலானோர், முகிழ்மென் மூலையா ளொருபாகன் முளரிமலர்த்தா ளினைபோற்றி, நகுமா மலர்தூயத் தவமாற்றினாரு மூவகத்து வைகுவரால். (௨)

தின்றசெயாறறு நடைக்கரைமிற றிககட சண்டயா ளடிபர
வு, மரிய தவுத்துச சிவர்ரத வெனன்ப புகனும மநதனைறகுத;
தருமசிதைத பெனககறபாற றனழக்கு மனேயாா விழிறறு
திகதா, னெருவ ளுாஞு கனமாட வென்னும் நாம முண்ட
யோனே (ரு)

சாறறும் புதலவ னெருஞானறு தனனைத யேவற வெரு
றிலபூணடு, போறறு மோம விறகினொடுகு தருபனப கவர்நது
போதுவகா, லாறறி னிடையே யெதிர்பபடட வாவொன
றதனை யாழநககருஞ், சேதாறிற றாள் வாளகதுவஞ்சேறறி
லாழந்து துளுகியதால (௬)

மைநதன் வெருவிச சலிமபூஙகி மனனவர் யண்டாந்த கா
லையினிற, றனனைத் நோககி யெனபுரிந்தாய தயங்கு மொளிதி
ர்க திருக்கினருய, சிதைத வெருவல செயதவினை செபபிற
றிாககு பர்றுனககு, ம்நதா னிலகனனினபபனென வனதுய
புரிநத விளைமொழிந்தானே (௭)

கேடடு வெருவித் தீாககுறிகறி தனனுற கொத்த விரிசெ
னறு, வேடடு முதறி னெறிவளாககு மெயநகான மனறயோ ர
லவெயதி, யிடடும் பால முன்ாதிடடு மிருந்தமனறயோ
ர் களிலொருவனா; கோட்ட மிலலா வருணகுணைததோனே ஆ
றிநதுக கூற லுறறனனுல (அ)

பான மிதுபோற வொடிதிலஙகப பகரி லிவனறன் குலத
தோர்களா, றுமேவழ முன்றயின வெளவாகின மூழகு மிகுகு மசி
தறிநது; நீவி ரிவனை நீகதிடமி னிகழககை பாவ நமமிடத
து, மேவலசெயயா தீசனடி விருமபிவழநதுாநதனமையினுல

என்று புதலவரு பயந்தோராயா லியமப வுள்ளங்கிடுககு
றறு, கினறு புதலவா றனனைநோககி யெடுத்தகாசி முதலப
தி, சென்று தொழுது யாவகாககுச் சோந்து வனனாகு நலவி
னையாள, மனறல கமழு மலாபபுனைனை வனதிகி னெயதுப
பெறுதியால (௯)

மெய்த்தவச் சுரும்ப ரொருகோடி முரலும் புன்னை வனம டைந்து, அத்தி யரவ முனெயிற்று றொட்ட வந்தனைக் கனைத்துப், பைத்த பாம்பு சடைக்கணிந்த பரமன் பதம் பொற் கழலிணைகள், சித்த முருக வணங்கிவினை தீர்ந்து கயிலை சென்றடைவாய் (௯)

வேறு

என்னதிப டிந்திடினு மீசனுறை கின்ற
புன்னைவன மூடுதிகழ் பொங்கரவ வாவி
தன்னுள் நினைந்துவிரி தண்புனல் படிந்தார்
முன்னைவினை தீர்ந்திறைவன் மூதுலகு சேர்வார் (௧௦)

பாண்முர லும்வண்டுகள் படிந்துநற வுண்ணா
நாண்மலர் மணங்கமழு நாகத்தினை யாடி
நீங்கிலவ ரைப்பிணி வினைந்தவரை யேனுங்
காணில்வெரு வுற்றகல்வர் காலபடர் மாதோ (௧௧)

பாயலைத வழ்ந்தபரி வாவியினை யாடி
ஞாயிறு முழுகுபுன லாடினவ ரெல்லாம்
பேர்புகல வெண்மதி புனைந்தவனி ருக்குந்
தேசுயரொளி திருக்கயிலை சென்றடைவர் மன்றே (௧௨)

தெய்வமறை மந்திர நவின்றுசிறை வண்டின்
கௌவைமலி பூஞ்சுனை கருத்தொடு படிந்தோர்
எவ்வழி யடைந்துயிர் சிறந்திடுவ ரேனும்
மைவழிப டுத்திறைவன் வாழுலகு சேர்வார் (௧௩)

மார்கழி தொடங்குமதி மூன்றுசுனை யாடி
யோரொரு பகற்பொழுதி னோர்பிடிசு நைந்தன்
டார்வமொடு புன்னைவன மேவியமர் கிற்பார்
நீங்கரிய வல்வினைக டீர்ந்துசிவ னாவார் (௧௪)

மாசிமகத் தாயிகழ் மலர்ச்சுனையின் மூழ்கி
தேசுறவு வெள்ளிநெறி நீக்கட வியப்பிற்

நேசறுவ தாருமொக செனபுலத்தி னுறைவோ
ராசிபகா செயவாத மகஙகளி கிறநதே (கரு)

காரத்திகையிற சாகறுக ராறுகமழ போது
பூதகசுனை யாடுவளா புனைவன மேவி
யேகதியிறை யோனடி யிறைஞசிலவினை பெலலா
நீகதுவளா பொறதருகி னீழனுறை வாரே (கசு)

ஆவணியின வெளகதிரின வாரமதி னநதனை
வாவியிடை மூழகினவா வலவினை தொலைபபார
மேவுமக ரநதனில விரிகதசுனை யாடிற
பாவமெனை யேனுமவா பறறுவிடு மனறே (கஎ)

வெளளியுறு மாயியிய நாளிலவிரை நாறு
தெளஞசுனை யாடியிறை சேவடி வணஙகி
யுளமகிழ பாலடிசி லநதணாருக கூடடிற
களளொழுகு கொனறைபுனை கடவுளுலகடைவா

போதுமண நாறவளி பொஙகரவ வாவி
யாதிரையி லாடிலம ராகினறவ னுவாா
சூதமிவின வைகறுறு மூழகினவா பேறு
நாதனல தாரபுகலவா நாகிலறு பாறறே (ககூ)

வேறு

வரையு யிரதத பசுஙகொடி மாதவம
புரியுங காலையிற பொனனுல கததுறை
யரம டநதைய ராஙகதி யாவகை
யுரவு நீருகுந தாஙகி யுறைநதனா (உ0)

தூய வூராரத தொடடிடு காலையி
லாய பூஞசுனை தோனறிய தாஙகதன
பாயபு னறகட படிநதவா பேறுகான
ஏய னுனு முரைததிட வலலதோ (உக)

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற் புராணம்

தோட லர்ந்த துளிநற வுண்டளி
பாடு புகுந்தனந் தென்றிசைப் பாற்கலந்
தாடு பாயந்தி யுண்டதன் பாலுகெலாம்
வீடு புகுந்தரு வாயினர் விண்ணவர் (௨௨)

என்ன சேர்டு பிசைத்த மறையவன்
பொன்னனந் தாமரைச் சேவடி போற்றுபு
வன்ன வாவுயிர் செற்ற மறையவன்
நன்ன திப்புன லாட நயந்தனன் (௨௩)

கங்கை யாதி கடலுல் சுத்திநீற
பொங்கு மாந்திய பூட்புனல் சூழ்ந்தியுங்
தங்கு பாவந் தணந்தில னயந்தினன்
மங்குல் சுனைபடி புனலை யடைந்தினன் (௨௪)

அரவ வாகனை யாடி யரும்பயிற்
றிரைசெய் கொண்டை பிணைந்த விறைவனைப்
பரவி நெருங்கினுட பாவித்து வலமிசா
விரியும் வண்ணன் பிருந்தனன் மூன்றுநாள் (௨௫)

சடையுந் திங்களுந் தாழும் புலியுந்
தொடையு மங்கை யொளிருந் திறனமழுப்
படையுந் தாங்கிய பங்கொடி பங்கினன்
விடையின் மீது வெளிவந்து தோன்றினான் (௨௬)

கண்டு நெஞ்சங் களித்திடக் கைநிகந்தன
னுண்ணி றைந்த வுவகையின் மூழ்கனு
மண்ணை றன்னுற் றலினை முங்கது
நண்ணிப் போற்றி நவிலுற் றனனரோ (௨௭)

செயத வம்பல செய்யினு முன்னுந்
வெய்து தறகி தாமெவாக காயினுங்
கொய்து ணாயபொலங் கொணைதையங் காரிறும்பு
நெய்து நானெம் றோற்றதெனல வென் றுனைத்

என்ன லோடு பிறந்த வியம்புவார்
மன்னு மாதவ மாற்றிமெய் வாரார்
முன்னங் கொட்ட சுவைப்புன்ன மூழ்த்திவார்
துன்னு வல்வினை யாவுங் கொல்லுவார் (உகூ)

யாங்கி ருப்பினு மின்ன வானத்திடை
யோங்கு மான்பொ டுறைய விரும்புவார்
நீங்க லாமினை யாவையும் நீத்தருந்
தீங்கி லாவருள் சேர்வுறு திண்ணமே (௩௦)

தாங்கி லந்தனர் சாதி முகனிலை
யியாவ ராயினு மேட்டிழு புன்னையங்
காவி ரொருசெய் கனிபுற வைகினர்
மேய ருத்தனி வீட்டிய் வெய்துவார் (௩௧)

வேறு

மாயிருஞாலங் கண்ணின மற்றும் பதினா மேவி
யாயிரம் பிறப்பிறந்தார் வருந்தவம் புரியு நன்றி
சேயபா விசயபு தோயும் புனையங் காவிற் சோர்ந்த
லேயுமத் தலத்தி லாவிப் பிறந்தாவ செய்தி டாதே (௩௨)

பணிமுடி கிடக்க ஞாலப் பரப்பின முறப் பகத்தி லங்க
டணிபகா வனிக வியம் மணிகனா வயங்க மெய்யி
லணிகிலைமெயினி லுங்கையா ற நெடுங்கலானமாறு நாலாயங்க
அணிவுறுமெயரர் தறதந்தோனற வாயுதித்தாயமானேறு (௩௩)

கமழுடைப் பதிக ளொலா காடினை திரிந்த பேறாள
வைமுகி றாழும் புன்னை மலரவனந் தன்னி லெய்தி
யமபலாச சுனைபிற றெனையி ராடின பத்து நீங்கே
யெம்முரு வெய்தப் பெற்று மிருவினை கொலைந்து மாதோ ()

வீரிருப்பருந்தமையம் பொறிகோனமேறகொண்டுவெளி
பருவரை யடைத்தி யென்ன வாங்க வனடைந்தா ருங

வரிமணியிமைக்குஞ்செஞ்சூட டிலங்குவாளெயிற் றுரகம்
பரவிய சிவலிங் கத்தி னுறைந்தனன் பகவன் மாதோ (௩௫)

ஆடவன் றானு முனைவர் பிறப்பிலோ ராய னாகி
யேயுமோர் பொருட்கொளாமலீசனைப் பரவு கின்ற
தூயவாக் கேவல் கேட்ட தன்மையாற் சுருமப் பாட
வாடவிரிமலர்ப்பூம் புன்னைவனத்தி னடைந்தானன்றே (௩௬)

அந்தலில் லிறகு விறப்பா னடைத்துழிப் பசியின் மாழ்கித்
துந்தி யா ரரவத் தொட்ட சுனைப்புனற் றெளிக்கப் பெற்றுச்
செய்த்தோ சினைப்பா லாவி யிறந்திடப் பெற்ற பேற்றுர்
முத்தலைச்சூலமேந்து முக்கண்வாழ் கயிலைசேர்ந்தான் (௩௭)

அரி திலனாகி யோர்சா ளவ்வழி யொன்று மூனனு
அரைந்தக வனழீவி லாத வயாக்கி யொய்கப் பெற்று
னிறைந்தபே ரறிவா னாடி நெஞ்சகத் திருக்கப் பெற்றூர்
பெறுமகதி யெம்ம ஹோற் பேரலாக் கனைமைத் தாமோ

விரைப்புனற் கமலத் தண்ணா னிகாத்தரு வியாத்தன் மேனு
ருரைத்தவா றுரைத்தேனினனூலினையுரைப்போருாவர்த்
தருத்தியாக் கேட்டல் செய்வோ ரகலிரு விசும்பு கண்ட
வரைச்சிலை குழைத்த வீசன் மலரடிக் கனப்ப ராவார் (௩௯)

கோட்டமில் குணத்தா விந்நூல் குழுவொடு நவிலல்
செய்வோர், கேட்டுளங் கனிவோர் நெஞ்சங் கெழுமுபே ரன்
பி னாலே,ஏட்டிடுதல் புரிவோர் தீட்டி யருச்சனை செய்யு மோரார்,
வேட்டன வேட்ட வெல்லாம் விரைவினி லெய்து மாதோ ()

துளிப்பசுந் தேறல் மாந்தித் துதைந்துமேல் லருமப்
பூசிக, கரிச்சுரும் பாறும் புன்னை வனத்துறை கடவு ளோ
னனூர், லூ ரதத்தினில் விருப்பாற் றீட்டி யுணாவுசா லக்கணூ ர
ாக, களித்தவ ரசுவமேதம் புரிந்தபே றடைவா மன்றோ (௪௧)

வினாவாக இறைவன் கூறு விமலனார் காதை கேட்டோர், தண்ணுலாய குழந்து கூறும் தகைகளைப்போக்கருள் வேண்டி, மண்ணலம் பசும்பொ னாய வலங்கொளீ யாவுடை யென்று, என்னென்று தவத்தோர் போற்று மிருந்தவச் சூதனா றேனே (௪௨)

மூவர் இனிது வாழி முதுமறை வாழி தூய
தாவிலா மறையோர் வாழி தையலா ருடையார் பயின்ற
மேவிய இறைவன் காதை விருப்புட னியம்புவோர் கேட்போர்
ஓவரு சித்திபெற் றோங்கி புகழ்பெற்று வாழி காவே ( )

கன்மாடச்சருக்க முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் - ௫௦௧

கன்மாடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேலே சொல்லிய கதையைக் கேட்ட ருஷிகள் 'இழிந்த சாதியிற் பிறந்து மாமிசபோசனம் பண்ணிய பாவியாகிய கன்மாடன் புனிதனைச் சேர்ந்து முத்தியடைந்து மிப்பதத்தைப் பெற்ற தன்மையாது சொல்லியருளும்' என்று கேட்கச் சூதமுனி சொல்லத் தொடங்கினார்:—

சேற்றூர்க்குப் பக்கத்திலுள்ள தேவியாற்றங்கரையில் வேதங்களை யுணர்ந்த வாமதேவ முனிவராதியோர் சிவபிரான் திருவடியைத் தொழுது தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர், அம்முனிவருள் சிவபத்தி முதிர்ந்த சிவானந்தனென்னும் முனிவர் புத்திரனாகிய கன்மாடனென்பவன் ஒருநாள் பிதாவின் ஆஞ்ஞையின்படியே யாகஞ்செய்வதற்குச் சமித்து (விறகு) தருப்பையெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது ஆற்றினிடையே எதிர்ப்பட்ட ஒரு பசுவை ஆழமாகிய சேற்றிலே தள்ளுதலும், உடனே அப்பசு மாண்டது. கன்மாடன் அதுகண்டு பயந்து வீட்டிற்கு வர அவன்பிதா அவனைப்பார்த்து 'என்ன செய

தாய் சரீரம் பொலிவிழந்திருக்கின்றாய் பயப்படாதே உள்ளத்தைச் சொன்னால் அது தீருமாறு பண்டைநூல்களாலே தெரிந்துசொல்லுவேன்' என்னலும் கன்மாடனும் நடந்ததைச் சொல்லினன், அது கேட்ட ... பயந்து தானகுவேதைக்களைப் புணர்ந்த பிராமணர் ... பசுக்கொலை செய்ததைச் சொல்லினன். அதற்கவர் அரிய குணமுள்ள ஒருபெரியவர் சொல்லுவார், 'இது போலும் கொடியபாவமொன்றில்லை இந்தப்பாவியினுடைய குலத்தாரோ இருபத்தொருபேரை நரகத்திலே சேர்க்கும் இவனை நரகாக்கினியிலே சேராமற் றள்ளிவிட்டாலுங் களைச் சேரமாட்டாது நீங்கா சிவபதவியுடையீராதவர்' என்று சொல்லக் கன்மாடன் பிதா மாதாக்கள் கேட்டு மனநொந்து கன்மாடனைப்பார்த்து ... காசிமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப் போய்த் தரிசனஞ்செய் அத்தரிசனத்தின் பலனாற் புன்னைவனத்தை யடைந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடி, அதன் பக்கத்திலுள்ள சங்கரமூர்த்தியை வழிபட்டால் பசுக்கொலை பாவம் நீங்கிக் கயிலாசத்திற் போயிருப்பாய் கயை முதலிய தலங்களில் மூழ்கினும் யாதுபயன்? புன்னைவனத்தின் நடுவிலிருக்கும் நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்தவர் பழவினை நீங்கிச் சிவபதத்திலே சேருவர்.

அதிலே தீர்த்தமாட நினைத்தவரைக் கண்டாலு மவருக்கு யமதூதர் பயந்தோடுவர் விளையாட்டுக்காவது நாகசுனையிலே மூழ்கினவரும் தெய்வமந்திரஞ் சொல்லி உண்மையோடு மூழ்கினவராயினுந் இடத்தே போயிறந்தவருஞ் சிவலோகத்தையடைவர் மாசிமாதமுதல் மூன்று மாதம் நாகசுனையிலே மூழ்கி முறையே யொவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருபிடி யன்னத்துறைத்துச் சாப்பிட்டு விரதமாகப் புன்னைவனத்திலிருப்பவர் வினையெல்லா நீங்கச் சாருப்பதவி பெறுவர் மாசிமகத்திலே நாகசுனைத் தீர்த்தமாடி எள்ளினாலே பித்ருதர்ப்பணஞ்செய்தால் அமுதுண்டார்க்கென்று தென்புலத்தார் வாசீர்வதிக்கப்பெறுவர் கார்த்திகை மாதத்தில் இலை (கீரை) முதலிய வுணவின்றி நாகசுனையிலேமூழ்கிப் புன்னைவனநாதனை வணங்கிப் பிரார்த்திப்பவர் நீங்காத தேவேந்திரபதவி யடைவர் ஆவணி ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடினவர் கொடிய தீவினையைக் கெடுப்பர் தைமாதத்தில் மூழ்கினால் எல்லாப்பற்றும் நீங்கும் வெள்ளிக்கிழமைவந்த ஆயிலிய நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்

செய்து சங்கேந்திரனை வணங்கிப் பாலுஞ் சோறும் பிராமணர்க்குமன்
னஞ்செய்தால் சிவலோகத்தை யடைவார். திருவாதிரை நக்ஷத்தி
ரத்திலே மூழ்கினால் இந்திரனாகியிருப்பார். தினந்தோறு மூழ்கின
வர்பலனை சிவபிரானன்றி யாருஞ்சொல்லும் பகுப்புடையதன்று.

புன்னைவனத்தில் பார்வதிதேவி தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் தே
வதைப்பெண்கள் நீராடுவதாகிய பிறப்பியாமலிருந்தனர். அக்கன்னிகையு
டைய நாகசுனையில் மூழ்கினவர் பலனை விளக்கினவாது முறைக்க
முடியுமோ? நாகசுனைக்குத் தென்பக்கத்தில் பாதலத்துக்குச் செல்கி
ன்ற நதியொன்றுண்டு, அதன் பக்கமெல்லாம் விருக்ஷவடிவாகித்
தேவர்களிருந்தனர்' என்று சொன்னவுடனே தன்னுடைய பிதா
வின் பாதங்களைத் துதித்து வணங்கிப் பக்கங்கொலைசெய்த கனமா
டனென்கிற பிராமணன் தீர்த்தயாத்திரைபோய்க் கங்கையாதி நதிக
ளிற் றீர்த்தமாடியும் பாவந்தீராமல் புன்னைவனத்தினைக்கண்டு வந்து
சேர்ந்து நாகசுனையிலே மூழ்கிச் சகலலிங்கத்தைத் துதித்து மூன்
று தினமிருந்தவுடனே, அவன் முன்னர் பார்வதிதேவியார் சிவபி
ரானிடப்பாகத்தினின்று வெளிவந்தருளி, அவனுக்குச் சாரூப பதவி
கொடுத்தனர். அவ்வுருவத்தைக் கனமாடன் பெற்று, சுவாமீ!
அநேக தவஞ்செய்தாலுங் கிடைத்தற்கரியதாம் உமது திருவுருவம்,
அதை யெளிதில் அடியேன் பெற்றதென்ன காரணமென்று வினவி
னன். அவனுக்குச் சிவபிரான் சொல்லுவார்: பெரிய தவத்தைச்
செய்து நமதுடைய சாபம் தோன்றிய சுனையிலே தீர்த்தமாடி
னோர் வலிய வினைகளெல்லாவற்றையுங் கெடுப்பார். எந்தவிடத்தி
லிருந்தாலும் இந்தப் புன்னைவனத்திலிருக்க ஆசைப்படுவார் நமது
திருவருளை யடைவார். பிராமணர் முதலிய எந்தச் சாதியாரா
லும் புன்னைவனத்திலிருந்தால் மோக்ஷத்தை யடைவார்.

பூலோகத்திலே நமதுடைய பிரதக்ஷிணசேவைபோ லாயிரஞ்
சனனத்தில் நீக்காத தவஞ்செய்யும்பலன் இப்புன்னைவனக்ஷேத்தி
ரத்தை யடைந்தாலே கிடைக்கும். இக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைவி
க்கமாட்டாது (மோக்ஷங்கிடைக்குமென்பது கருத்து). கனமாடனே
நீ சென்ற பிறப்பில் உருத்திராக்கமணி விற்கும் வைசியன். அம்
மணியை நீ யணியாவிட்டாலுங் கையாற்றொட்டிருந்த புண்ணிய
த்தால் பிராமணனாகிய சிவாரத்துக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தாய்.
நமதுடைய தலங்களையெல்லாஞ் சேவித்த தீர்த்தகாரணத்தால் புண்

னைவனத்தைச்சேர்ந்து நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்தாய் ஆதலால் எமது சாரூபம் உனக்குக் கிடைத்தது இனி நீ பொன்விமானத்திலேறிக்கொண்டு போய்த் திருக்கயிலாசமலையைச்சேர்வாய்' யென்றருளிச்செய்தனர் அவனும் அங்ஙனமே போய்ச்சேர்ந்தனன் சிவபிரானும் புன்னைவனத்திலிருக்கிற சங்கரலிங்கத்துள்ளே புகுந்தனர்

அந்தக் கண்மாடன் முன்னொரு பிறப்பிலே யிடையனாயிருந்து சிவனடியார்க்குச் சேவை செய்துகொண்டிருந்ததனாலே புன்னைவனத்தில் விறகுவிற்கும்பொருட்டு வந்த இடத்திற் பசியால் வாடி நாகசுனைத்தீர்த்தந் தெளிக்கப்பெற்றுத் தன்னுடலைவிட்டுப் பிரிந்து கயிலாசபதவி யடைந்தனன் அறியாதவனாகி யொருதினம் புன்னைவனத்திற் பட்டினியேயிருந்தவனே உயர்ந்த மோக்ஷம் பெறுவானென்றால் அறிவாற் புன்னைவனத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கப்பெற்றவர் அடையும்பயன் நம்போலியர் பேசுந்தன்மையுடைத்தன்று தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவருக்கு நிகரான வேதவியாசமுனிவர் எனக்குப் பூர்வகாலத்திற் சொன்னபடியே நைமிசாரணிய முனிவர்களே யுங்களுக்குச் சொல்லினேன்

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவரும் ஆசையாகக் கேட்பவரும் பொறுமைக்குணமில்லாமற் பிறருக்குப் போதிப்பவரும் கேட்டு மனமுருகுபவரும் அன்பினால் எழுதினவரும் எழுதிவைத்துப் பூசிப்பவரும் நினைத்த நினைத்த பலன்களையடைந்து சிவபிரான் றிருவடிக்கன்புடையராவர் இப்புராணத்தை யெழுதி, அறிவான முதிர்ந்த பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்தவர் அசுவமேதஞ்செய்த பிரயோசனத்தைப் பெறுவர் வாராசை நாயகராகிய சங்கரேசர சரிதமாகிய இப்புராணங்கேட்டோர் புராணிகர்க்குப் பொன்னும் வஸ்திரமுங் கொடுக்கவேணும்' என்று பெரிய தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் அருளிச்செய்தனர் திரிலோகங்களும்வாழ்க நான்கு வேதங்களும் வாழ்க அவ்வேத பாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர் வாழ்க இப்புராணம் படிப்போரும் கேட்போரும் சகல திரவிய சம்பன்னராயிருந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற்புராண முற்றிற்று

பரிசோதனை பத்திரம்.

பககம	வரி	பிழை	திருததம
2	26	வரீ	ஜீ
5	25	கலவீ	கலவி
20	4	யடுவது	யாடுவது
,,	18	தாடகம	தடாகம
21	2	காடு	ம
25	22	சொல	எனறுசொல
27	12	செயதநீ	செயதனி
,,	20	பொருதது	பொருததம
41	2	கொணாடு	கொணாந
42	10	பணிபுந	பாணிபும
45	13	தலவ	தலவாந
50	33	டவை	வைடய
57	4	வெபபாற	வெபபாற
67	15	லெணனி	லெணணி
69	19	நதிகளுனா	நதிகளின
91	14	துபபு	துபபு
€4	5	யனககு	புனககு
95	29	திருவாரு	திருவாரு
97	5	ஆறறி	ஊறறி
106	27	குறற	குனர
116	12	மனி	மானி